WIARA I ISLAM

MÜELLİF

ALÎ BİN EMRULLAH - MUHAMMED HÂDİMÎ
(rahmetullahi aleyhim ecma'în)

HAZIRLAYAN

HÜSEYN HİLMİ BİN SAİD
(rahmetullahi aleyh)

WIARA I ISLAM

HAZIRLAYAN

HÜSEYN HİLMİ BİN SAİD

(rahmetullahi aleyh)

Editör - Musahhih

Ercan Bozoğlu

Sayfa Düzeni - Grafik Tasarım

Ahmet Düzelten

1. Baskı : Nisan 2020

Kitap İsteme :

Tel: 0212 **876 09 67** Gsm: 0536 **399 95 31**

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP..... 5

2. WPROWADZENIE 10

3. WIARA I ISLAM..... 16

4. ZASADY ISLAMU 20

5. ZASADY WIARY 26

6. List Szerefuddina Munira (rahime-hullahu teala)
Powinno się przylgnąć do przyczyn 82

7. Allah Najwyższy istnieje i jest jeden
Poza Nim wszystkie istoty nie istniały i ponownie nie będą istnieć.... 90

Zostaną wybaczone grzechy temu, kto wypowie rano i wieczorem te oto Słowa *Tenzih*: **"*Subhanallahi ve bi-hamdihi subhanallahil-azym*"**. Będzie on chroniony przed popełnieniem grzechu. Modlitwa ta napisana została w książce pt. **"Mektubat Tercemesi",** w 307 i 308 Liście. Jest też powodem zniknięcia wszystkich kłopotów.

Bismillahir Rahmanir Rahim

1. WSTĘP

Od Besmele rozpocznijmy tę książkę,
Imię Allaha jest najlepszym schronieniem.
Jego darów nie da się policzyć w rachunkach,
To jest Pan bardzo litościwy, który kocha wybaczać!

Allah Najwyższy okazuje miłosierdzie wszystkim ludziom na świecie. Stwarza i zsyła im to, czego oni wszyscy potrzebują. Pokazuje im Drogę prowadzącą do wiecznego szczęścia. Budzi wiarę u okazujących skruchę, błagających o wybaczenie, którzy dali się oszukać swoim pożądaniom, złym przyjaciołom, szkodliwym książkom, obcym środkom masowego przekazu i odszedłszy od drogi szczęścia, zeszli na drogę bluźnierstwa i herezji. Ratuje ich od wiecznego nieszczęścia. Tym darem nie obdarzy tych, którzy są rozbestwieni, którzy są tyranami, ich pozostawi na drodze bluźnierstwa, którą oni sobie sami upodobali i której pragną. W życiu wiecznym, okazując łaskę, wybaczy temu, komu zechce z tych wiernych, którzy powinni pójść do Piekła i przyprowadzi ich do Raju. Tylko On stworzył wszystkie stworzenia, utrzymuje każdą chwilę w istnieniu i chroni przed lękiem oraz przerażeniem. Ufając Szlachetnemu Imieniu Allaha, tzn. oczekując od Niego pomocy, zaczynamy pisać tę książkę.

Niech będą dzięki Allahowi Najwyższemu. Niech pokój i błogosławieństwa **będą razem z Jego Umiłowanym Prorokiem Muhammedem (***alejhisselam*). Niech wszystkie pomyślne modlitwy będą razem z Cnotliwą Rodziną Tego Proroka i z każdym z Jego sprawiedliwych, wiernych Towarzyszy.

"Być wdzięcznym" znaczy wierzyć i oświadczyć, że wszystkie dary stworzył Allah Najwyższy. "Dziękczynność" oznacza korzystanie ze wszystkich darów zgodnie z islamem.

O Drodze islamu, o jego nakazach i zakazach zostało napisane tysiące wartościowych książek, a większość z nich została przetłumaczona na języki obce i rozprowadzona do wszystkich krajów. Z drugiej strony, ludzie złej woli, o ograniczonych poglądach i niewykształceni ludzie religii, którzy zostali oszukani przez angielskich szpiegów, zawsze atakowali te korzystne, duchowej wartości prawidła islamu, czyli nakazy i zakazy, sta-

rając się je zmienić, skazić i wprowadzić w błąd muzułmanów.

Spostrzegamy z wdzięcznością, że obecnie uczeni islamscy niemal w każdym kraju na świecie dążą też do rozpowszechniania i obrony Drogi islamu. Tych, którzy poznali islam od Towarzyszy Proroka i napisali prawidłowe książki, nazywa się **uczonymi sunnickimi**. Choć napotkać można kilka osób, które nie przeczytały lub nie zrozumiały książek uczonych sunnickich, a które w swoich nieodpowiednich mowach i pismach wyciągają ze Świętego Koranu oraz świętych hadisów błędne znaczenie, to takie słowa i pisma są nieskuteczne wobec silnej wiary muzułmanów i nie mają żadnego wpływu poza tym, że wskazują tylko na niewiedzę ich autorów.

Osobę, która mówi o sobie, że jest muzułmaninem lub widzi się ją, że wykonuje namaz[1] razem ze wspólnotą, uznaje się za muzułmanina. Jeśli później zauważy się u niej jedno słowo, pismo lub zachowanie, coś niezgodnego z wiedzą o wierze powiadomionej przez uczonych sunnickich, to należy jej powiedzieć, że jest to bluźnierstwo albo herezja i że powinna z tego zrezygnować, a także okazać skruchę. Jeśli z powodu swojego ograniczonego rozumu i spaczonych poglądów odpowie, że nie zrezygnuje, to przez to zrozumie się, że jest heretykiem. Nawet jeśli dalej będzie wykonywać namaz, odbędzie hadżdż, wykona każdy akt czci i spełni dobry uczynek, to nie uratuje się przed katastrofą. Nim nie zrezygnuje z tego, co stało się powodem jej wystąpienia z islamu, nie okaże z tego powodu skruchy, to nie będzie muzułmaninem. Każdy muzułmanin powinien dobrze poznać to, co jest powodem bluźnierstwa; uważać, żeby nie stracić wiary; znać dobrze niewierzących i obłudników, którzy udają muzułmanów, a także chronić siebie przed ich szkodliwością.

Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) powiadomił o tym, że pojawią się siedemdziesiąt dwie grupy, które będą wyciągały błędne, wadliwe znaczenie ze Świętego Koranu i świętych hadisów. Ten święty hadis pochodzi z **"Buhari"** oraz **"Muslim"** i został wyjaśniony w książkach **"Berika"** oraz **"Hadika"**. Nie powinno się dać oszukać książkom i konferencjom ludzi z tych grup, którzy występują też z tytułami "wielkich uczonych islamskich" i "profesorów religii", powinno się być czujnym, żeby nie wpaść w pułapki tych złodziei religii, wiary. Oprócz tych ignoranckich muzułmanów, z jednej strony komuniści z masonami, a z drugiej strony misjonarze chrześcijańscy z żydowskimi syjonistami i wahhabitami,

1 ***namaz*** – modlitwa *salat*. Jeden z pięciu fundamentów islamu, modlitewny obrządek.

coraz to nowymi metodami starają się oszukać młodzież muzułmańską. Kłamliwymi pismami, filmami, przedstawieniami teatralnymi oraz programami radiowymi i telewizyjnymi chcą zniszczyć islam i wiarę. W tym celu wydają miliony lir. Uczeni islamscy (*rahime-humullahu teala*) wcześniej napisali im wszystkim niezbędne odpowiedzi, powiadomili o religii Allaha Najwyższego, Drodze szczęścia i zbawienia.

Spośród prawdziwych uczonych wybraliśmy wybitnego uczonego, Mewlanę Halida Bagdadiego Osmaniego (*kuddise sirruh*) i jego książkę pt. **"I'tikadname"**. Książka ta została **przetłumaczona przez** Hadżiego Fejzullaha Efendiego z Kemah-Erzindżanu pt. **"Ferâid-ül-fevâid"** i została wydana w roku Hidżri 1312 w Egipcie. To tłumaczenie uprościliśmy pt. **"Iman ve islam" (Wiara i islam)**. Pierwsze wydanie zostało wydrukowane w roku 1966. Nasze wyjaśnienia oddzieliliśmy od oryginalnego tekstu kwadratowymi nawiasami []. Jesteśmy nieskończenie wdzięczni Allahowi Najwyższemu, że pozwolił nam rozpowszechniać tę książkę! Oryginał tego tłumaczenia w języku perskim znajduje się w bibliotece Uniwersytetu Stambulskiego, w dziale Ibnul Emin Mahmud Kemal Beg, pt. "I'tikadname", numer F. 2639.

Alauddin Haskefi (*rahime-hullahu teala*), w książce pt. **"Dürr-ül-muhtâr"**, na końcu rozdziału o *nikah* (akcie ślubu według islamu) muzułmanki z niewierzącym, oznajmił: "Jeśli dziewczyna muzułmanka po wyjściu za mąż stanie się dojrzała i nie pozna islamu, to jej *nikah* stanie się nieważny [zostanie *murted*, czyli poprzez stratę wiary, stanie się ona niewierzącą]. Powinno się ją powiadomić o atrybutach Allaha Najwyższego. Ona zaś powinna je powtórzyć i powiedzieć, że w nie uwierzyła". Ibni Abidin (*rahime-hullahu teala*), wyjaśniając to, oznajmił: "Mała dziewczynka jest wiary swoich rodziców, jest muzułmanką. Gdy osiągnie wiek dojrzałości, to kończy się jej przynależność do religii rodziców. Jeśli nie zna islamu, to staje się niewierzącą. Jeśli nie pozna i nie nauczy się sześciu zasad wiary i nie uwierzy, że powinna być posłuszna islamowi, nawet jeśli wypowie **Słowa Tewhid**, czyli: **"*La ilahe illallah, Muhammedun resulullah*",** to w dalszym ciągu nie będzie ona muzułmanką. Powinna poznać sześć zasad wiary z **"*Amentu billahi*[…]"** i w nie uwierzyć, a także powiedzieć, że przyjęła nakazy i zakazy Allaha Najwyższego". Przez słowa Ibni Abidina rozumie się, że niewierzący staje się muzułmaninem w chwili, gdy wypowie Słowa Tewhid i uwierzy w ich krótkie znaczenie. Jednak, jak każdy muzułmanin, powinien też, gdy będzie miał

możliwość, dobrze poznać potrzebną mu wiedzę o islamie, znaczenie zasad Amentu i nauczyć się ich na pamięć: **"*Âmentü billâhi ve Melâiketihi ve Kütübihi ve Rüsülihi vel Jevmil-âhiri ve bil Kaderi hajrihi ve szerrihi minallahi teâlâ vel-ba'sü ba'delmevti hakkun, eszhedü en lâ ilâhe illallah ve eszhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü*"**. Dziecko muzułmańskie też, jeśli nie pozna tych sześciu zasad, wiedzy o islamie i nie powie, że w nie uwierzyło, to gdy stanie się dojrzałe, straci wiarę. Po uwierzeniu, obowiązkiem jest od razu zapoznanie się z **wiedzą islamską** o nakazach i zakazach, rytualnym obrządku oczyszczania, jak się wykonuje modlitwę namaz i o zakrywaniu części ciała, które nakazane jest muzułmanom zasłaniać. Nauczenie lub powiadomienie o prawidłowej książce o religii jest obowiązkiem też tego, kogo się zapytano. Jeśli nie ma się, kogo zapytać lub nie znajdzie się książki, to obowiązkiem jest szukać. Jeśli nie będzie się tego robić, to stanie się niewierzącym. Niewiedza jest usprawiedliwiona dopóki nie znajdzie się odpowiedzi. Kto nie wykonuje na czas obowiązków koniecznych do spełnienia i popełnia zakazane czyny, ten będzie karany w Piekle. W tej książce znajdują się obszerne informacje na temat sześciu zasad wiary. Każdy muzułmanin powinien dokładnie przeczytać tę książkę i starać się, żeby przeczytały ją też jego dzieci i wszyscy znajomi.

W naszej książce, zapisując znaczenie świętych wersetów, piszemy: "w tym znaczeniu", co znaczy: 'według powiadomień uczonych *tefsir* (komentarza Koranu)', ponieważ znaczenie świętych wersetów zrozumiał tylko Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) i powiadomił o nich Swoich Towarzyszy. Uczeni komentarza koranicznego te święte hadisy[2] odłączyli od hadisów zmyślonych przez *munafyk*[3], *mulhid*[4] i *zyndyk*[5], a tym świętym wersetom, dla których nie znaleźli świętych hadisów, przypisali znaczenie zgodne z nauką *tefsir*. Nie nazwie się **Tefsirem Świętego Koranu** tego, co zrozumiał ktoś, kto zna język arabski, ale jest niewykształcony w religii i nie ma pojęcia o nauce *tefsir*. Dlatego też zostało oznajmione w

2 ***hadisy*** – święte hadisy to błogosławione słowa, czyny Proroka Muhammeda (*alejhisselam*) i to, co widział, a czemu nie stał na przeszkodzie.

3 ***munafyk*** – obłudnik, choć nie wierzy, wygląda na muzułmanina.

4 ***mulhid*** – ten, kto wyciąga błędne znaczenie ze świętych wersetów i świętych hadisów, czyli posiada zepsutą wiarą. Przeklinający Towarzyszy Proroka.

5 ***zyndyk*** – nie wierzy w żadną religię i mimo że nie wierzy w Allaha Najwyższego, zachowuje się jak muzułmanin oraz stara się zmienić religię islam.

świętym hadisie: **"Kto obdarzy znaczeniem Święty Koran według własnego rozumowania, stanie się niewierzącym"**.

Niech Allah Najwyższy poprowadzi nas wszystkich prawidłową Drogą wskazaną przez uczonych sunnickich! Niech chroni nas przed podstępnymi kłamstwami niewykształconych w religii i tych z *ehli bidat*[6], którzy nazywają siebie "wielkimi uczonymi islamskimi", a także przed wrogami islamu! Amin.

Książki wydane w wielu językach obcych przez Wydawnictwo Hakikat Kitabevi rozpowszechniane są drogą internetową na stronie: www.hakikatkitabevi.com.

UWAGA: Misjonarze starają się rozpowszechniać chrześcijaństwo, żydzi Talmud, a Wydawnictwo Hakikat Kitabevi ze Stambułu islam, zaś masoni starają się zniszczyć wszystkie religie. Mądry, wykształcony i sprawiedliwy człowiek zrozumie, co jest prawidłowe, pomoże w rozpowszechnianiu tego, co dla wszystkich ludzi będzie przyczyną zyskania szczęścia w życiu na ziemi i po śmierci. Nie ma od tego wartościowszej i pożyteczniejszej służby dla ludzi.

W dzisiejszych czasach muzułmanów z całego świata dzieli się na trzy grupy. Pierwsza grupa to prawdziwi muzułmanie, którzy znajdują się na drodze Towarzyszy Proroka. Jest to grupa uratowana od Piekła, nazywa się ich **ehli sunnet**, **sunnitami** oraz **fyrka-i nadżijje**. Druga grupa to ludzie wrogo nastawieni do Towarzyszy Proroka. Nazywa się ich **szyitami** i **fyrka-i dalle**, tj. grupą heretycką. Trzecia grupa to wrogowie sunnitów i szyitów. Nazywa się ich **wahhabitami (wahabitami, wehhabitami)** i **nedżdi (nadżdytami)**, ponieważ po raz pierwszy pojawili się w mieście Nedżd (Nadżd) w Arabii. Nazywa się ich też **fyrka-i mel'une**, ponieważ nazywają muzułmanów politeistami (*muszrik*). Szlachetny Prorok (*sallallahu alejhi we sellem*) przeklął tych, którzy nazywają muzułmanów politeistami. Muzułmanów na te trzy grupy podzielili Żydzi z Brytyjczykami.

Niezależnie od tego, do której grupy się należy, jeśli podąża się za swoim *nefs* (własne "ja", własne pragnienia, pożądania; życie; dusza; sumienie odpowiedzialne za czyny) i posiada się zło w swoim sercu, to pójdzie się do Piekła. Każdy wierzący, aby oczyścić swój *nefs* z bluźnierstwa i grzechów, które są w jego naturze, przez cały czas powinien wielokrotnie

6 ***ehli bidat*** – ten, kto wprowadza innowacje do religii, kto odchodzi od sposobu wierzenia Szlachetnego Proroka Muhammeda i Jego Towarzyszy.

powtarzać: **"*La ilahe illallah*"**, a w celu oczyszczenia serca, by uchronić je przed grzechem i niewiarą pochodzącą od *nefs*, szatana, złych przyjaciół i szkodliwych, błędnych książek należy powtarzać: **"*Estagfirullah*"**. *Dua* (modlitwa) tego, kto żyje zgodnie z islamem, na pewno zostanie przyjęta. Nie zostanie przyjęta *dua* tych, którzy nie wykonują namazu, patrzą na odsłonięte kobiety i tych, którzy pokazują swoje części ciała, które muzułmanom zakazane jest pokazywać (tzw. miejsca *awret*), którzy jedzą i piją to, co jest zakazane i nie stosują się do islamu.

Rok	Hidżri Szemsi	Hidżri Kameri
2001	1380	1422

Hüseyn Hilmi Işık (*rahmetullahi alejh*) urodził się w dzielnicy Eyyub Sultan w Stambule (Turcja) w roku H. 1329 (1911), wielki uczony islamski a także nauk ścisłych: matematyki, chemii (specjalista od gazów trujących i gazów wojennych) i farmakologii. Był pułkownikiem, nauczycielem matematyki i chemii w szkołach wojskowych. Dokonał syntezy i określił formułę estru *fenylo-cyjan-nitrometanu*, które było pierwszym na świecie odkryciem w tej dziedzinie. Jako pierwszy w Turcji zyskał tytuł Inżyniera Chemicznego. W roku 1929 Hilmi Efendi poznał wielkiego uczonego islamskiego Sejjida Abdulhakima Arwasiego (*rahmetullahi alejh*), przez którego został wykształcony w *tasawwuf* i od którego pobierał nauki islamskie: *fikih, hadis, tefsir, nush*. Tłumaczył wiedzą islamską z j. arabskiego i j. perskiego. Był wydawcą publikacji Wydawnictwa Hakikat Kitabevi. Spośród stu czterdziestu czterech książek, które opublikował, sześćdziesiąt z nich jest w języku arabskim, dwadzieścia pięć w j. perskim, czternaście w j. tureckim, a pozostałe to książki w języku francuskim, niemieckim, angielskim, rosyjskim i innych. Zmarł w nocy z 25 na 26 października 2001 roku (8/9 Szaban H. 1422). Został pochowany na cmentarzu w Eyyub Sultan, na dzielnicy, gdzie się urodził.

2. WPROWADZENIE

Przed rozpoczęciem książki Mewlany Halida Bagdadiego (*kuddise sirruh*) dla upiększenia jej i zyskania błogosławieństwa cytujemy 17 List z 3 tomu **"Mektubat" Imama Rabbaniego Ahmeda Faruka Serhen-**

diego[7] (*rahmetullahi alejh*). Hazrat Imam Rabbani w liście tym oznajmił jak następuje:

Ten list rozpoczynam od *Besmele*[8]. Niech będą chwała i dzięki Allahowi Najwyższemu za to, że obdarzył nas każdego rodzaju darami i czyniąc z nas muzułmanów, uhonorował nas największym z nich i zaszczycił należeniem do wspólnoty Muhammeda (*alejhisselam*)!

Powinno się dobrze zastanowić i zrozumieć, że tylko Allah Najwyższy zsyła wszystkim każdy dar. On jest Tym, który wszystko stworzył i utrzymuje każdy byt w istnieniu w każdej chwili. Wyższości i dobre atrybuty u ludzi pochodzą z Jego miłosierdzia, są Jego darem. Nasze życie, nasz rozum, nasza wiedza i siła, nasz zmysł słuchu i mowy pochodzą zawsze od Niego. Te niezliczone, różnorodne dary, dobrodziejstwa są zawsze zsyłane przez Niego. To On cały czas daje siłę ludziom, ratuje ich z opresji, przyjmuje ich modlitwy, odsuwa od nich nieszczęścia i kłopoty. Tylko On stwarza dzienne racje żywności, zaopatrzenie i doprowadza je do ludzi. Jego miłosierdzie jest tak wielkie, że nie przestaje zaopatrywać także tych, którzy popełniają grzechy. Ukrywa grzechy ludzi tak bardzo, że tych, którzy nie spełniają Jego nakazów i nie unikają Jego zakazów, nie hańbi przed wszystkimi, nie doprowadza do pogardzania nimi i nie ukazuje ich bezeceństwa. Jest tak bardzo miłosierny i wybaczający, że nie śpieszy się w ukaraniu tych, którzy na to zasługują. Swoje dary i łaski zsyła zarówno przyjaciołom jak i wrogom, nikomu niczego nie żałuje. Największym, najwartościowszym z tych dobrodziejstw jest wskazanie przez Niego właściwej Drogi prowadzącej do szczęścia i zbawienia. Ostrzega przed zejściem z prawidłowej Drogi i zachęca do wejścia do Raju. Nakazuje posłuszeństwo Jego Umiłowanemu Prorokowi (*sallallahu alejhi we sellem*), żeby zyskać boską aprobatę i miłość, a także nieskończone dary i niekończące się przyjemności w Raju. A więc dary Allaha Najwyższego są tak oczywiste jak słońce. Dobrodziejstwa pochodzące od ludzi w rzeczywistości też pochodzą od Niego. On tylko czyni z nich pośredników i obdarza ich chęcią czynienia dobra, daje im siłę, żeby mogli te dobre uczynki spełnić. Dlatego też On jest zawsze tym, który zsyła dary pochodzące ze wszystkich miejsc i od wszystkich ludzi. Oczekiwanie dobrodziejstwa, łaski od kogoś oprócz Niego jest podobne do proszenia kogoś o to, co zostało mu powierzone lub

7 Imam Rabbani zmarł w roku Hidżri 1034 [1624].

8 ***Besmele*** – "*Bismillahir Rahmanir Rahim"*, co znaczy: 'W imię Allaha Najwyższego'.

biednego o jałmużnę. O tym, że są to słowa prawidłowe i na miejscu, wiedzą zarówno ignoranci jak i uczeni, inteligentni o bystrym spojrzeniu, jak i tępi z trudem rozumiejący, ponieważ jest to wiedza oczywista, nad którą nie trzeba się nawet zastanawiać.

Obowiązkiem każdego człowieka jest wyrażenie wdzięczności za niezliczone błogosławieństwa, jakimi obdarza człowieka Allah Najwyższy na tyle, na ile jest się w stanie. Ten obowiązek został nakazany umysłowi i jest pewnego rodzaju długiem. Jednak dziękczynienia należnego Allahowi Najwyższemu nie jest łatwo złożyć, ponieważ ludzi nie było pierwotnie, zostali stworzeni później, są słabi, potrzebujący, z wadami i błędami. Zaś Allah Najwyższy był zawsze, jest daleki od wad i błędów, a wszystkie wyższości należą tylko do Niego. Ludzie pod żadnym względem nie są podobni do Allaha Najwyższego i Jemu bliscy. Czy jest możliwe, żeby tak niskiego stanu istoty potrafiły okazać dziękczynienie, które będzie godne sławy tak wielkiego Allaha? Jest wiele rzeczy, które ludzie uznają za piękne i wartościowe, jednak Allah Najwyższy wie, że są one złe i nie aprobuje ich. To, co uważamy za szacunek i dziękczynienie, może być tym, co Jemu się nie podoba, jest prymitywne. Dlatego też człowiek, korzystając ze swego mylącego się rozumu i ze względu na swoją krótkowzroczność, może nie znaleźć sposobu na okazanie należytej wdzięczności i szacunku Allahowi Najwyższemu. Czyny, którymi okazuje się wdzięczność i szacunek, jeśli nie zostały przekazane przez Allaha Najwyższego, to – w przeciwieństwie do wychwalania – mogą Go zniesławiać.

Z tego względu okazanie dziękczynienia Allahowi Najwyższemu i obowiązki, jakie ma wobec Niego Mu poddany, tj. to, co powinien czynić sercem, językiem, ciałem i w co ma wierzyć, zostało powiadomione przez Allaha Najwyższego i przekazane przez Jego Umiłowanego Proroka (*sallallahu alejhi we sellem*). Wskazane i nakazane przez Allaha Najwyższego obowiązki poddanego nazywa się **islamem**. Okazanie swojej wdzięczności Allahowi Najwyższemu zachodzi poprzez bycie podporządkowanym Drodze Jego Proroka. Allah Najwyższy nie przyjmie żadnej wdzięczności, żadnego aktu czci tych, którzy nie idą tą Drogą, znajdują się poza nią, ponieważ jest wiele spraw, które ludzie uznają za dobre i piękne, a islam ich nie pochwala i uważa za brzydkie.

To znaczy, że ten, kto ma rozum, w okazaniu swojej wdzięczności Allahowi Najwyższemu powinien podporządkować się Muhammedowi (*alejhisselam*). Jego Drogę nazywa się **islamem**. Podporządkowanego

Muhammedowi (*alejhisselam*) nazywa się **muzułmaninem**. Okazywanie wdzięczności Allahowi Najwyższemu, a więc też podporządkowanie się Muhammedowi (*alejhisselam*), nazywa się **wykonywaniem *ibadet***[9]. Nauka islamska składa się z dwóch części: wiedzy religijnej i wiedzy nauk ścisłych. Wiedza religijna dzieli się na dwie części:

1- Wiedza, w którą powinno się wierzyć sercem, czyli uwierzyć. Te nauki nazywa się wiedzą ***Usul-i din*** lub ***iman***. W skrócie ***iman*** to wiara w sześć spraw, o których powiadomił Muhammed (*alejhisselam*), przyjęcie islamu i chronienie siebie przed wypowiedzeniem oznak bluźnierstwa i ich używaniem. Każdy muzułmanin powinien poznać oznaki bluźnierstwa i ich unikać. Tego, kto posiada *iman*, nazywa się muzułmaninem.

2- Wiedza o *ibadet* do wykonania sercem i ciałem, a także to, czego powinno się unikać. Wiedzę o tym, co zostało nakazane robić, nazywa się *fard (farz)*, a o tym, czego powinno się unikać, nazywa się *haram*. Nazywa się ją też wiedzą ***Furu-i din***, ***Ahkam-i islamijje*** lub ***szeriat***, lub naukami islamskimi.

[Pierwsze, czego wszyscy potrzebują, to wypowiedzieć Słowa Tewhid i uwierzyć w ich znaczenie. Słowa Tewhid to: **"*Lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah*"**, co znaczy: "Allah był i jest jeden. Muhammed (*alejhisselam*) jest Jego Prorokiem". Wiarę w to nazywa się "posiadaniem *iman*" i "byciem muzułmaninem", wierzącego zaś ***mumin*** i **muzułmanin**. Wiara powinna być ciągła. Z tego względu powinno się chronić przed zrobieniem tego, co jest powodem *kufur* (bluźnierstwa) i nie używać tego, co jest jego oznaką.

Słowa Muhammeda (*alejhisselam*) dzielą się na trzy grupy: Pierwszą grupę stanowią słowa przekazane przez Allaha Najwyższego za pośrednictwem anioła Dżebraila (*alejhisselam*) i ich znaczenie. Dżebrail (*alejhisselam*) przyszedł do Muhammeda (*alejhisselam*) dwadzieścia cztery tysiące razy i powiadomił o nakazach oraz zakazach Allaha Najwyższego. Wiedzę o wierze pochodzącą z tych nakazów nazywa się ***iman***; to, co powinno się zrobić ***fard***; a to, czego powinno się unikać ***haram***. *Fard* i *haram* nazywa się ***ahkam-i islamijje***. Tego, kto nie wierzy w choćby jedno z prawideł islamu, nazywa się ***kafir***. Np. ten, kto powie, że Allah nie nakazał wykonywać namazu, stanie się niewierzącym, *kafir*. Muhammed (*alejhisselam*) to, co usłyszał od anioła, przekazał Swoim Towarzyszom, oni zaś to za-

9 ***ibadet*** – akty czci, czynności, dzięki którym czci się Allaha Najwyższego, takie jak np.: namaz, *dua*, post, *zikr*.

pisali. W ten sposób doszło do powstania księgi, którą nazwano ***Kuran-i kerim***, Świętym Koranem. Towarzysze Proroka powiadomili jednogłośnie, że Święty Koran jest Słowem Allaha. Druga grupa słów Muhammeda (*alejhisselam*) to wiedza, której nie usłyszał od aniołów, tylko została zesłana jako natchnienie do Jego Błogosławionego Serca. Te słowa nazywa się ***hadis-i kutsi***. Zaś te, które wypowiedział sam od siebie, nazywa się ***hadis-i szerif*** (święte hadisy). Istnieje wiele ksiąg hadisów, a najsłynniejsze spośród nich to **"Buhari"** i **"Muslim"**.

Drugie, czego człowiek potrzebuje, to oczyszczenie serca. Mówiąc serce, ma się na myśli dwie sprawy. Znajdujący się w naszych klatkach piersiowych kawałek mięśnia wszyscy nazywają sercem, jak wiadomo występuje on również u zwierząt. Drugie znaczenie serca, to serce, które znajduje się w sercu i jest niewidzialne. To serce nazywane jest głębią duszy. W książkach religijnych napisane jest właśnie o nim. Miejscem wiedzy islamskiej jest to serce. Wiara i niewiara też są w tym sercu. Wierzące serce jest czyste, niewierzące zaś brudne i martwe. Pierwszym obowiązkiem jest pracowanie nad tym, żeby serce było czyste. Robienie *ibadet*, a szczególnie wykonywanie namazu i wypowiadanie *istigfar*, wpływa na serce oczyszczająco, popełnianie *haram* zaś je psuje i brudzi. Nasz Prorok głosił: **"Wypowiadajcie dużo *istigfar*[10]! Tego, kto ciągle wypowiada *dua istigfar*[11], Allah Najwyższy chroni przed chorobami, każdym cierpieniem. W nieoczekiwanym miejscu obdarzy go zaopatrzeniem"**. *Istigfar* oznacza wypowiadanie: **"*Estagfirullah*"**. Żeby została przyjęta *dua* tego, kto ją wypowiada, powinien on: być muzułmaninem, okazać skruchę za grzechy i robić to, wierząc w nią i znając jej znaczenie. Nie zostanie przyjęta wypowiadana *dua*, gdy ma się nieczyste serce. Serce tego, kto trzy razy wypowie *dua* i zawsze robi namaz, oczyści się i zacznie mówić. Nie przyniesie żadnej korzyści wypowiadanie *dua*, która nie jest wypowiadana sercem, tylko samym językiem.

Wiedzą religijną powiadomioną przez religię islam jest wiedza zapisana w książkach **uczonych sunnickich**. ***Kafir*** zostanie ten, kto nie wierzy w powiadomioną przez uczonych islamskich wiedzę o islamie i o wierze, a także niewierzący w nawet jeden z ***nass***, czyli jeden ze świętych wersetów

10 ***istigfar*** – skrucha i żal za grzechy; proszenie Allaha Najwyższego o wybaczenie grzechów, błędów, braków.

11 ***Dua istigfar*****:** '*Estagfirullahel'azîm ellezî lâ ilâhe illâ hüvel hajjel kajjûme ve etûbü ilejh*'.

lub hadisów, który posiada jasne znaczenie. Jeśli ukryje to, że nie wierzy, to nazywa się go ***munafyk***. Jeśli ukrywając to, będzie starał się wyglądać na muzułmanina i będzie wszystkich oszukiwał, to nazywa się go ***zyndyk***. Nie zostanie niewierzącym ten, kto błędnie wyjaśnia święte wersety i święte hadisy, które nie są jasno powiadomione i błędnie w nie wierzy. Jednak z tego powodu, że zszedł z prawidłowej Drogi sunnickiej, pójdzie do Piekła, ale nie będzie tam wiecznie, ponieważ uwierzył w *nass*, których znaczenie jest jasne. Zostanie wyciągnięty z Piekła i wprowadzony do Raju. Takich nazywa się ***ehli bidat*** albo ***dalalet fyrka***. Istnieją siedemdziesiąt dwie różne grupy *dalalet fyrka*. Wykonywane *ibadet*, dobre uczynki i służba dla ludzi przez nich i niewierzących, a także *murted*, nie zostaną przyjęte i na nic się im nie zdadzą w życiu wiecznym. Muzułmanów, którzy są prawidłowego wierzenia nazywa się ***ehli sunnet wel dżemaat*** albo **sunnitami**. Sunnici w wykonywaniu *ibadet* podzielili się na cztery szkoły prawa islamskiego, ***mezheb***. Muzułmanie z tych czterech *mezheb* wiedzą o sobie nawzajem, że są sunnitami i darzą siebie wzajemną przyjaźnią. Kto nie należy do jednej z czterech *mezheb*, nie jest sunnitą. O tym, że ten, kto nie należy do sunnitów będzie albo niewierzącym, albo *ehli bidat*, napisane jest z dowodami w Listach Imama Rabbaniego, szczególnie w 1 tomie, w 286 Liście, a także w **"Durr-ül-muhtar"** w przypisie Tahtawiego do rozdz. pt. "*Zebayıh*" i w **"El-besair li-münkir-it-tevessül-i bi-ehl-il-mekabir"**. Te dwie książki są w j. arabskim. Druga została napisana i wydana w Indiach, a od roku 1975 [rok Hidżri 1395] została wielokrotnie wydana przez Wydawnictwo Hakikat Kitabevi w Stambule.

Ci, którzy robią *ibadet* według jednej z czterech *mezheb*, jeśli okażą skruchę za popełniony grzech lub za popełnione w swoich *ibadet* **błędy, to uzyskają wybaczenie. Jeżeli nie okażą skruchy, Allah Najwyższy jeśli zechce, to im wybaczy i nie wtrąci ich w ogóle do Piekła**, ale jeśli taka będzie Jego wola, to ukarze ich za tyle grzechów, ile posiadają i uratuje od wiecznej męki. Kto nie wierzy w nieodzowną znaną wiedzę, tzn. tę, którą usłyszeli nawet niewierzący, świadomie nie uwierzy w jedną z jasno przekazanych informacji, ten będzie nieskończenie karany w Piekle. Takich nazywa się ***kafir*** i ***murted***.

Kafir dzielą się na dwie grupy: posiadających święte księgi i ich nieposiadających. Kto był dzieckiem muzułmańskim, potem odszedł od wiary i stał się niewierzącym, nazywany jest ***murted***. Ibni Abidin (*rahime-hullahu-teala*), opisując tych, których z powodu politeizmu poślubienie jest

zakazane, napisał: "*Murted*, *mulhid*, *zyndyk*, zaratustrianie, bałwochwalcy, dawni filozofowie greccy, *munafyk*; z siedemdziesięciu dwóch grup ci, którzy, przesadzając w swoich poglądach, stali się niewierzącymi; [wyznawcy Brahmy, Buddy]; ludzie z sekty Batiniyye, Ibahiyye i Druzowie należą do niewierzących, którzy nie posiadają świętej księgi". Komuniści i masoni też do nich należą. Chrześcijanie i żydzi wierzący w zesłane niebiańskie księgi Tewrat (Tora) i Indżil (Ewangelia), które później zostały zmienione, są *kafir*, którzy posiadają święte księgi. Jeśli oni uwierzą, że u jakiegoś stworzenia znajduje się boski atrybut (*Uluhijjet Syfati*), to staną się ***muszrik***. Atrybuty Allaha Najwyższego ***Syfati zatijje*** i ***Syfati subutijje*** nazywa się ***Uluhijjet syfati***.

Bez względu na to, czy jest to *kafir* ze świętą księgą czy też bez niej, jeśli zostanie muzułmaninem, to uratuje się przed pójściem do Piekła i zostanie czystym muzułmaninem, który nie popełnił w ogóle grzechu. Jednak powinien zostać muzułmaninem **sunnitą**. Bycie sunnitą oznacza przeczytanie książki jednego z uczonych sunnickich, nauczenie się jej i posiadanie wiary, czynów i słów zgodnych z wiedzą w niej zawartą. To, czy na ziemi ktoś jest muzułmaninem czy nie, odczytuje się z jego szczerych, bez przymusu wypowiedzianych słów i wykonanych czynów. A to, czy ten ktoś umrze jako wierzący czy też niewierzący staje się oczywiste przy ostatnim jego oddechu. Muzułmanin, kobieta lub mężczyzna, który popełnił duży grzech, jeśli czystym sercem okaże skruchę, to na pewno uzyska przebaczenie i stanie się oczyszczonym z grzechu. Czym jest okazanie skruchy (***tewbe***), opisane zostało w książkach *ilmihal*].

3. WIARA I ISLAM

W niniejszej książce, **"I'tikadname"**, zostanie wyjaśniony święty hadis Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) opisujący **"Wiarę i islam"**. Mam nadzieję, że przez błogosławieństwo tego świętego hadisu zostanie udoskonalona [wzmocniona] wiara muzułmanów i w ten sposób dostąpią oni zbawienia i szczęścia, a także stanie się to powodem uratowania mnie, Halida[12], który posiada wiele grzechów. Jestem absolutnie przekonany, że Allah Najwyższy, który niczego nie potrzebuje, jest bardzo łaskawy i litościwy, wybaczy biednemu Halidowi, który ma mało zasług i czarne serce, wypowiedziane niestosowne słowa i przyjmie jego wadliwy *ibadet*! Chroniąc przed kłamliwymi, oszukańczymi sztuczkami szata-

12 Halid Bagdadi zmarł w roku Hidżri 1242 [1826] w Damaszku.

na [oraz przed zmyleniem kłamliwymi, oszukańczymi słowami i pismami wrogów islamu], uczyni z nas szczęśliwych! Najmiłosierniejszym z miłosiernych i najhojniejszym z dobroczyńców jest tylko Allah Najwyższy.

Uczeni islamscy powiadomili, że ***mukellef***, czyli ten, kto jest dojrzały według religii, mężczyzna i kobieta, każdy muzułmanin powinien dobrze znać atrybuty *zati* i *subuti* Allaha Najwyższego i w nie wierzyć. Jest to pierwszy obowiązek dla każdego. Niewiedza nie jest usprawiedliwieniem, ale jest jeszcze większym grzechem. Syn Ahmeda, Halid Bagdadi nie pisze tej książki, żeby pokazać swoją wyższość nad innymi, spieniężyć tę wiedzę i zdobyć sławę, lecz aby zostawić po sobie pamiątkę, posługę. Niech Allah Najwyższy pomoże słabemu Halidowi i wszystkim muzułmanom przez Swoją siłę i obdarzenie pomocą przez Błogosławioną Duszę Wysłannika Allaha! Amin.

[Allah Najwyższy posiada sześć ***Syfati zatijje***. Jest to: ***Wudżud, Kydem, Beka, Wahdanijjet, Muhalafetun lil-hawadis*** i ***Kyjamu bi-nefsihi***. ***Wudżud*** znaczy, że istnieje sam z siebie. ***Kydem*** znaczy, że Jego egzystencja nie ma początku. ***Beka*** znaczy, że nie ma końca istnienia Jego egzystencji, nigdy nie zniknie. ***Wahdanijjet*** znaczy, że nie ma On podobnego Swojej egzystencji, Swoim atrybutom i czynom. ***Muhalafetun lil-hawadis*** znaczy, że pod żadnym względem nie jest podobny do żadnego stworzenia i jego atrybutów. ***Kyjamu bi-nefsihi*** natomiast znaczy, że Jego istnienie zachodzi z Niego samego i nie potrzebuje niczego, żeby być wiecznie. Żadnego z tych sześciu atrybutów nie ma u ludzi, nie mają one też jakiegokolwiek związku, połączenia ze stworzeniami. Niektórzy uczeni, stwierdziwszy, że *wahdanijjet* i *muhalafetun lil-hawadis* jest tym samym, powiedzieli, że ***Syfati zatijje*** **jest pięć**].

Wszystko, co jest poza Allahem Najwyższym, nazywa się ***Ma-siwa*** lub ***Alem***. Obecnie nazywane jest **Naturą**. Stworzenia nie istniały, wszystko zostało stworzone przez Allaha Najwyższego. Wszystkie stworzenia są ***mumkin*** (zostały stworzone) i ***haadis*** (powstały z niczego), czyli gdy ich nie było, mogły być, mogły się stać i gdy są, może ich nie być. O tym głosi święty hadis: **"Allah Najwyższy był. Nic innego nie istniało"**.

Drugim dowodem na to, że cały wszechświat i wszystkie stworzenia powstały z niczego, jest fakt, że wszystkie stworzenia ciągle się przekształcają, że zachodzą w nich zmiany. Wszystko się zmienia. Zaś to, co jest *kadim* (nie ma początku), nigdy nie ulegnie zmianie. Tak jest z osobą Allaha Najwyższego i Jego atrybutami. One w ogóle się nie zmienią. Gdy

tymczasem w zjawiskach fizycznych we wszechświecie i u istot zachodzą przekształcenia w stanie ich substancji. W reakcjach chemicznych zmienia się skład substancji, ich budowa. Substancje znikają i przemieniają się w inne. Obecnie w nowo poznanych zmianach atomu i reakcjach jądrowych substancja, elementy też znikają, przekształcają się w energię. Te zmiany istot, powstawanie ich jednych z drugich nie pochodzi z wiecznej przeszłości. Powinny one mieć początek, powinny powstać z elementów lub z substancji pierwotnej, które zostały stworzone z niczego.

Innym dowodem na to, że wszechświat jest *mumkin*, czyli, że gdy go nie było, mógł powstać, jest to, że stworzenia są *haadis*, tj. powstają z niczego.

[***Wudżud*** znaczy 'istnienie'. Są trzy rodzaje *wudżud*: pierwszym jest ***wadżib-ul-wudżud***, czyli wymagany, potrzebny *wudżud*. On był zawsze. Jego początek i koniec w ogóle nie znikną. Tylko Allah Najwyższy jest *wadżib-ul-wudżud*. Drugim jest ***mumteni-ul-wudżud***, czyli nie jest możliwe, żeby istniał, a więc nie istnieje. Tak jest z Jego wspólnikiem, czyli nie jest możliwe istnienie drugiego boga takiego jak Allah Najwyższy. Trzecim jest ***mumkin-ul-wudżud***, czyli może być i może nie być. Tak jest ze wszechświatem i wszystkimi stworzeniami. Przeciwieństwem słowa *wudżud* jest słowo ***adem***. *Adem* znaczy 'brak', 'nieobecność'. Wszystko nim było, było *adem*, czyli nie istniało].

Tego, co istnieje, są dwa rodzaje: pierwszym jest ***mumkin***, drugim jest ***wadżib***. Gdyby to, co istnieje, było tylko *mumkin* i nie istniałby *wadżib-ul-wudżud*, to nic by nie istniało. [Ponieważ powstanie z niczego jest zmianą, zjawiskiem. Według praw fizyki, żeby w każdej materii zaszło jakieś zjawisko, to na tę materię powinna wpłynąć z zewnątrz jakaś siła, a źródło tej siły powinno istnieć przed tą materią]. Z tego względu istniejący *mumkin* sam z siebie nie powstanie i nie będzie egzystował. Gdyby nie wpłynęła na niego jakaś siła, to pozostałby zawsze w nieistnieniu. Nie byłoby go. Oczywiście to, co samego siebie nie doprowadzi do istnienia, nie wpłynie też na inne *mumkin*, nic nie stworzy. Do stworzenia *mumkin* konieczne jest istnienie *wadżib-ul-wudżud*. Istnienie wszechświata i stworzeń wskazuje na to, że istnieje stworzyciel, który je z niczego stworzył. A to znaczy, że jedynym stworzycielem wszystkich *mumkin*, który nie będzie *mumkin* i *haadis*, czyli zawsze będzie istniał, jest tylko *wadżib-ul-wudżud*. On jest wieczny, tzn. On zawsze był. *Wadżib-ul-wudżud* znaczy, że nie powstał z innego *wudżud*, powstał samoistnie, czyli zawsze istniał sam z

siebie. Nie został stworzony przez kogoś innego. Jeśliby tak nie było, to musiałby być istotą, *mumkin* i *haadis*, stworzoną przez kogoś innego. Zaś to jest sprzeczne z tym, co z tego wynika. W j. perskim ***Huda*** (określenie Boga) znaczy 'powstał samoistnie', sam z siebie, a to znaczy, że nie ma początku. [W naszej książce, jeszcze obszerniejsze informacje na ten temat znajdują się w 7 rozdziale: *Allah istnieje i jest jeden*. Prosimy, tam przeczytajcie].

Widzimy, że wszechświat znajduje się w zdumiewającym porządku. Każdego roku nauki ścisłe odkrywają coś nowego w tej dziedzinie. Ten, kto stworzył ten porządek, powinien być: ***Haj*** – żywy, ***Alim*** – wszechwiedzący, ***Kadir*** – wszechmocny, ***Murid*** – chcący, ***Semi*** – słyszący, ***Basir*** – widzący, ***Mutekellim*** – powiadamiający i ***Halik*** – stwarzający, ponieważ umrzeć, nie wiedzieć, nie mieć siły, zmuszać się do zrobienia czegoś, głuchota, ślepota, niewypowiedzenie się są wadami, niedoskonałościami. Nie jest możliwe, żeby takie wadliwe cechy były u tego, kto stworzył ten wszechświat i te stworzenia w takim porządku oraz chroni je przed zagładą.

[Od atomu do gwiazd każdy byt został stworzony zgodnie z pewnym rachunkiem, prawem. Odkryte prawa w fizyce, chemii, astronomii i biologii, ład w ich połączeniach wprowadzają rozum w zachwyt. Nawet Darwin był zmuszony powiedzieć: "Z zachwytu tracę głowę, gdy pomyślę o harmonii, subtelnościach w budowie oka, o jego precyzji". Powietrze składa się w 78% z azotu, w 21% z tlenu i w 1% z argonu. Jest mieszaniną gazów. Gdyby tlenu było więcej niż 21%, to spaliłby nam płuca, a gdyby było go mniej, to nie byłby zdolny spalić składników odżywczych we krwi. Wtedy to życie na ziemi dla ludzi i zwierząt byłoby niemożliwe. Ta ilość, 21 procentów, występuje w każdym miejscu i nie ulega zmianie nawet podczas deszczu, a to jest wielki dar. Czy nie wskazuje to na istnienie Allaha Najwyższego, Jego moc i miłosierdzie? Obok tej wspaniałości budowa oka jest niczym. Czy jest możliwe, żeby posiadał braki w atrybutach Ten, kto stworzył te studiowane w naukach ścisłych wszystkie prawa, dokładne rachunki, formuły?].

Oprócz tego, powyższe atrybuty doskonałości widzimy też u stworzeń. Stworzył On je też u swoich stworzeń. Gdyby te atrybuty nie znajdowały się u Niego samego, to jak mógłby stworzyć je u stworzeń? Gdyby nie były u Niego, to stworzenia by Go przewyższały. Ponownie powiemy, że u stwórcy wszechświata i istot powinny znajdować się wszystkie doskonałości, atrybuty, wyższości i nie powinna się znajdować żadna z

cech niedoboru. Ponieważ to, co jest z brakiem, z wadą, nie będzie *Huda*, Stworzycielem. Nie mówiąc o tych dowodach, święte wersety i święte hadisy też informują o tym, że u Allaha Najwyższego znajdują się atrybuty doskonałości. Wątpienie w to, jest niedopuszczalne. Wątpienie jest powodem bluźnierstwa, niewierzenia. Powyższe osiem atrybutów doskonałości nazywa się ***Syfati subutijje***, co znaczy, że Allah Najwyższy posiada osiem *Syfati subutijje*. U Allaha Najwyższego znajdują się wszystkie atrybuty doskonałości. W Jego osobie, atrybutach i czynach nie ma żadnego zaburzenia, wady i zmiany. ***Syfati zatijje*** i ***Syfati subutijje*** nazywa się ***Uluhijjet syfati***. Kto wierzy, że u stworzeń znajdują się *Uluhijjet syfati* (boskie atrybuty), ten jest ***muszrik***.

4. ZASADY ISLAMU

Przy pomocy Allaha Najwyższego, który stworzył cały wszechświat i utrzymuje go w istnieniu, jest obecny w każdej chwili i obdarza wszelkimi dobrami oraz darami, rozpoczynamy wyjaśniać Błogosławione Słowa naszego Proroka (*sallallahu alejhi we sellem*).

Bohater muzułmanów, jeden z najwyższych wśród Sahabi, znany z tego, że zawsze prawidłowo mówił, nasz ukochany przywódca, Hazrat Omar bin Hattab (*radyjallahu anh*) oznajmił:

"Było to takiego dnia, kiedy kilku nas z Sahabi znajdowało się przy Szlachetnym Proroku (*sallallahu alejhi we sellem*)". Ten dzień, te godziny były tak zacne, tak wartościowe, to był taki dzień, który nie zdarzy się więcej. Tego dnia zostali oni obdarzeni darem uczestniczenia w rozmowie z Wysłannikiem Allaha, bycia przy Nim, widzenia Jego Pięknej Twarzy, która karmiła duszę, radowała i koiła serca. Dla podkreślenia wartości, ważności tego dnia oznajmił: "To był taki dzień[…]". Czy może nadejść innym razem tak zaszczytny i wartościowy czas jak tego dnia, kiedy widzi się Dżebraila (*alejhisselam*) w postaci człowieka i słyszy jego głos, słucha się wiedzy potrzebnej ludziom, wymawianej tak pięknie i jasno z Błogosławionych Ust Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*)?

"W tym czasie przyszedł do nas jak wschodzący księżyc dostojny człowiek. Jego ubranie było bardzo białe, a włosy bardzo czarne. Nie było widać na nim żadnego śladu podróży, jakim jest kurz, pot i piasek. Nikt z nas go nie znał, to znaczy, nie był kimś, kogo byśmy znali lub widzieli wcześniej. Usiadł obok Wysłannika Allaha, a swoje kolana zbliżył do Jego

Błogosławionych Kolan". Tą osobą był anioł o imieniu Dżebrail. Był w postaci człowieka. Choć jego sposób siedzenia może wydawać się nam niezgodny z poprawnym zachowaniem się (*edeb*), to wskazuje na coś ważnego. Znaczy to, że podczas poznawania wiedzy o religii nie jest prawidłowe bycie nieśmiałym i wskazuje na to, że duma, chełpliwość nie będą pasowały mistrzowi. Tym zachowaniem Dżebrail (*alejhisselam*) pokazał Towarzyszom Proroka, że wszyscy powinni pytać się swobodnie, bez skrępowania uczonego o to, co chcą poznać z religii, Ponieważ podczas spełniania nakazu Allaha Najwyższego, czyli nauki religii, ucząc się i nauczając, okazywanie zawstydzenia nie jest właściwym zachowaniem.

"Ta zacna osoba położyła na Błogosławionych Kolanach swoje ręce i powiedziała: **'O Wysłanniku Allaha! Opowiedz mi o islamie'.**".

Islam według słownika znaczy: 'z pokorą być poddanym'. Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) wyja**śnił**, że słowo "islam" oznacza w islamie pięć podstawowych filarów, jak następuje:

1- Pierwszą z pięciu zasad islamu jest wypowiedzenie **Słów Szehady**. Szehadę wypowiada się w ten sposób: **"*Eszhedü en lâ ilâhe illallah ve eszhedü enne Muhammeden abdühu ve resûlüh*"**, czyli ten, kto jest dojrzały, o zdrowych zmysłach i potrafi mówić, powie i uwierzy szczerze sercem w to, że: **"Poza Allahem Najwyższym nie ma na ziemi i w niebie nikogo, żadnej innej egzystencji, którą powinno się czcić i która byłaby godna ubóstwienia"**. On jest *wadżib-ul-wudżud* (Jego istnienie jest konieczne). Każda wyższość jest u Niego. Nazywa się **Allah**. I ponownie, że Ten, który posiada błyszczącą twarz koloru róży, biało-czerwoną i miłą, o czarnych oczach i brwiach, ma Błogosławione Czoło wysokie, ma piękny charakter; że Ten, którego cień nie padał na ziemię, który wypowiadał słodkie słowa i z tego powodu, że urodził się w Mekce, w Arabii, zwany był Arabem, potomek z rodu Haszima, **"Syn Abdullaha, Muhammed** (*alejhisselam*) **jest Sługą Allaha Najwyższego i Jego Posłańcem, czyli Prorokiem"**. Jest synem Hazrat Amine, córki Weheba. Urodził się w Mekce [w poniedziałek, blisko poranka, 20 kwietnia, w roku 571]. W roku 611, gdy miał czterdzieści lat, powiadomiono Go, że jest Prorokiem. Ten rok nazywa się **rokiem *biset***. Potem przez trzynaście lat zapraszał ludzi do religii islam. Z nakazem Allaha Najwyższego udał się z Mekki do Medyny, tę podróż nazywa się Hidżrą. Stamtąd islam wszędzie się rozprzestrzenił. Dziesięć lat po Hidżrze, czyli w czerwcu w roku 623, w miesiącu Rebiul-ewwel, 12 dnia w poniedziałek w południe zmarł w Medynie.

[Według historyków, opuściwszy Mekkę, w drodze do Medyny, wszedł do groty na górze Sewr w roku 622, w miesiącu Safer 27 dnia, w czwartek pod wieczór. W noc poniedziałkową wyszedł z groty i w poniedziałek 8 dnia Rebiul-ewwel, co przypada według kalendarza gregoriańskiego na 20 września, a według kalendarza juliańskiego na 7 września, przybył do wsi Kuba, w pobliżu miasta Medyny. Ten szczęśliwy dzień stał się Nowym Rokiem muzułmanów **Hidżri Szemsi**. U szyitów początek nowego roku Hidżri Szemsi ma miejsce sześć miesięcy wcześniej, tzn. w święto Newruz, które jest świętem pogan czczących ogień i rozpoczyna się 20 marca. W czwartek, kiedy noc i dzień się zrównały, został w Kubie, a w piątek ją opuścił. Tego dnia wszedł do Medyny. Był to też pierwszy dzień miesiąca Muharrem i został przyjęty jako Nowy Rok w kalendarzu **Hidżri Kameri**. Ten Nowy Rok przypada na szesnasty dzień lipca. Którykolwiek nowy rok w kalendarzu gregoriańskim przypadający na rok Hidżri Szemsi jest mniejszy od niego o 622 lata, a którykolwiek nowy rok w kalendarzu Hidżri Szemsi przypadający na rok według kalendarza gregoriańskiego jest większy od niego o 621 lat].

2- Drugą z pięciu zasad islamu jest **wykonywanie codziennie pięć razy namaz**, **gdy przyjdzie na niego pora,** uważając na jego warunki i konieczne do spełnieia czyny (*fard*). Każdy muzułmanin powinien wiedzieć o tym, że jego obowiązkiem jest robienie codziennie, gdy przyjdzie czas, pięć razy namaz i żeby każdy z nich zrobił o właściwej porze. Nie powinno się wykonywać namazu, podporządkowując się błędnym kalendarzom, przygotowanym przez *ehli bidat* i ignorantów. Wykonywanie namazu przed czasem jest wielkim grzechem i taki namaz nie będzie należał do przyjętych, jednocześnie jest to też powodem wykonywania pierwszej sunny namazu południowego i *fard* namazu wieczornego w czasach zakazanych. [To, że nadszedł czas wykonywania namazu, wnioskuje się z wypowiadanego przez muezzina Ezanu. Nie nazwie się **Ezanem Muhammeda** głosów wydobywających się z głośników i recytowania niewierzących oraz *ehli bidat*]. Namaz powinno się robić nim minie jego pora, uważając na jego *fard*, *wadżib* i sunny, i mieć serce zajęte myślami o Allahu Najwyższym. W Świętym Koranie modlitwa namaz nazywana jest ***salat***. Słowo "salat" oznacza modlitwę zmawianą przez ludzi, błaganie aniołów o wybaczenie, okazanie przez Allaha Najwyższego miłosierdzia, litości. Według książek *ilmihal* ***salat*** w islamie znaczy: 'wykonywać pewne ruchy i recytować pewne słowa'. Namaz rozpoczyna się od ***Iftitah tekbir***, tzn. mężczyźni, podnosząc ręce do uszu i opuszczając je pod pępek, zaś kobiety, podnosząc

ręce do ramion i opuszczając je na piersi, wypowiadają: "***Allahü ekber***". W ostatnim siedzeniu, odwracając głowę w stronę prawego i lewego barku, wypowiadając *selam*, kończą namaz.

3- Trzecią z pięciu zasad islamu jest **dawać zekat od swojego majątku.** Słowo "zekat" oznacza 'oczyszczenie' i 'wychwalenie', doprowadzenie do dobrego, pięknego stanu. W islamie "zekat" znaczy: 'ponad potrzebę', zaś ***nisab*** oznacza określoną granicę wielkości **majątku należącego do zekatu** tego, kto z niego tę ilość odłącza i bez wymówek daje tym muzułmanom, o których informuje Święty Koran. Zekat daje się siedmiu grupom ludzi. Według czterech szkół prawa islamskiego są cztery rodzaje zekatu: zekat od majątku w złocie i srebrze, zekat od majątku handlowego, zekat od czteronożnych zwierząt rzeźnych, które są przez więcej niż pół roku na pastwisku i zekat od płodów rolnych zwany ***uszr***. *Uszr* daje się od razu po zebraniu plonów. Pozostałe trzy zekaty, rok (wg kalendarza hidżri) po osiągnięciu wielkości *nisab*.

4- Czwartą z pięciu zasad islamu jest **poszczenie każdego dnia w miesiącu Ramadan**. Poszczenie nazywa się ***sawm*.** Słowo "sawm" znaczy: 'chronić coś przed czymś'. W islamie zaś: 'ze względu na nakaz Allaha Najwyższego, przestrzegając warunków, pościć każdego dnia w miesiącu Ramadan i uważać na te trzy sprawy: jedzenie, picie i spółkowanie'. Miesiąc Ramadan rozpoczyna się ukazaniem się nowego księżyca na niebie. Nie rozpocznie się w czasie wyliczonym na podstawie kalendarza.

5- Piątą z pięciu zasad islamu jest **odbycie raz w życiu hadżdż przez tego, kto ma na to siłę**. Jeśli droga jest bezpieczna i jest się zdrowym, a po zapewnieniu rodzinie środków do życia posiada się więcej pieniędzy, za które można pójść do Świętej Mekki i wrócić, powinno się raz w życiu udać do Mekki i tam w ubraniu *ihram*, zrobić *tawaf* w Kaabie i spędzić trochę czasu na placu zwanym Arafat.

Człowiek ten na odpowiedzi Wysłannika Allaha rzekł: **"Prawidłowo odpowiedziałeś Wysłanniku Allaha"**. Omar (*radyjallahu anh*) powiedział, że obecni tam Towarzysze Proroka zdziwili się na jego słowa, ponieważ zadawał pytania i jednocześnie je potwierdzał. Pytać się o coś, znaczy, chcieć poznać to, czego się nie zna. Zaś słowa: "prawidłowo powiedziałeś" wskazują na to, że on o tym wiedział.

W powyżej wymienionych zasadach islamu najważniejszą jest wypowiedzenie **Słów Szehady** i uwierzenie w ich znaczenie. Potem wykonywanie namazu, później post, następnie udanie się na hadżdż. Na końcu

jest dawanie zekatu. To, że Słowa Szehady są najważniejsze, pochodzi z jednomyślności uczonych. Kolejność pozostałych czterech zasad według zdania większości uczonych sunnickich jest taka sama, jak powyżej przedstawiliśmy. Słowa Szehady są wejściem do islamu i jako pierwsze zostały nakazane. Namaz o pięciu porach stał się obowiązkiem w dwunastym roku *biset,* jeden rok i kilka miesięcy przed hidżrą, podczas Nocy Miradż. Post w miesiącu Ramadan został nakazany w drugim roku Hidżri, w miesiącu Szaban, a w miesiącu Ramadan tego samego roku zekat. Zaś hadżdż w dziewiątym roku Hidżri.

Jeśli ktoś zaprzeczy jednej z tych pięciu zasad, czyli nie uwierzy, nie przyjmie albo je wyśmieje i nie okaże szacunku, to – niech Allah chroni od tego – zostanie *kafir*. Podobnie jest z nieprzyjęciem *helal* i *haram*, a także innych spraw, o których jasno i jednogłośnie powiadomiono; czyli ten, kto powie o *helal*, że jest *haram* albo na *haram* powie *helal*, stanie się *kafir*. Kto okaże niezadowolenie lub zaprzeczy jednej informacji z wiedzy religijnej, która jest konieczna i wiadoma, o czym usłyszeli i wiedzą nawet ignoranci żyjący w kraju muzułmańskim, stanie się *kafir*.

[Np. *haram* jest: jedzenie wieprzowiny, picie napojów alkoholowych, uprawianie hazardu i pokazywanie siebie obcym przez kobiety, dziewczyny z odsłoniętą głową i nogami, a przez mężczyzn z odsłoniętymi miejscami między pępkiem a kolanami. Allah Najwyższy tego zakazał. Cztery prawidłowe szkoły prawa islamskiego (*mezheb*), które powiadomiły o nakazach i zakazach Allaha Najwyższego, różnie wypowiadają się odnośnie miejsc *awret* u mężczyzn. Każdy muzułmanin powinien zasłaniać swoje miejsca *awret*, tak jak powiadomiła o tym jego *mezheb*. Patrzenie na miejsca *awret* innych jest też zakazane. W **"Kimya-i seadet"** napisane jest: "Jak zakazane jest kobietom, dziewczynom wychodzić na ulicę z odsłoniętą głową, ramionami i nogami, tak i zakazane jest im wychodzić na ulicę w cienkich, ozdobnych, obcisłych, wyperfumowanych ubraniach. Jeżeli matka, ojciec, mąż, a także brat pozwolą im na wychodzenie w ten sposób na ulicę, nie będą mieli nic przeciwko temu i będą z tego zadowoleni, to są wspólnikami w tym grzechu i w karze za niego". Czyli będą razem palili się w Piekle. Jeśli okażą skruchę, to uzyskają wybaczenie, ponieważ Allah Najwyższy kocha tych, którzy okazują skruchę. Zasłanianie się dojrzałym dziewczynom i kobietom przy obcych mężczyznach zostało nakazane w trzecim roku Hidżri. Nie powinno dać się oszukać angielskim szpiegom oraz ignorantom, którzy wpadli w ich pułapki i popierają swoje wypowie-

dzi tym, że nim został zesłany święty werset o *hidżab*[13], nie zasłaniano się i zasłanianie zostało wymyślone przez uczonych *fikh*.

Ten, kto mówi o sobie, że jest muzułmaninem, powinien wiedzieć w każdym czynie, czy postępuje zgodnie z islamem czy nie. Jeśli nie jest pewien, powinien spytać się uczonego sunnickiego lub przeczytać i dowiedzieć się z książek takiego uczonego. Jeśli jego czyn jest niezgodny z islamem, to nie uratuje się przed grzechem lub bluźnierstwem. Codziennie powinno się prawdziwie okazywać skruchę, ponieważ na pewno zostanie wybaczony grzech i bluźnierstwo, za które okazało się szczery żal. Jeśli nie okaże się skruchy, to zostanie się ukaranym na ziemi i w Piekle. Muzułmanin, który popełnił duży grzech, będzie ukarany tak bardzo, jak duży jest jego grzech i zostanie wyciągnięty z Piekła. *Kafir*, *zyndyk*, którzy nie wierzą w Allaha Najwyższego i starają się zniszczyć islam, będą wiecznie paleni w Piekle.

Części ciała, które powinni zasłaniać mężczyźni i kobiety podczas namazu oraz znajdując się gdziekolwiek, nazywa się miejscami ***awret***. Zakazane zostało odsłanianie, pokazywanie i patrzenie na te miejsca u innych. Kto powie, że w islamie nie ma miejsc *awret*, ten stanie się niewierzącym. Ten, kto nie boi się powiedzieć, że jest dozwolone odsłanianie i patrzenie na miejsca, które według czterech *mezheb* należą do *awret* i nie przywiązuje do tego wagi, czyli nie boi się kary, zostanie *kafir*. Podobnie jest z odsłanianiem miejsc *awret* przez kobiety i śpiewanie przez nie piosenek, recytowanie *Mewlid* w obecności mężczyzn. Według szkoły hanbelickiej miejsce pomiędzy kolanami a pachwiną u mężczyzn nie należy do miejsc *awret*.

Kto mówi o sobie, że jest muzułmaninem, powinien poznać i poważnie potraktować zasady wiary i islamu oraz powiadomione jednogłośnie przez uczonych czterech szkół prawa islamskiego nakazy i zakazy. Niewiedza nie jest usprawiedliwieniem, to tak jakby wiedzieć i nie wierzyć. Miejscami *awret* u kobiet według czterech *mezheb* są wszystkie miejsca poza rękoma i twarzą. Kto, nie przywiązując do tego wagi, odsłoni swoje miejsce *awret*, które nie jest *awret* według *idżma*, czyli według jednej z pozostałych trzech *mezheb*, choć nie zostanie *kafir*, to jednak według swojej *mezheb* popełni duży grzech. Tak jest z odsłanianiem przez mężczyzn miejsc pomiędzy kolanami a pachwiną, czyli z odsłonięciem ud. Obowiązkiem jest poznanie tego, czego się nie wie. Po poznaniu powinno się od razu okazać skruchę i zasłonić.

13 Sura Ahzab 59.

Kłamanie, obgadywanie, plotkowanie, oczernianie, kradzież, oszukiwanie, zdradzanie, łamanie komuś serca, wywoływanie intryg, używanie czyjegoś mienia bez jego zezwolenia, niedawanie wynagrodzenia robotnikowi czy przewoźnikowi, buntowanie się przeciw rządowi, czyli występowanie przeciwko prawu, nakazom rządu, państwa; niepłacenie podatków również jest grzechem. Postępowanie w ten sposób wobec niewierzących, w ich państwach jest *haram*. Niewiedza ignorantów o tym, co nie jest powszechnie znane i konieczne, nie będzie bluźnierstwem, ale grzechem].

5. ZASADY WIARY

"Ten zacny człowiek ponownie spytał się Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*): **'Powiedz mi też, co to jest *iman*?'.**". Po zapytaniu, co to jest islam i otrzymaniu odpowiedzi, Dżebrail (*alejhisselam*) spytał się Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) o wyjaśnienie istoty i cech *iman*.

W słowniku **"*iman*"** oznacza: 'Uwierzyć temu, kogo się zna, że jest wiarygodnego słowa'. W islamie *iman* znaczy: posiadać prawidłową wiedzę i wierząc w to, potwierdzić, że Muhammed (*alejhisselam*) jest Prorokiem Allaha Najwyższego i został przez Niego wybrany, że jest prorokiem powiadamiającym o poprzednich religiach (***Nebi***); a także wierzyć w to, o czym Allah Najwyższy powiadomił zwięźle, nie wnikając w szczegóły i w to, o czym powiadomił obszernie, znać szczegółowo oraz starać się wypowiedzieć **Słowa Szehady**. Silną wiarę można porównać do ucieczki, kiedy ucieka się od razu, gdy jest się przekonanym, że palący się ogień i wąż zabiją swoją trucizną. Tak też powinno się całym sercem wierzyć, znając wielkość Allaha Najwyższego i Jego atrybutów, dążyć do zdobycia Jego aprobaty i atrybutu łaski, uciekać od Jego kary i gniewu, a wiarę umieścić w sercu tak mocno, jak trwały jest napis na marmurze.

Iman i islam przekazane przez Muhammeda (*alejhisselam*) są takie same. W obu jest wiara w znaczenie Słów Szehady. Choć istnieją między nimi różnice w niektórych dziedzinach i szczegółach, choć mają różne znaczenie w słowniku, to nie ma między nimi różnicy w religii islam.

Czy *iman* jest czymś jednym, czy też połączeniem kilku części? Jeśli jest połączeniem, to z ilu części się składa? Czy czyny, *ibadet* są w *iman*, czy też nie? Mówiąc, że posiada się *iman*, czy dozwolone jest powiedzieć: "*inszaallah"*, czy też nie? Czy może być dużo lub mało *iman*? Czy *iman* jest stworzeniem? Czy zdolność uwierzenia jest w mocy człowieka? Czy

też wierzący zostali zmuszeni do wiary? Jeśli w *iman* jest siła, przymus, to dlaczego wszystkim zostało nakazane uwierzyć? Dużo czasu zajmie odpowiadanie na to wszystko po kolei, dlatego też tutaj nie odpowiem na każde z nich z osobna. Jednak powinno się wiedzieć, że według *mezheb* Esz'arijje i Mutezile nie jest dopuszczalne, żeby Allah Najwyższy nakazał zrobić to, co jest niemożliwe do wykonania. Według Mutezile nie jest dopuszczalne nakazanie tego, co jest możliwe dla Niego, a nie jest w mocy człowieka. Zaś według Esz'arijje jest to dopuszczalne, jednak nie zostało nakazane. Tego rodzaju nakazem jest nakazanie ludziom latania. Allah Najwyższy nie chce od Swoich poddanych w *iman*, *ibadet* i czynach tego, na co nie starcza im siły. Dlatego też ten, kto jako muzułmanin stracił rozum, stał się nieuważny, zasnął, zmarł, jeśli nie potwierdza wiary w tym stanie, to nadal pozostaje muzułmaninem.

W tym świętym hadisie nie powinno się zastanawiać nad znaczeniem słowa *iman*, ponieważ nie było nawet jednego ignoranta w Arabii, który by nie wiedział o tym, że słowo *iman* znaczy: 'potwierdzić' i 'uwierzyć'. A tym bardziej oczywiste jest, że wiedzieli o tym Towarzysze Proroka (*radyjallahu teala anhum edżmain*). Dżebrail (*alejhisselam*) chciał nauczyć Towarzyszy Proroka znaczenia *iman*. Dlatego spytał się Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), co nazywa się *iman* w islamie. ***Iman* znaczy** znaleźć przez odkrycie lub sumieniem albo za pomocą dowodu, korzystając z rozumu, albo ufając jakiemuś słowu, które się wybrało lub sobie upodobało i podporządkowując się mu, uwierzyć w te wiadome sześć spraw całym sercem i potwierdzić językiem. Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) powiadomił, że *iman* to wiara w sześć wiadomych spraw, w ten sposób:

1- Pierwszą z tych sześciu spraw jest wiara, że **Allah Najwyższy jest *wadżib-ul-wudżud*, prawdziwym bogiem i stworzycielem wszystkich stworzeń**. Powinno się stanowczo wierzyć w to, że tylko Allah Najwyższy sam wszystko z niczego stworzył, co znajduje się na tym świecie i w życiu po śmierci, bez materii, bez czasu i bez podobieństwa. [Każdą materię, wszystkie atomy, molekuły, elementy, związki, substancje organiczne, komórki, życie, śmierć, każde zdarzenie, każdą reakcję, każdy rodzaj energii, ruch, prawo, anioły, każdą żywą i martwą istotę, wszystko z niczego stworzył tylko On i wszystko utrzymuje w każdej chwili w istnieniu]. Jak stworzył On wszystkie istoty we wszechświecie [w jednej chwili, gdy nic nie było], tak i je [te, które zawsze powstają jedne z drugich. Gdy przyjdzie

Koniec Świata, wszystko w jednej chwili] doprowadzi ponownie do zniknięcia. Allah Najwyższy jest Tym, który stworzył wszystkie stworzenia, jest ich panem i władcą. Powinno się wierzyć, że nie ma od Niego wyższego władcy, rozkazodawcy. Wszystkie atrybuty, oznaki doskonałości należą tylko do Niego. Nie ma u Niego żadnej wady i żadnego braku. Może zrobić to, co Sobie zażyczy. To, co uczyni, nie będzie zrobione na Jego korzyść lub kogoś innego. Nie zrobi też nic w rewanżu. Razem z tym w każdym Jego czynie jest mądrość, dobro, łaska i dar.

Nie jest zmuszony dawać Swoim dobrym poddanym tego, co jest dla nich pożyteczne, ani też niektórych z nich obdarzać nagrodą lub wymierzać im kary. Jeśli wszystkich buntowników i grzeszników obdarzy Rajem, to pasuje to do Jego łaskawości. Jeśli wrzuci do Piekła wszystkich posłusznych, pobożnych, to też nie będzie to sprzeczne z Jego sprawiedliwością. Jednak życzy Sobie i powiadomił o tym, że muzułmanów, Jego czczących, wprowadzi do Raju i obdarzy nieskończonymi darami oraz dobrami, a niewierzących będzie wiecznie męczył w Piekle. On nie wyrzeknie się Swego Słowa. Jeśli nawet wszystkie stworzenia uwierzą, będą Mu posłuszne, to nie przyniesie Mu to żadnej korzyści. Jeśli cały świat będzie niewierzący, rozbestwiony, zbuntuje się przeciw Niemu, to w żaden sposób Mu to nie zaszkodzi. Jeśli człowiek zechce coś zrobić i On też tego zechce, to się stanie to. On jest tym, który stwarza wszystkie ruchy u ludzi i wszystko. Jeśli On nie zechce, to nie stworzy, nic się wtedy nie poruszy. Jeśli nie zechce, to nikt nie zostanie niewierzącym, nikt nie będzie się buntował. Choć On stwarza bluźnierstwo, grzechy, to nie jest z nich zadowolony. Nikt nie jest w stanie kolidować z Jego czynami. Nikt nie ma prawa ani mocy pytać o to, dlaczego tak zrobił, czy mówić, jak ma coś zrobić. Jeśli zechce, to wybaczy temu, kto umarł bez okazania żalu za wielki grzech poza bluźnierstwem, politeizmem. Jeśli zechce, to ukarze nawet za mały grzech. Powiadomił o tym, że absolutnie nie wybaczy tym, którzy zmarli jako niewierzący lub *murted*, będzie ich wiecznie karał.

Muzułmanie z ***ehli kyble***, którzy robią *ibadet*, ale nie posiadają ***itikad* sunna** (wierzenia sunnickiego), jeśli umrą bez okazania skruchy, będą ukarani w Piekle, lecz tacy ***bidat*** muzułmanie nie zostaną tam wiecznie.

Jest możliwe zobaczenie Allaha Najwyższego na ziemi, jednak nikt Go nie widział. [Allah Najwyższy nie pokazał Siebie na ziemi. Nie odebrano Go też poprzez zmysły. Jest to wielkie miłosierdzie dla ludzi. Gdyby się pokazał, to źli ludzie poniżaliby Go, obrażali, a przez to staliby się

powodem Jego boskiego gniewu. Przez złych ludzi dobrzy też by zaznali cierpień. Choć zostaliby oni szehidami, to na ziemi nie byłoby więcej pokoju, byłoby źle]. W dniu i na miejscu Sądu Ostatecznego będzie widziany przez niewierzących oraz grzesznych muzułmanów z Jego atrybutami ***Kahr*** (groźny) i ***Dżelal*** (gniewny), a przez prawdziwych muzułmanów z atrybutami ***Lutuf*** (łaskawy) i ***Dżemal*** (piękny, doskonały). Muzułmanie zobaczą Go w Raju z atrybutem *Dżemal*. Aniołowie i kobiety też będą widzieli. Niewierzący będą tego pozbawieni. Istnieje wiarygodna informacja, że dżinny też będą pozbawione zobaczenia Go. Według większości uczonych sunnickich: "Doskonali muzułmanie zostaną uhonorowani widzeniem Jego Piękna każdego ranka i wieczora, zaś muzułmanie niskiego stopnia w każdy Piątek, a kobiety kilka razy w roku, jak w święta na tym świecie.

[Szejch Hazrat Abdulhak Dehlewi[14] w książce w j. perskim pt. **"Tekmîl-ül-iman"** zapisał święty hadis, w którym zostało powiadomione: **"W Dniu Sądu zobaczycie waszego Pana jak czternastej nocy księżyc!"**. Tak jak w życiu na ziemi nie wie się, jak należy rozumieć widzenie Allaha Najwyższego, tak i w życiu po śmierci, nie rozumiejąc, zobaczy się Go. Tacy wielcy uczeni jak: Ebul Hasen Esz'ari, Imam Sujuti i Imam Bejheki, powiadomili, że aniołowie też będą widzieli w Raju Allaha Najwyższego. Imam a'zam Ebu Hanife i inni uczeni powiadomili, że dżinny nie zyskują *sewab*[15] i nie wejdą do Raju, uratują się od Piekła tylko te z nich, które należą do wierzących. Kobiety będą widziały Go kilka razy w roku, w takie dni jak święta na ziemi. Z wierzących najdoskonalsi będą widzieli Go każdego ranka i wieczora, pozostali zaś w Piątki. Według tego uczonego jest to radosna nowina też dla wierzących kobiet, aniołów i dżinnów. Odpowiednie będzie, jeśli takie doskonałe i Błogosławione kobiety jak: Fatmat-uz-zehra, Hadidżet-ul-kubra, Aisze Syddyka i pozostałe Błogosławione żony Wysłannika Allaha, a także Merjem i Asije (*radyjallahu teala anhunne edżmain*) będzie się traktowało inaczej od pozostałych kobiet. Imam Sujuti też zwrócił na to uwagę].

Powinno się wierzyć w to, że Allah Najwyższy będzie widziany, ale nie powinno się myśleć o tym, w jaki sposób, ponieważ rozum człowieka nie jest w stanie zrozumieć czynów Allaha Najwyższego. Nie są one podobne do czynów ziemskich. [Nie zmierzy się ich za pomocą wiedzy z fizyki i chemii].

14 Abdulhak Dehlewi zmarł w roku Hidżri 1052 [1642] w Delhi.

15 ***sewab*** – nagroda za dobry uczynek i akt czci, jaką otrzyma się od Allaha Najwyższego w życiu po śmierci.

Nie ma u Allaha Najwyższego czegoś takiego jak kierunek, znajdowanie się naprzeciw. Allah Najwyższy nie jest materią. [Nie jest elementem, mieszaniną, związkiem]. Nie jest przeliczalny, nie zmierzy się Go, nie policzy się, nie może być obliczony, nie zajdą w Nim żadne zmiany, nie jest w miejscu, nie określi się Go czasem, nie ma Jego przeszłości, przyszłości, strony tylnej i przedniej, dolnej i górnej, prawej i lewej. Z tego względu myśl, rozum i wiedza człowieka nie są w stanie czegokolwiek z Niego zrozumieć i pojąć, w jaki sposób będzie On widziany. "Ręka", "noga", "kierunek", "miejsce" i tym podobne słowa, które są niedopuszczalne odnośnie Allaha Najwyższego, choć znajdują się w świętych wersetach i świętych hadisach, to nie posiadają tego znaczenia, które my rozumiemy, znamy i obecnie używamy. Te święte wersety i święte hadisy nazywa się ***Muteszabihat***. Powinno się w nie wierzyć i nie próbować zrozumieć, co to jest i jakie to jest. Można je wytłumaczyć krótko lub w szczegółach (***tewil***), czyli obdarzyć innym znaczeniem, które jest godne Allaha Najwyższego. I tak na przykład słowo "ręka" może być interpretowane jako 'siła', 'moc', 'energia'.

Muhammed (*alejhisselam*) zobaczył Allaha Najwyższego podczas Miradż. To widzenie nie jest takim widzeniem, jak widzenie oczami na ziemi. Jeśli ktoś powie, że widział Allaha Najwyższego na ziemi, ten jest *zyndyk*. Widzenie Ewlija[16] (*kaddesallahu teala esrarehum edżmain*) nie jest widzeniem takim jak widzenie na ziemi i w życiu przyszłym. Nie jest to ***ru'jet*** (widzenie oczami), u nich zachodzi ***szuhud*** [czyli widzenie okiem serca; oni widzą przykłady]. Choć są wśród nich tacy, którzy powiedzieli, że widzieli, ale znajdowali się oni w stanie *sekr*, czyli stracili przytomność, byli w ekstazie i wydawało im się, że *szuhud* to *ru'jet* albo jest to jedno ze słów, które wymaga wyjaśnień (*tewil*).

Pytanie: Powyżej zostało powiadomione, że *dżaiz* (możliwe, dopuszczalne) jest zobaczenie Allaha Najwyższego widzeniem (okiem) ziemskim. Dlaczego ten, kto powie o czymś, co uznane jest za *dżaiz*, że zaszło to u niego, nazywany jest *zyndyk*? Jeśli tak powie niewierzący, to czy można uważać, że jest to *dżaiz*?

Odpowiedź: W słowniku *dżaiz* znaczy: 'może być' albo 'może nie być', oba znaczenia są odpowiednie. Jednak według *mezheb* Imama Esz'ariego[17] '*ru'jet* jest *dżaiz*', co znaczy: 'możliwe i w mocy człowieka jest

16 ***Ewlija*** **–** Błogosławieni ludzie, którzy zyskali aprobatę Allaha Najwyższego. Liczba mnoga słowa: Weli.

17 Ebulhasen Ali bin Ismail Esz'ari zmarł w roku Hidżri 330 [941] w Bagdadzie.

bycie blisko Allaha Najwyższego, znajdowanie się naprzeciw Niego i widzenie poza prawami fizyki stworzonymi dla świata, przez stworzenie u człowieka zupełnie innej siły widzenia. I tak np. możliwe jest pokazanie niewidomemu w Chinach komara, który znajduje się w Andaluzji albo pokazanie człowiekowi na ziemi tego, co znajduje się na księżycu lub w gwieździe. Taka siła należy tylko do Allaha Najwyższego. Po drugie, powiedzieć: "widziałem na ziemi", jest niezgodne ze świętymi wersetami, świętymi hadisami i jednogłośną opinią uczonych. Dlatego też ten, kto tak powiedział, jest ***mulhid*** albo ***zyndyk***. Po trzecie, żeby *ru'jet* był *dżaiz* na świecie, to nie znaczy to, że to zobaczenie Jego jest możliwe za pomocą praw fizyki. A tymczasem słowa mówiącego, że widział Allaha Najwyższego, oznaczają, że widział tak jak widział wszystko inne, a takie widzenie jest niemożliwe. Z tego względu tego, kto wypowiada to, co jest powodem bluźnierstwa, nazywa się *mulhid* albo *zyndyk*. [Hazrat Mewlana Halid Bagdadi] po tych odpowiedziach napisał: "Uważajcie!". Tym słowem wskazuje na to, że druga odpowiedź jest jeszcze mocniejsza. [***Mulhid*** i ***zyndyk*** mówią o sobie, że są muzułmanami. ***Mulhid*** jest w tym słowie szczery. Wierzy, że sam jest muzułmaninem i znajduje się na prawidłowej Drodze. Zaś ***zyndyk*** jest wrogiem islamu, udaje muzułmanina, żeby zniszczyć islam od środka, oszukiwać muzułmanów].

Nie pomyśli się o tym, że nad Allahem Najwyższym minęły noc – dzień i czas. Z tego względu, że u Allaha Najwyższego pod żadnym względem nie zajdzie żadna zmiana, nie powie się, że w przeszłości, przyszłości było tak i tak. Allah Najwyższy w nic się nie wcieli, z niczym się nie połączy. [Z szyitów, należący do grupy **Nusajri** są *kafir*, ponieważ powiedzieli, że Allah Najwyższy wcielił się w Hazrat Aliego]. Nie ma przeciwnika, podobnego do, wspólnika, pomocnika, opiekuna Allaha Najwyższego. Nie ma też Jego matki, ojca, syna, córki i partnera. Zawsze jest obecny, wszystko otacza i wychodzi ponad wszystko. Jest bliżej każdego niż ich własna aorta. Jednak Jego otaczanie nas, obecność, bycie razem i blisko nas nie są takie, jak my to rozumiemy. Jego bliskości nie zrozumie się przez naukę uczonych islamskich, intelekt naukowców, odkrycia i widzenia sercem Ewlija (*kaddesallahu teala esrarehum edżmain*). Człowiek nie zrozumie tego duchowego wizerunku. Allah Najwyższy jest w Swojej osobie i atrybutach jedyny; nie zajdzie w żadnym z nich żadna zmiana, przemiana.

Imiona Allaha Najwyższego są ***tewkifi***, czyli dozwolone jest wypowiadanie imion powiadomionych przez islam, lecz wypowiadanie innych poza

nimi nie jest dopuszczalne. [Np. mówi się, że Allah Najwyższy jest *alim*. Jednak nie powie się *fakih*, co też znaczy *alim*, ponieważ w islamie nie nazwano Allaha Najwyższego *fakih*. Podobnie, nie jest dozwolone mówienie "bóg" zamiast "Allah", ponieważ "bóg" znaczy 'bożek', 'przedmiot kultu'. Np. mówi się, że bożkami hindusów są krowy. Można powiedzieć: "Allah jest jeden, poza Nim nie ma innego boga". Słowa w obcych językach: "Dieu", "Gott" i "God" można też użyć w znaczeniu 'bóg'. Nie użyje się ich zamiast imienia Allah].

Imiona Allaha Najwyższego są nieskończone. Znane jest powiedzenie, że jest ich tysiąc jeden. To znaczy, że ludziom zostało powiadomione o tysiącu jeden z Jego imion. W religii Muhammeda (*alejhisselam*) zostało powiadomione dziewięćdziesiąt dziewięć z nich. Nazywa się je ***Esma-i husna***.

Syfati zatijje Allaha Najwyższego jest sześć. [O nich poinformowaliśmy wcześniej]. Według *mezheb* **Maturidijje** ***Syfati subutijje*** jest osiem, a według *mezheb* **Esz'arijje** siedem. Te atrybuty są jak Jego osoba: przedwieczne, wiekuiste, święte. Nie są jak atrybuty stworzeń, nie pojmie się ich rozumem, wysiłkiem intelektualnym i porównywaniem do tych ludzkich. Allah Najwyższy obdarzył ludzi po jednym z przykładów tych atrybutów. Widząc je, można trochę zrozumieć atrybuty Allaha Najwyższego. Z tego względu, że człowiek nie zrozumie Allaha Najwyższego, myślenie o Nim, staranie się Go zrozumieć, nie jest dopuszczalne. Osiem atrybutów *syfati subutijje* Allaha Najwyższego nie jest w Jego osobie ani nie jest też osobno, tzn. te atrybuty nie są Nim, nie są też czymś innym od Niego.

Te osiem atrybutów to: ***Hajat*** (jest żywy)***, Ilm*** (wie)***, Sem'*** (słyszy)***, Basar*** (widzi)***, Kudret*** (na wszystko starcza Mu siły)***, Kelam*** (mowa, słowo)***, Irade*** (dzieje się Jego wola) i ***Tekwin*** (jest stworzycielem). Według *mezheb* Esz'arijje atrybuty *Tekwin* i *Kudret* są tym samym. *Mesijjet* znaczy też *Irade*.

Każdy z ośmiu atrybutów Allaha Najwyższego jest wyjątkowy, znajduje się w pewnym stanie. W żadnym z nich nie zajdzie żadna zmiana. Jednak u stworzeń, ze względu na więzi każdego z nich, tych zmian jest wiele. Zależności między tymi atrybutami a stworzeniami, z punktu widzenia wpływu, choć jest ich wiele, nie zaszkodzą temu, że są wyjątkowe. Allah Najwyższy stworzył tak wiele rodzajów stworzeń i wszystkie je w każdej chwili chroni przed zagładą. Jednak On dalej jest jeden, nie zajdzie u Niego żadna zmiana. Każde stworzenie, w każdej chwili, pod każdym względem potrzebuje Go, On zaś nie potrzebuje nikogo.

2- Drugą sprawą z sześciu, w które powinno się uwierzyć jest: **"Uwier-**

zyć w Jego aniołów". "Anioł" (*Melek*) znaczy: 'posłaniec', 'przynoszący wiadomość lub siłę'. Aniołowie są materią, są delikatni, lżejsi od gazu, świetliści, żywi i mądrzy. Złe czyny popełniane przez ludzi są im obce, potrafią przyjąć każdy kształt. Tak jak gazy, materie płynne i stałe mogą przyjąć kształt, gdy staną się stałe, tak i aniołowie mogą przybrać piękne kształty. Nie są duszami odłączonymi od ciała wielkich ludzi, tak jak uważają to chrześcijanie. Nie są też czymś, co nie jest materią, jak energia i siła, tak jak kiedyś sądzili niektórzy z filozofów. Wszystkich aniołów nazywa się **Melaike**. Aniołowie zostali stworzeni przed wszystkimi innymi stworzeniami. Z tego względu przed uwierzeniem w księgi i w proroków jest powiadomione o uwierzeniu w nich. W Świętym Koranie jest powiadomione też w tej kolejności o tym, w co powinno się wierzyć.

Wiara w aniołów powinna wyglądać w ten sposób: Aniołowie są Sługami Allaha Najwyższego, nie są Jego wspólnikami, nie są też Jego córkami, jak uważają niektórzy wyznawcy innych religii. Allah Najwyższy kocha wszystkich aniołów. Są oni posłuszni wszystkim Jego rozkazom, nie grzeszą, nie buntują się, nie jedzą i nie piją, nie są ani kobietami ani mężczyznami, nie zawierają związków małżeńskich, nie posiadają dzieci, posiadają swoje życie, żyją. Choć według przekazu Abdullaha bin Mesuda (*radyjallahu anh*) część z aniołów posiadała dzieci, a Iblis i dżinn od nich pochodzą, to odpowiedź na to jest obszernie wyjaśniona w książkach uczonych islamskich. Allah Najwyższy, gdy oznajmił, że stworzy ludzi, to aniołowie zadali pytania zwane ***Zelle***[18], takie jak: "*Ja Rabbi!* Czy stworzysz stworzenia, które doprowadzą na ziemi do zepsucia i przelewu krwi?". Te pytania nie zaszkodzą temu i nie zmienią tego, że są oni niewinni.

Ze stworzeń najwięcej jest aniołów, a ich liczbę zna tylko Allah Najwyższy. W niebiosach nie ma miejsca, gdzie by się nie modlili. Niebo w każdym miejscu jest wypełnione przez aniołów, którzy robią *ruku* i *sedżde*. W niebie, na ziemi, w trawie, w gwiazdach, w kroplach deszczu, w liściach drzew, w każdej molekule, w każdym atomie, w każdej reakcji, w każdym ruchu, wszędzie aniołowie mają swoje obowiązki, wszędzie spełniają rozkazy Allaha Najwyższego. Są pośrednikami między Allahem Najwyższym a stworzeniami. Niektórzy z nich są dowódcami innych, niektórzy przynoszą wiadomości prorokom, niektórzy wnoszą ludziom do serc dobre myśli, które nazywa się **natchnieniem**. Niektórzy z nich nie

18 ***zelle*** – pochodzi z j. arabskiego i oznacza "pośliźnięcie się nogi", stąd ma znaczenie: mały błąd, defekt lub mała pomyłka.

mają w ogóle pojęcia o ludziach i wszystkich stworzeniach, ponieważ pod wpływem piękna Allaha Najwyższego zatracili się w zachwycie. Każdy anioł ma swoje pewne miejsce, którego nie opuszcza. Niektórzy z nich mają po dwa skrzydła, inni po cztery, a inni jeszcze więcej. [Skrzydła wszystkiego, co porusza się w powietrzu, mają swoją specyficzną budowę i jak żadne z nich nie jest podobne do innych, tak też skrzydła aniołów nie są podobne do tego, co jest określane mianem skrzydeł przez ludzi. Skrzydła aniołów zostały stworzone z ich materii. Człowiek, gdy usłyszy nazwę czegoś, czego nie widział, czego nie zna, myśląc, że to jest takie, jak to, o czym myśli, oszukuje siebie. My wierzymy w to, że aniołowie posiadają skrzydła, jednak nie wiemy, jak one wyglądają. Obrazy kobiet ze skrzydłami nazywane aniołami w kościołach, czasopismach i filmach są zmyślone. Muzułmanin nie wykonuje takich obrazów. Nie należy uważać takich fikcyjnych obrazów zrobionych przez nie-muzułmanów za właściwe i dawać się wrogom oszukać]. Aniołowie rajscy znajdują się w Raju, a największym z nich jest **Rydwan**. Aniołowie z Piekła nazywani są **Zebani** i spełniają oni rozkazy dotyczące Piekła. Tak jak morze nie jest szkodliwe rybom, tak im nie szkodzi ogień Piekła. Zebani z Piekła jest dziewiętnastu, a największego z nich nazywa się **Malik**.

Dwóch aniołów w nocy i dwóch w dzień spisuje dobre i złe czyny każdego człowieka, wszystko, czego on dokonał. Tych czterech aniołów nazywa się **Kiramen Katibin** albo **Aniołami Hafaza**. Powiadomione jest też, że aniołowie Hafaza różnią się od aniołów Kiramen Katibi. Anioł z prawej strony jest dowódcą anioła z lewej strony i spisuje dobre uczynki, *ibadet*. Anioł z lewej strony spisuje złe uczynki, grzechy. Istnieją też aniołowie, którzy będą znęcać się nad niewierzącymi, muzułmanami – buntownikami i zadawać im pytania w grobie. Aniołów, którzy zadają pytania, nazywa się **Munker** i **Nekir**. Aniołów pytających muzułmanów nazywa się **Mubeszszir** i **Beszir**.

Niektórzy z aniołów górują nad innymi. Najwyższych rangą jest czterech. Pierwszym jest **Dżebrail** (*alejhisselam*), jego obowiązkiem jest przyniesienie ***wahj*** (objawienia) prorokom, poinformowanie o nakazach i zakazach. Drugim jest **Israfil** (*alejhisselam*), gdy nadejdzie Koniec Świata, to zadmie on dwa razy w trąbę zwaną **Sur**. Za pierwszym razem, poza Allahem Najwyższym, wszyscy żywi umrą. Za drugim razem wszyscy ożyją. Trzecim jest **Mikail** (*alejhisselam*), jego obowiązkiem jest powodowanie spadku i wzrostu cen, przynoszenie niedostatku i urodzaju [doprowadzenie

do porządku ekonomicznego, wprowadzenie zadowolenia i błogostanu], wprawienie w ruch każdej materii. Czwartym jest **Azrail** (*alejhisselam*), jego obowiązkiem jest odbieranie ludziom ducha. Po tych czterech aniołach do czterech górujących grup aniołów należą: **Hamele-i Arsz**, których jest czterech, a na Sądzie Ostatecznym będzie ich ośmiu; **Mukarrebin** znajdują się w obecności Allaha Najwyższego i nie odchodzą od Niego nawet na chwilę; **Kerubijan** nazywa się największych aniołów z torturujących w Piekle; **Ruhanijan** są to aniołowie miłosierdzia. Ci wszyscy aniołowie górują nad wszystkim ludźmi poza Prorokami (*alejhimusselawatu wetteslimat*). Doskonali muzułmanie i Weli górują nad aniołami najniższych stopni, są od nich lepsi. Najniżsi stopniem aniołowie są lepsi od najniższych stopniem muzułmanów, czyli buntowników i grzeszników. Niewierzący zaś są gorsi od wszystkich stworzeń.

Za pierwszym dmuchnięciem w Sur, poza czteroma wielkimi aniołami i aniołami Hamele-i Arsz, wszyscy pozostali znikną. Potem przestaną istnieć aniołowie Hamele-i Arsz i jeszcze później czterej wielcy aniołowie. Za drugim dmuchnięciem najpierw ożyją Hamele-i Arsz i czterej wielcy aniołowie, a później wszyscy pozostali. To znaczy, że tak jak ci aniołowie zostali stworzeni przed wszystkimi stworzeniami, tak i po nich wszystkich przestaną istnieć.

3- Trzecią z sześciu spraw, w które powinno się uwierzyć, jest: **"Wiara w księgi zesłane przez Allaha Najwyższego"**, które zawierają w sobie zasady wiary, nakazy i zakazy Allaha Najwyższego i opisują piękny charakter. Allah Najwyższy zesłał je przez anioła lub niektórym Prorokom, mówiąc im do ich Błogosławionych Uszu; niektóre w formie zapisu, jeszcze inne bez anioła, pozwalając im usłyszeć. Te wszystkie księgi są Słowem Allaha Najwyższego. Są przedwieczne i wiekuiste, nie są stworzeniem, nie są słowem proroków lub aniołów. Słowo Allaha Najwyższego nie jest jak słowo pisane, pamiętane i wypowiadane przez człowieka. Nie zapisze się, nie wypowie i nie uzmysłowi się Go, nie jest literą i głosem. Człowiek nie jest w stanie ogarnąć rozumem Allaha Najwyższego i Jego atrybutów. Jednak Jego słowa ludzie mogą czytać, zapamiętać je i zapisać. Kiedy są z nami, to są *haadis* (nie są wieczne), zostały później stworzone. Oznacza to, że słowa Allaha Najwyższego mają dwa aspekty. Kiedy są z ludźmi, to są stworzeniem i nie są wieczne, a gdy weźmie się pod uwagę to, że jest to Słowo Allaha Najwyższego, to są wieczne, *kadim*.

Wszystkie księgi zesłane przez Allaha Najwyższego są prawdą. Nie ma

w nich kłamstwa, błędu. Choć zostało powiedziane, że będzie karał, zada tortury i jest też możliwe wybaczenie, to zależy to od Jego woli, życzenia i nieznanych przez nas warunków. Albo znaczy, że daruje poddanemu karę, na którą on zasłużył. Słowa powiadamiające o karze, torturach nie są po to, żeby dać znać, że jeśli zostaną darowane, to będzie to kłamstwem. Tak jak nie jest możliwe, żeby Allah Najwyższy nie dawał obiecanych darów, tak i możliwe jest, że daruje kary. Rozum, a także święte wersety wskazują na to, że tak jest.

Jeśli nie ma przeszkody, trudności, to powinno się obdarzyć święte wersety i święte hadisy znaczeniem jasno zrozumiałym. Nie jest dopuszczalne nadawanie znaczenia, które – choć jest do nich podobne – jednak jest inne. [Święty Koran i święte hadisy były w słownictwie, dialekcie Kurajszytów. Powinno się nadać im znaczenie, jakie było używane tysiąc czterysta lat temu w Hidżaz. Nie jest prawidłowe tłumaczenie ich, przez nadanie im znaczeń, które z czasem się zmieniły i są obecnie używane]. Święte wersety zwane ***muteszabihat*** posiadają niezrozumiałe, tajemne znaczenie. Ich znaczenie zna tylko Allah Najwyższy i bardzo niewielu wybranych z wielkich ludzi islamu, których On obdarzył ***ilm-i ledunni***. Jednak oni mogą znać tylko tyle, ile ich powiadomił, poza nimi nikt inny nie zrozumie. Dlatego też powinno się wierzyć, że wersety *muteszabih* są Słowem Allaha Najwyższego i nie analizować ich znaczenia. Uczeni z *mezheb* Esz'arijje powiedzieli, że w takich wersetach jest dopuszczalny krótki lub obszerny ***tewil***. *Tewil* znaczy: 'spośród różnych znaczeń wybrać to, które nie jest powszechnie znane'. Na przykład w Surze Isra w świętym wersecie, który jest Słowem Allaha, podane jest w tym znaczeniu: **"Ręce Allaha są lepsze od ich rąk"**. Powinno się powiedzieć, że wierzy się w to, co Allah Najwyższy przez to rozumie, a najlepiej jest powiedzieć, że nie rozumie się tego znaczenia, Allah Najwyższy wie najlepiej. Można również powiedzieć, że nauka Allaha Najwyższego nie jest taka jak nasza, Jego wola nie jest podobna do naszej woli, a Ręce Allaha Najwyższego nie są też takie jak ręce Jego poddanych.

Allah Najwyższy we wcześniej zesłanych księgach **unieważnił** w niektórych wersetach tylko wymowę albo tylko znaczenie, albo wymowę i znaczenie. Te księgi zostały przez Niego zmienione. Święty Koran unieważnił wszystkie księgi i obowiązujące w nich prawa. W Świętym Koranie do Końca Świata nigdy nie będzie błędu, zapomnienia, dodatku lub braku. Wszystkie nauki, które były i będą, znajdują się w Świętym

Koranie, dlatego jest doskonalszy, wartościowszy od wszystkich ksiąg niebiańskich. Największym cudem Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) jest Święty Koran. Gdyby wszyscy ludzie i dżinny zebrali się i staraliby się wypowiedzieć słowa podobne do tych, jakie są w najkrótszej Surze, to nie będą w stanie tego zrobić. W Arabii zebrali się mówcy, poeci, literaci i bardzo się starali, jednak nie wypowiedzieli słów, które byłyby podobne do krótkiego wersetu. Byli bezsilni wobec Świętego Koranu, oniemieli ze zdumienia. Allah Najwyższy sprawia, że wrogowie islamu są bezradni wobec Świętego Koranu i przez Niego pokonani. Wymowność Świętego Koranu jest ponad ludzkie siły. Ludzie nie są w stanie wyrazić się w taki sposób. Święte wersety różnią się od poezji, prozy i rymowanych wierszy ludzi, mimo że zostały wyrażone za pomocą liter, których używali arabscy literaci.

Z niebiańskich ksiąg zostaliśmy powiadomieni o stu czterech. W tym zostało zesłanych **dziesięć *Suhuf***[19] Ademowi (*alejhisselam*), **pięćdziesiąt *Suhuf*** Szitowi (*alejhisselam*), **trzydzieści *Suhuf*** Idrisowi (*alejhisselam*), **dziesięć *Suhuf*** Ibrahimowi (*alejhisselam*), **Tewrat** Musie (*alejhisselam*), **Zebur** Dawudowi (*alejhisselam*), **Indżil** Isie (*alejhisselam*), **Kuran-i kerim** Muhammedowi (*alejhisselam*).

Człowiek, gdy zechce coś rozkazać, czegoś zakazać, spytać się o coś lub o czymś powiadomić, to najpierw rozważa ten temat, przygotowuje to sobie w głowie. Te znaczenia znajdujące się w głowie nazywane są ***Kelam-i nefsi***. Nie można powiedzieć, że te znaczenia są po arabsku, persku czy też turecku. Wypowiedzenie ich w różnych językach nie jest powodem tego, że przybiorą one inne znaczenie. Słowa wyjaśniające te znaczenia nazywane są ***Kelam-i lafzi***. *Kelam-i lafzi* można wytłumaczyć w różnych językach. Przez to rozumie się, że *Kelam-i nefsi* jak inne atrybuty, np. wiedza, wola, widzenie itp. u tego, do kogo należy, jest jak osobny atrybut, który jest wyjątkowy, nie zmieni się. Zaś *Kelam-i lafzi* wyjaśnia *Kelam-i nefsi* i jest zbiorem głosek, które wychodzą z ust mówiącego i wchodzą do uszu człowieka. Tak więc Słowo Allaha Najwyższego jest słowem, które nigdy nie milknie i nie jest stworzeniem, jest razem z Jego osobą, wieczne i nieskończone, samo w sobie jest atrybutem, różni się od *Syfati zatijje* jak wiedza, wola i jest inne od *Syfati subutijje*. Wyjątkowość jest atrybutem Jego Słowa, ono nigdy się nie zmieni. Nie jest literą, głosem, nie ma w nim podziału na fragmenty i przekształcenia jak na nakaz, zakaz, narrację

19 ***Suhuf*** – mała książka, broszura, strona.

i jak na arabski, perski, hebrajski, turecki, aramejski. Nie przyjmie takich form, nie zapisze się, nie potrzebuje takich organów jak mózg, uszy i język. Może być jednak wypowiedziane w dowolnym języku. I tak, jeśli powie się w j. arabskim, to nazywa się *Kuran-i kerim.* Jeśli powie się w j. hebrajskim, to nazywa się Tewrat. Jeśli będzie w j. aramejskim, to będzie to Indżil. [W książce pt. **"Şerh-ül-mekasid"**[20] jest napisane, że jak powie się Słowo Allaha w j. greckim to jest to Indżil, a jak po aramejsku to jest to Zebur].

Kelam-i ilahi (Słowo boskie) powiadamia o różnych sprawach. Jeśli opowiada o zdarzeniach, to nazywa się je ***Haber*** (wiadomość, wypowiedź informacyjna), a jeśli nie, to nazywa się ***Inszaa*** (wypowiedź performatywna). Jeśli powiadamia o tym, co powinno się robić, nazywa się ***Emr*** (rozkaz, nakaz), jeżeli zaś o zakazach, nazywa się to ***Nehj***. Jednak w *Kelam-i ilahi* nie zajdzie żadna zmiana i powiększenie. Zesłane wszystkie księgi i *suhuf* pochodzą od atrybutu mowy (*Kelam*) Allaha Najwyższego, z atrybutu *Kelam*, czyli *Kelam-i nefsi*. Jeśli będą po arabsku, to będzie to *Kuran-i kerim*. Objawienia napisane, usłyszane, wypowiedziane, zapamiętane w postaci liter, zesłane w formie wiersza nazywa się ***Kelam-i lafzi*** i ***Kuran-i kerim***. Z tego względu, że te *Kelam-i lafzi* wskazują na *Kelam-i ilahi*, dopuszczalne jest nazwanie ich też *Kelam-i ilahi* (Słowo boskie) i *Syfati ilahi* (Atrybut boski). Tak jak wszystkie je nazywa się *Kuran-i kerim*, tak też fragmenty nazywa się Koranem.

Jednogłośna opinia prawidłowych uczonych islamskich głosi, że *Kelam-i nefsi* nie jest stworzeniem, jest *kadim* (wieczny). Jeśli chodzi o *Kelam-i lafzi* to nie ma jednogłośnej opinii odnośnie tego, czy jest *haadis* (stworzone później) lub *kadim*. Część z tych, którzy powiadomili, że *Kelam-i lafzi* jest *haadis*, ostrzegli, żeby nie nazywać go *haadis*, ponieważ może zostać to źle zrozumiane jakoby *Kelam-i nefsi* także był *haadis*. Taki komentarz będzie najlepszy na ten temat. Umysł człowieka, gdy usłyszy o tym, co zobaczył, od razu to sobie przypomina. Przez słowa uczonych sunnickich o tym, że Święty Koran jest *haadis*, rozumie się, że to, co wypowiadamy ustami, ten głos i te słowa są stworzeniem. Uczeni sunniccy powiadomili jednogłośnie, że *Kelam-i lafzi* i *Kelam-i nefsi* są słowami Allaha Najwyższego. Choć niektórzy uznali te słowa za metaforyczne, to jednak wszyscy zgadzają się, że *Kelam-i nefsi* oznacza Słowo Allaha i jest atrybutem mowy Allaha Najwyższego, a *Kelam-i lafzi* jest Słowem Allaha

20 Książka "Şerh-ül-mekasid" została napisana przez Sa'duddina Teftazaniego, który zmarł w roku Hidżri 792 [1389] w Semerkandzie.

Najwyższego i oznacza, że Allah Najwyższy jest jego Stworzycielem.

Pytanie: Z powyższego pisma rozumie się, że nie usłyszy się Słowa Allaha Najwyższego, które jest wieczne. 'Usłyszałem Słowo Allaha' znaczy 'usłyszałem wypowiadane dźwięki i słowa' albo 'zrozumiałem wypowiadany głos i *Kelam-i nefsi*, który jest wieczny'. Wszyscy Prorocy, a nawet wszyscy ludzie mogą słyszeć na te dwa sposoby. Co jest powodem wyróżnienia Musy (*alejhisselam*) jako *Kelimullah* (Ten, z którym rozmawiał Allah Najwyższy)?

Odpowiedź: Musa (*alejhisselam*) usłyszał *Kelam-i ezeli* (Słowo wieczne) bez liter, bez dźwięku, w sposób odmienny od zwyczaju boskiego. Tak jak w Raju zobaczy się w niezrozumiały i niewytłumaczalny sposób Allaha Najwyższego, tak też usłyszał on w sposób, który nie jest możliwy do wytłumaczenia, którego nikt inny nie doświadczył. Jednak jeśli usłyszał Słowa Allaha poprzez dźwięk, to nie doświadczył tego tylko samymi uszami. Usłyszał każdą cząstką ciała, z każdej strony, albo usłyszał tylko ze strony drzewa. Jednak nie usłyszał tego z głosem, ani też przez drganie powietrza czy przez inne zjawiska. Z tego powodu, że usłyszał jednym z trzech tych stanów, zyskał nazwę ***Kelimullah***. Podobnie było z usłyszeniem Słowa boskiego przez Muhammeda (*alejhissalatu wesselam*) podczas Nocy Miradż, a także podczas odbierania objawień od Dżebraila (*alejhisselam*).

4- Czwartą z sześciu spraw, w które powinno się uwierzyć, jest: **"Wiara w Proroków Allaha Najwyższego"**. Allah Najwyższy zesłał ludziom proroków, żeby doprowadzili ludzi do upodobanej przez Niego prawidłowej Drogi. Prorocy zostali zesłani, żeby doprowadzić ludzi na Drogę upodobaną przez Allaha Najwyższego, pokazać im prawidłową Drogę. "Resul" znaczy 'posłaniec, wysłannik'. Według słownika znaczy: 'wysłany szlachetny człowiek i informator'. W islamie **Resul** oznacza: szlachetny i wartościowy człowiek, który posiada naturę, charakter, wiedzę i rozum wyższe od wszystkich ludzi swoich czasów. Nie posiada żadnej złej cechy charakteru, żadnego stanu, który nie był aprobowany. Prorocy posiadają atrybut ***Ismet***, co znaczy, że przed powiadomieniem i po powiadomieniu ich o proroctwie nie popełnili żadnego małego i dużego grzechu. [Niewierzący, którzy chcą zniszczyć islam od wewnątrz, mówią, że Muhammed (*alejhisselam*) nim został Prorokiem, to przed posągami zarzynał ofiary i jako dowód na to wskazują książki *ehli bidat*. Z powyższych zdań wynika, że te brzydkie oszczerstwa są kłamstwem]. Prorocy ze względu na

charakter, wiedzę i rozum przewyższają wszystkich ludzi swoich czasów, są wartościowymi i zacnymi ludźmi. Nie posiadają oni złego charakteru i brzydkiego postępowania. Po powiadomieniu o tym, że zostali prorokami, do rozpowszechnienia, zrozumienia, że są nimi, nie było u nich też wad wzroku, słuchu itp. Powinno się wierzyć w to, że każdy proroka posiada siedem atrybutów: ***Emanet*** (wiarygodny), ***Sydk*** (wierny), ***Teblig*** (powiadamiający), ***Adalet*** (sprawiedliwy), ***Ismet*** (bezgrzeszny)***, Fetanet*** i ***Emmul-azl***, co znaczy, że ich proroctwo nie zostanie anulowane. Zaś ***Fetanet*** znaczy 'bardzo mądry, bardzo wyrozumiały'.

Proroków przynoszących nowe prawo, nową religię nazywa się ***Resul***. Natomiast proroków nieprzynoszących nowej religii, ale tylko zapraszających ludzi do poprzedniej nazywa się ***Nebi***. Pomiędzy *Resul* a *Nebi* nie ma różnicy pod względem głoszenia nakazów i religii Allaha Najwyższego. Wiara w proroków polega na uwierzeniu w to, że wszyscy bez wyjątku byli wierni i prawidłowego słowa. Ten, kto nie wierzy w jednego z nich, jest jak ten, kto żadnemu z nich nie uwierzył.

Proroctwa nie zyska się przez pracowitość, głodowanie, znoszenie trudności czy modlitwę. Powstaje ono wskutek łaski i wyboru Allaha Najwyższego. Allah Najwyższy za pośrednictwem proroków zesłał ludziom religie, które chronią ich przed szkodliwymi czynami i prowadzą do prawidłowego oraz pożytecznego postępowania, przez które zyskają oni wygodę, pokój i prawdziwą wiarę potrzebną w życiu na ziemi i po śmierci. Prorocy, mimo że posiadali wielu wrogów, byli wyśmiewani i zasmucani przez niewierzących, nie bali się głosić ludziom o wierze i nakazach Allaha Najwyższego. Allah Najwyższy wzmocnił ich cudami (*mudżize*), żeby ukazać, że są oni wierni i prawidłowo głoszą. Nikt nie wystąpił przeciwko tym cudom. Ten, kto uwierzył, przyjmując proroka, należy do jego wspólnoty (***ummet, umma***). Prorokom w Dniu Ostatecznym zostanie dane zezwolenie, żeby byli orędownikami dla tych z ich wspólnoty, którzy popełnili bardzo dużo grzechów. Ich wstawiennictwo zostanie przyjęte. Uczonym, Weli i pobożnym wierzącym z ich wspólnot zostanie też dane pozwolenie na orędownictwo. Prorocy (*alejhimussalewatu wetteslimat*) w swoich grobach żyją nieznanym nam życiem. Ich Błogosławione Ciała nie zostaną rozłożone przez ziemię. Na ten temat święty hadis głosi: **"Prorocy wykonują w grobie namaz i hadżdż"**.

[Obecnie znajdujący się w Arabii ludzie zwani **wahhabitami** nie wierzą w ten święty hadis i prawidłowych muzułmanów, którzy w to wierzą,

nazywają *kafir*. Choć nie zostają oni *kafir* z tego względu, że błędnie wyjaśniają święte wersety i święte hadisy, które nie mają oczywistego znaczenia lub są wątpliwe, jednak należą do ***ehli bidat***. Wyrządzają bardzo dużo szkód muzułmanom. Wahhabizm został założony przez ignoranta z Nedżd, Muhammeda bin Abdulwahhaba. Został on oszukany przez Hemphera, brytyjskiego szpiega, który wykorzystał spaczone poglądy Ibni Tejmijjego[21] i rozpowszechnił je wśród Turków oraz wszędzie książkami Egipcjanina Abduha[22]. Uczeni sunniccy w setkach książek powiadomili o tym, że oni nie są piątą *mezheb*, lecz są w *dalalet*, na błędnej drodze. W książkach **"Se'adet-i ebediyye"** i **"Kiyamet ve Ahiret"** ten temat jest obszernie opisany. Niech Allah Najwyższy chroni młodych ludzi religii od zejścia na drogę wahhabizmu. Niech nie odsunie ich z Drogi uczonych sunnickich, którzy są wysławiani w świętych hadisach!].

Gdy Błogosławione Oczy Proroków *(alejhimusselam)* śpią, to ich serca nie śpią. Wszyscy prorocy są równi w spełnianiu obowiązków proroctwa i w noszeniu wyższości proroctwa. Powyżej przedstawionych siedem atrybutów występuje u wszystkich z nich. Prorokom proroctwo nie zostanie odebrane. Zaś Weli mogą stracić swój stan Ewlija. Prorocy są ludźmi. Z dżinnów, aniołów nie ma proroków dla ludzi. Dżinn i anioł nie dojdą do stopnia proroków. Prorocy mają między sobą wyższości, zaszczyty. Ostatni Prorok Muhammed (*alejhisselam*) przewyższa wszystkich proroków ze względu na dużą liczbę wyznawców w Jego wspólnocie, posłanie Go na duży obszar, posiadanie przez Niego rozległej wiedzy i wielu zdolności, rozpowszechnienie się Jego nauki i zdolności w wielu miejscach, uczynienie jeszcze więcej cudów oraz obdarzenie szczególną wartością i dobrami. Prorocy *ulul'azm s*ą wyżsi od tych, którzy nie są nimi, a Resul są wyżsi od Nebi, którzy nie są Resul.

Liczba Proroków (*alejhimussalewatu wetteslimat*) nie jest wiadoma. Mówi się, że jest ich więcej niż 124 tysiące. Z nich trzystu trzynastu albo trzystu piętnastu jest Resulami. Wśród Resulów sześciu przewyższa pozostałych. Ich nazywa się **"Prorokami *Ulul'azm*"**. Do nich należą: **Adem** (Adam), **Nuh** (Noe), **Ibrahim** (Abraham), **Musa** (Mojżesz), **Isa** (Jezus) i **Muhammed Mustafa** (*alejhimussalatu wesselam*).

Słynne są imiona trzydziestu trzech Proroków: **Adem**, **Idris**, **Szit** albo **Szis**, **Nuh**, **Hud**, **Salih**, **Ibrahim**, **Lut**, **Ismail**, **Ishak**, **Ya'kub**, **Yusuf**, **Ej-**

21 Ahmed ibni Tejmijje zmarł w roku Hidżri 728 [1328] w Damaszku.

22 Muhammed Abduh zmarł w roku Hidżri 1323 [1905] w Egipcie.

jub, **Szuajb**, **Musa**, **Harun**, **Hydyr**, **Jusza bin Nun**, **Iljas**, **Eljesa**, **Zulkifl**, **Szem'un**, **Iszmoil**, **Junus bin Meta**, **Dawud**, **Sulejman**, **Lokman**, **Zekerijja**, **Jahja**, **Uzejir**, **Isa bin Merjem**, **Zulkarnejn** i **Muhammed** (*alejhi ve alejhimussalatu wesselam*).

W Świętym Koranie zostało powiadomione tylko o dwudziestu ośmiu z nich. O imionach Proroków: Szit, Hydyr, Jusza, Szemun i Iszmoil nie ma mowy w Świętym Koranie. Z tych dwudziestu ośmiu imion nie jest stanowczo pewne, czy Uzejr, Lokman, Zulkarnejn i Hydyr byli Prorokami. Hazrat Muhamed Masum napisał w 2 tomie **"Mektubat-i Ma'sumiyye"** w 36 Liście, że informacje o tym, że Hazrat Hydyr jest Prorokiem, są pewne. W 182 Liście napisał, że widzenie Hydyra (*alejhisselam*) w ludzkiej postaci i dokonanie przez niego niektórych czynów, nie wskazuje na to, że on żyje. Allah Najwyższy pozwolił na to, żeby dusze Jego wielu Proroków i Weli były widziane w ludzkiej postaci. Widzenie ich nie świadczy o tym, że oni żyją. Drugim imieniem Zulkifla (*alejhisselam*) jest Harkyl. Niektórzy mówią, że jest to Iljas albo Idris, albo Zekerijja (*alejhisselam*).

Ibrahim (*alejhisselam*) nazwany został Halilullah, ponieważ w jego sercu, poza miłością do Allaha Najwyższego, nie istniała żadna inna do jakiegokolwiek stworzenia. Musa (*alejhisselam*) nazwany został Kelimullah, ponieważ rozmawiał z Allahem Najwyższym. Isa (*alejhisselam*) został nazwany Kelimetullah, ponieważ nie miał ojca, urodził się na boski rozkaz: "Stań się" i głosił ludziom słowa pełne mądrości.

Muhammed (*alejhisselam*) nazwany Habibullah, wśród synów Adema (*alejhisselam*) posiada najwyższy stopień, obdarzony został największym szacunkiem i wartością, stał się powodem stworzenia innych stworzeń. Potwierdzone zostało wieloma dowodami, że jest Ulubieńcem Allaha Najwyższego (Habibullah). Z tego powodu też, takich słów, jak: 'został pokonany, doprowadzony do upadku', nie można o Nim powiedzieć. Na Sądzie Ostatecznym jako pierwszy powstanie z grobu, jako pierwszy znajdzie się na miejscu Sądu Ostatecznego i przed wszystkimi wejdzie do Raju. Nie starczy człowiekowi siły, żeby wymienić wszystkie Jego cuda. Opisując cud Miradż, chcemy ten tekst upiększyć:

Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), gdy spał w łożu, został obudzony i Jego Błogosławione Ciało zostało zaprowadzone z Mekki do Mesdżidu Aksa w Jerozolimie, a stamtąd zabrane do niebios i po siódmym niebie do miejsc, które Allah Najwyższy ustalił. W Miradż powinno się w ten właśnie sposób wierzyć. [Isma'ilici i wrogowie islamu w postaci

uczonych islamskich mówią, że Miradż był stanem i zaszedł tylko duszą. Mówiąc i pisząc, że Prorok Muhammed nie odbył go ciałem, oszukują młodych ludzi. Nie powinno się czytać takich książek i dać się oszukać. W jaki sposób Miradż zaszedł, obszernie jest opisane w wielu wartościowych książkach, np. **"Şifa-i şerif"**[23], a także dokładnie w **"Se'adet-i ebediyye"**]. Z Błogosławionej Mekki aż do ***Sidre-tul-munteha***, które jest drzewem w szóstym i siódmym niebie, gdzie wszystkie nauki i wszystkie wyższości nie przejdą dalej, poszedł razem z Dżebrailem (*alejhisselam*). W *Sidre* zobaczył Dżebraila (*alejhisselam*) w jego postaci z sześciuset skrzydłami. Dżebrail (*alejhisselam*) pozostał w *Sidre*, a Muhammed (*alejhisselam*) został zaprowadzony z Mekki do Jerozolimy albo aż do siódmego nieba na wierzchowcu zwanym Buraq. **Buraq** jest zwierzęciem rajskim, białego koloru, mniejszym od muła, większym od osła. Nie pochodzi od zwierząt ziemskich, bardzo szybko się poruszał, nie ma u niego płci. Jego nogi stawały na miejscach tak daleko jak można było zobaczyć. Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) w **Mesdżidzie Aksa** został imamem i poprowadził prorokom namaz nocny albo poranny. Był tam razem z duszami proroków, które były w swoich ludzkich postaciach. Z **Jerozolimy** do siódmego nieba został wzniesiony w jednej chwili po nieznanych nam schodach zwanych **Miradż**. Po drodze gratulowali Mu i wychwalali Go ustawieni z prawej i z lewej strony aniołowie. W każdym niebie, do którego wchodzili, Dżebrail (*alejhisselam*) przekazywał Mu informacje i radosne nowiny. W każdym z nich widział jednego z Proroków i z nim się witał. W ***Sidre*** widział dużo zadziwiających rzeczy, a także dary w Raju i męki w Piekle. Z powodu pragnienia i szczęścia zobaczenia piękna Allaha Najwyższego nie patrzył na żaden z darów rajskich. Dalej poza *Sidre* poszedł sam otoczony światłem. Słyszał odgłosy piór piszących aniołów. Przeszedł przez siedemdziesiąt tysięcy zasłon, pomiędzy dwoma takimi zasłonami była odległość pięćsetletniej drogi. Potem przeszedł przez *Kursi* na materacu zwanym ***Refref***, który był bardziej błyszczący od słońca i dotarł do *Arsz ilahijje* (Tron Boski). Wyszedł z Arsz, z przestrzeni, z czasu i materii świata. Dotarł do miejsca, gdzie usłyszał Słowa Allaha Najwyższego.

Bez czasu i bez przestrzeni, tak jak będzie się widziało w życiu po śmierci Allaha Najwyższego, w stanie niezrozumiałym i nie do opisania, zobaczył On Allaha Najwyższego, rozmawiał z Nim bez liter i słów, po

23 Książkę tę napisał Kady Ijad Maliki, który zmarł w roku Hidżri 544 [1150] w Merrakus.

czym okazał Mu wdzięczność i chwałę. Zyskał niezliczone dary i zaszczyty. Choć nakazane zostało Jemu i Jego wspólnocie wykonywanie pięćdziesiąt razy modlitwy namaz, to na znak Musy (*alejhisselam*), stopniowo zostało to zredukowane do pięciu pór. Wcześniej obowiązywały dwie pory namazu, wykonywano tylko namaz poranny z popołudniowym albo z nocnym. Po tak długiej podróży, po zyskaniu tak wielu darów, łask i usłyszeniu, zobaczeniu wielu zadziwiających rzeczy, wrócił do Swojego miejsca, gdzie spał, które jeszcze nie ostygło. To, o czym napisaliśmy, pochodzi częściowo ze świętych wersetów, częściowo ze świętych hadisów. Nie jest wymagane wierzyć w to wszystko. Jednak z tego powodu, że zostało to powiadomione przez uczonych sunnickich, ten, kto nie akceptuje tych informacji, odsunie się od Sunny. Zaś ten, kto nie wierzy w święte wersety i w święte hadisy, zostanie niewierzącym.

Na to, że Muhammed (*alejhisselam*) jest ***Sejjid-ul-Enbija***, czyli najwyższym wśród Proroków (*alejhimussalewatu wetteslimat*), przedstawiamy kilka ze wskazujących na to licznych dowodów:

W Dniu Sądu Ostatecznego wszyscy Prorocy (*alejhimussalewatu wetteslimat*) będą się ukrywali w cieniu Jego sztandaru. Allah Najwyższy poinformował wszystkich proroków o Swoim umiłowanym Proroku Muhammedzie (*alejhisselam*) i polecił im, by w przekazanej wiedzy o Nim nakazali swoim wspólnotom uwierzenie Jemu i kochanie Go. Wszyscy prorocy tak też zrobili.

Muhammed (*alejhisselam*) jest ***Hatem-ul-enbija***, tzn. po Nim nie przyjdzie żaden inny prorok. Jego Błogosławiona Dusza został stworzona wcześniej niż dusze pozostałych proroków. Najpierw Jemu została dana siedziba proroctwa. Przez Jego uhonorowanie na świecie proroctwo zostało wypełnione. Blisko Końca Świata, w czasie panowania Hazrat Mehdiego, z nieba do Damaszku zejdzie Isa (*alejhisselam*) i będzie głosił na ziemi religię Muhammeda (*alejhisselam*). Będzie należał do Jego wspólnoty.

[W Indiach Brytyjczycy doprowadzili do powstania grupy heretyckiej zwanej **Kadyjani**, która w roku Hidżri 1296, a wg kalendarza gregoriańskiego w roku 1880, rozgłaszała kłamstwa o Isie (*alejhisselam*) i bardzo źle się o nim wyrażała. Choć twierdzą, że są muzułmanami, to dążą do zniszczenia islamu od wewnątrz. Na ich temat została wydana *fetwa*[24], że

24 ***fetwa*** – odpowiedź muftiego na temat, czy dany czyn jest zgodny z religią. Zaś ***mufti*** to dawniej muzułmański urzędnik, prawnik i teolog wydający oficjalne interpretacje w sprawach życia państwowego i prywatnego związanego

nie należą do muzułmanów. Nazywani są też **Ahmadijja**. Jedną z grup *bidat*, która wystąpiła też w Indiach i należy do *zyndyk*, jest grupa **Dżema'a-tut-tebligyjje (Teblig Dżemaat)**. Ich założycielem jest ignorant o imieniu Iljas (Kandhlawi), który mówił: "Muzułmanie zeszli na złą drogę. We śnie dostałem nakaz, żeby ich uratować". Powiedział, że swoją wiedzę poznał z książek mistrzów, czyli Nezira Husejna, Reszida Ahmeda Kenkuhiego i Halila Ahmeda Seharenpuriego, którzy również należą do heretyków. Żeby oszukać muzułmanów, zawsze opowiadają o wartości namazu i wspólnoty. Gdy tymczasem nie zostanie przyjęty żaden namaz i żaden *ibadet* tych, którzy należą do *ehli bidat*, czyli tych, którzy nie są sunnitami. Tacy powinni najpierw poznać wiedzę z książek uczonych sunnickich, pozbyć się heretyckich wierzeń i zostać prawdziwymi muzułmanami. Wyciągających błędne znaczenie ze świętych wersetów, których znaczenie nie jest oczywiste, nazywa się ***ehli bidat*** lub **heretykami**. Wrogów islamu, którzy święte wersety interpretują według swoich heretyckich poglądów, nazywa się ***zyndyk***. *Zyndyk* starają się zmienić Święty Koran i islam. Zaś największym wrogiem islamu są Brytyjczycy, którzy doprowadzili do ich powstania, popierają ich finansowo i wydają miliardy na ich publikacje. Ignoranci z Teblig dżemaat, którzy wpadli w pułapki brytyjskich niewierzących, mówiąc o sobie, że są sunnitami i wykonując namaz, kłamią, oszukują muzułmanów. Abdulah bin Mes'ud oznajmił: "Wystąpią tacy, którzy choć nie będą posiadali religii, będą robili namaz". Oni będą wiecznie paleni na dnie Piekła. Część z nich na szczycie minaretu jak w gnieździe bociana, w ogromnych turbanach, z długimi brodami, w długich szatach zwanych *dżubbe* czyta święte wersety, błędnie je interpretując, oszukuje muzułmanów. Jednakże święty hadis: **"*Innallahe lâ jenzuru ilâ süveriküm ve sijâbiküm ve lâkin jenzuru ilâ kulûbiküm ve nijjâtiküm*"** oznajmia w tym znaczeniu: "Allah Najwyższy nie patrzy na wasze kształty i ubrania, lecz na wasze serca i intencje".

Ci ignoranci mówią: "Książki Wydawnictwa Hakikat Kitabevi są fałszywe, bezwartościowe. Nie czytajcie ich", ponieważ nie potrafią odpowiedzieć książkom Wydawnictwa Hakikat Kitabevi, które udowadniają, że ich bzdurne słowa są kłamstwem. Największym objawem wrogości wobec islamu u heretyków i *zyndyk* jest odwodzenie ludzi od czytania pism uczonych sunnickich i prawidłowych książek religijnych, w których te pisma się znajdują. W naszej książce pt. "**Faideli Bilgiler**" jest obszernie opisane

z islamem. Swoje decyzje ogłaszał w formie fetwy. Obecnie mufti działają w ramach urzędów państwowych.

o szkodach wyrządzonych przez nich islamowi i podane są odpowiedzi uczonych islamskich].

Muhammed (*alejhisselam*) jest najwyższym wśród proroków i miłosierdziem dla wszystkich stworzeń. Osiemnaście tysięcy *alem* (rodzajów bytów) skorzystało z oceanu Jego miłosierdzia. Jednogłośna opinia uczonych islamskich głosi, że jest Prorokiem dla wszystkich ludzi i dżinnów. Wielu z nich powiadomiło, że jest też Prorokiem dla aniołów, roślin, zwierząt i każdej materii. Pozostali Prorocy zostali wysłani do pewnych krajów i plemion. Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) jest Prorokiem wszystkich światów, żywych i nieżywych istot. Allah Najwyższy do pozostałych Proroków zwracał się po imieniu, zaś do Muhammeda (*alejhisselam*), obdarzając Go przywilejem: "O Mój Resulu, o Mój Proroku". Został obdarzony cudami podobnymi do każdego cudu każdego innego Proroka. Allah Najwyższy nie obdarzył żadnego innego z nich tak wieloma darami, tak wieloma cudami jak Swojego Umiłowanego Proroka. Gdy wskazał On Swoim Błogosławionym Palcem, to księżyc podzielił się na dwie części, a gdy brał do Błogosławionej Ręki kamienie, to wypowiadały one imię Allaha. Drzewa, mówiąc: "*Ja Resulullah*", pozdrawiały Go. Zeschły pień zwany **"Hannane"**, ponieważ On odszedł od niego, płakał głośno. Pomiędzy Jego Błogosławionymi Palcami płynęła czysta woda. Został obdarzony w życiu pozagrobowym wysokimi stanowiskami takimi jak: **Makam-i Mahmud**, **Szefa'at-i Kubra**, **Kewser havuz**, **Wesile** i **Fadile**. Przed wejściem do Raju został uhonorowany widzeniem Allaha Najwyższego z atrybutem *Dżemal*. Posiadał najpiękniejsze cechy charakteru na świecie, najdoskonalszą wiarę, wiedzę, łagodność, cierpliwość, wdzięczność, pobożność, uczciwość, sprawiedliwość, bohaterstwo, lękliwość przed Allahem, odwagę, skromność i mądrość oraz piękne obyczaje, dobroczynność i miłosierdzie. Tymi zaletami i godnościami, które nie mają końca, przewyższył wszystkich proroków. Liczby cudów, którymi został obdarzony, poza Allahem Najwyższym nikt nie zna. Jego religia doprowadziła do unieważnienia wszystkich poprzednich. Jego religia jest najlepszą, najwyższą religią ze wszystkich. Jego wspólnota jest lepsza od wszystkich wspólnot, a Ewlija z Jego wspólnoty są szlachetniejsi od Ewlija z pozostałych wspólnot.

Spośród Ewlija ze wspólnoty Muhammeda (*alejhisselam*) najwyższy wśród Weli, Imamów jest ten, który zyskał prawo bycia kalifem Wysłannika Allaha i był najbardziej godny kalifatu, po prorokach najwyższy i najlepszy wśród ludzi, **Ebu Bekr Syddyk** (*radyjallahu anh*). Najpierw on zyskał status i prestiż kalifa. Także przed przyjęciem islamu przez łaskę,

błogosławieństwo Allaha Najwyższego nie czcił bożków, był chroniony przed wadami niewiary i herezji. [Stąd rozumie się, jakimi ignorantami i nieszczęśnikami są ci, którzy uważają i piszą, że Wysłannik Allaha przed proroctwem czcił bożków].

Następnie, spośród ludzi najwyższym stopniem jest Faruk-i a'zam, którego Allah Najwyższy wybrał jako przyjaciela dla Swojego Ulubieńca, drugi kalif, **Omar bin Hattab** (*radyjallahu anh*).

Po nim najwyższy spośród ludzi jest trzeci kalif Wysłannika Allaha, skarbiec dobra i błogosławieństw, źródło skromności, wiary i wiedzy duchowej, **Osman bin Affan** (*radyjallahu teala anh*).

Potem najlepszym z ludzi jest czwarty kalif Wysłannika Allaha, posiadacz zdumiewających wyższości, Lew Allaha Najwyższego, **Ali bin Ebi Talib** (*radyjallahu teala anh*).

Po nich kalifem został **Hazrat Hasen**[25] (*radyjallahu teala anh*). Trzydziestoletni kalifat, o którym powiadomiono w świętym hadisie, został na nim zakończony. Następnie najwyższym wśród ludzi jest Hazrat **Husejn bin Ali** (*radyjallahu teala anh*), światło oczu Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*).

Te wyższości pochodzą z większej ilości *sewab*, które zyskali oni za to, że dla religii opuścili swoje ojczyzny i swoich umiłowanych, należeli przed innymi do muzułmanów, w najwyższym stopniu podporządkowali się Wysłannikowi Allaha, byli ściśle przywiązani do Jego Sunny, starali się rozpowszechniać religię oraz zapobiegać bluźnierstwu, intrydze i zepsuciu. Choć Hazrat Ali (*radyjallahu anh*) przyjął islam przed wszystkimi oprócz Hazrat Ebu Bekra (*radyjallahu anh*), to był wtedy dzieckiem i nie posiadał żadnego majątku, mieszkał w domu Wysłannika Allaha i pomagał Mu w pracach. Jego przyjęcie islamu nie było powodem uwierzenia przez innych, nie było też przykładem dla innych i nie doprowadziło do pokonania niewierzących. Gdy tymczasem uwierzenie przez pozostałych trzech kalifów wzmocniło islam. Można by powiedzieć, że Imam Ali i jego dzieci (*radyjallahu anhum*), ponieważ są najbliższą rodziną Wysłannika Allaha i pochodzą z Błogosławionej Krwi Wysłannika Allaha, przewyższają Hazrat Ebu Bekra i Hazrat Omara. Jednak nie znaczy to, że jest to wyższość pod każdym względem i że w jakikolwiek sposób pomogła im ona w przewyższeniu tych wielkich ludzi. Jest to podobne do dawania nauk przez Hyzyra

25 Hasen bin Ali zmarł w roku Hidżri 49 [669] w Medynie, z powodu zatrucia.

(*alejhisselam*) Musie (*alejhisselam*) o kilku sprawach. [Gdyby ze względu na pokrewieństwo było się wyższym, bliższym, to Hazrat Abbas przewyższałby Hazrat Aliego. Zaś Ebu Talib i Ebu Leheb, którzy byli bliskimi krewnymi Wysłannika Allaha, nie posiadają w ogóle godności i wyższości, jakie posiada najniższy stopniem z wierzących]. Ze względu na pokrewieństwo **Hazrat Fatima** posiada wyższy stopień od **Hazrat Hadidże** i **Hazrat Aisze** (*radyjallahu anhunne*). Jednak wyższość z powodu jednego względu nie wskazuje na to, że jest to wyższość pod każdym względem. O tym, która z tych trzech jest najwyższa stopniem, uczeni islamscy wydali różne opinie. Według świętego hadisu one trzy oraz Hazrat Merjem, a także żona faraona, Hazrat Asije (*radyjallahu teala anhunne edżmain*), przewyższają wszystkie kobiety na świecie. **Święty hadis głosi: "Fatyma jest pierwsza wśród kobiet w Raju. Zaś Hasen i Husejn są pierwszymi wśród młodzieńców w Raju"**, co znaczy, że jest to pod pewnym względem wyższość.

Po nich najwyższymi są z Sahabi zwani **Aszere Mubeszere**, czyli dziesięć osób, które otrzymało radosną nowinę zyskania Raju. Po nich trzysta trzynaście osób, które brało udział w bitwie pod **Badr**, potem siedmiuset walczących Lwów w bitwie pod **Uhud**, a po nich tysiąc czterysta osób, które uczestniczyło w zawarciu umowy pod drzewem z Wysłannikiem Allaha zwanej **Bi'at-ur-rydwan**.

Do *wadżib* dla nas należy wypowiadanie z szacunkiem i umiłowaniem imion wszystkich **Sahabi,** którzy na Drodze Wysłannika Allaha poświęcili swoje życie i majątki, pomogli Mu. Nie jest nam absolutnie dozwolone wypowiadanie słów, które nie oddają ich wielkości. Wypowiadanie ich imion bez respektu jest *dalalet*, zejściem na złą drogę.

Ten, kto kocha Wysłannika Allaha, powinien kochać też wszystkich Jego Towarzyszy, ponieważ święty hadis głosi: **"Ci, którzy ich kochają, Mnie kochają. Ci, którzy okazują im wrogość, Mi okazują wrogość. Ci, którzy ich gnębią, Mnie gnębią. Ci, którzy Mnie gnębią, na pewno sprawią ból Allahowi Najwyższemu. Ten, kto sprawia ból Allahowi Najwyższemu, na pewno zostanie ukarany"**. W jeszcze innym świętym hadisie oznajmił: **"Allah Najwyższy jeśli zechce uczynić dobro komuś z Mojej wspólnoty, to umieści w jego sercu miłość do Moich Towarzyszy. On pokocha ich wszystkich jak swoje życie"**.

Dlatego też nie powinno się uważać, że do walk między Sahabi doszło z powodu złych myśli i chęci przejęcia kalifatu, zaspokojenia swoich pragnień. Takie myślenie i – z tego powodu – złe wyrażanie się o tych wielkich

ludziach, doprowadzi do niewiary i nieszczęścia, ponieważ znajdowanie się w obecności Wysłannika Allaha, słuchanie Jego Błogosławionych słów prowadzi do odejścia z serca wszelkiej zawziętości, zawiści, żądzy posiadania stanowisk i przywiązania do życia ziemskiego. Oni zostali całkowicie oczyszczeni, pozbawieni zachłanności (nienasycenia, namiętności), nienawiści i złych cech charakteru. Jeśli ktoś spędzi kilka dni z jednym Ewlija ze wspólnoty tego Wielkiego Proroka (*sallallahu alejhi we sellem*) i skorzysta z pięknego charakteru i wyższości tego Weli, to pozbędzie się pragnień ziemskich. Więc jak można pomyśleć o Sahabi, którzy kochali ponad wszystko Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), poświęcili dla Niego swoje majątki i życie, opuścili swoją ojczyznę i uwielbiali Jego słowa, które były pokarmem dla duszy, że nie pozbyli się złych cech charakteru, nie oczyścili swoich *nefs* i walczyli o padlinę tego świata, który jest przejściowy i się skończy? Ci wielcy ludzie na pewno są cnotliwsi od wszystkich innych. Niewłaściwe jest utożsamianie sporów i walk między nimi do tych, które toczą się między nami, u ludzi o złych intencjach, czy też powiedzieć, że walczyli dla zaspokojenia swoich niewłaściwych pragnień zmysłowych i ziemskich. Nie jest dopuszczalne myślenie w ten niewłaściwy sposób o Sahabi. Czy nie zastanowi się w ogóle nad tym ten, kto myśli lub mówi w ten sposób, że okazanie wrogości Towarzyszom Proroka, jest okazaniem wrogości Wysłannikowi Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), który ich kształcił i wychowywał. Ich oczernienie jest oczernianiem Wysłannika Allaha. Z tego powodu uczeni islamscy ogłosili: "Kto nie uznaje wielkości Towarzyszy Proroka, nie okazuje im szacunku, ten nie uwierzył Wysłannikowi Allaha". Bitwy Dżemel i Syffin nie można uznać za powód do oszczerstwa, ponieważ w tych bitwach wszyscy, którzy wystąpili przeciwko Hazrat Aliemu, posiadali powody religijne, które uratowały ich od bycia złymi, a nawet zyskali za nie *sewab*. W świętym hadisie powiadomiono: **"Mudżtehid, który popełnił błąd, zyska jeden *sewab*, a mudżtehid, który znajdzie prawdę, uzyska ich dwa albo dziesięć. Pierwszym z dwóch *sewab* jest *sewab* za wykonanie *idżtihad*. Drugi *sewab* jest za znalezienie prawdy"**. Spory, walki między tymi wielkimi ludźmi nie pochodziły z uporu, wrogości, lecz toczyły się z powodu ich *idżtihad*[26], ponieważ chcieli doprowadzić do spełnienia nakazu islamu.

26 ***idżtihad*** – wysiłek, praca polegająca na doprowadzeniu do ustalenia praw dotyczących czynów, o których nie zostało jasno powiadomione w Świętym Koranie i w świętych hadisach, upodabniając je do tych, o których zostało jasno powiadomione.

Każdy z Sahabi był mudżtehidem[27]. [I tak np. o tym, że Amr bin As (*radyjallahu teala anh*) był mudżtehidem, powiadomiono w świętym hadisie, który zapisano w książce pt. **"Hadika"** na 298 stronie].

Obowiązkiem każdego mudżtehida było postępować zgodnie z konkluzją, do jakiej doszedł dzięki własnemu idżtihadowi. Nawet jeśli jego idżtihad był sprzeczny z idżtihadem mudżtehida, który był od niego wyższy stopniem. Nie jest dopuszczalne dla niego postępowanie zgodnie z idżtihadem kogoś innego. Ebu Jusuf i Muhammed Szejbani, uczniowie Imama a'zama Ebu Hanify[28], a także Ebu Sewr i Ismail Muzeni, którzy byli uczniami Imama Muhammeda Szafi'iego[29], w wielu aspektach nie zgadzali się ze swoimi mistrzami. W niektórych sprawach, o których ich mistrzowie orzekli, że są *haram*, oni powiedzieli, że są *helal*. A tam, gdzie ich mistrzowie powiedzieli, że coś jest *helal*, oni stwierdzili, że jest to *haram*. Z tego względu nie powie się o nich, że popełnili oni grzech, czy byli źli. Nikt też tak nie oświadczył, ponieważ oni byli – tak jak ich mistrzowie – mudżtehidami.

Tak, Ali (*radyjallahu anh*) był wyższy stopniem, większym uczonym od Mu'awijego i Amra bin Asa (*radyjallahu anhuma*). Posiadał wiele wyższości, które go od nich odróżniały. Jego idżtihad był mocniejszy i trafniejszy od idżtihadów ich obu. Jednak z tego powodu, że wszyscy z Sahabi byli mudżtehidami, a więc i oni obaj, nie było odpowiednim dla nich podporządkowanie się idżtihadowi tego wielkiego imama. Powinni oni postępować według swojego idżtihadu.

Pytanie: W walkach Dżemel i Syffin wielu Sahabi z Muhadżirów i Ensarów było razem z Imamem Alim, byli mu posłuszni, podporządkowali się mu. Choć sami byli mudżtehidami, to jednak za *wadżib* uznali podporządkowanie się Imamowi Aliemu. Przez to rozumie się, że podporządkowanie się Imamowi Aliemu jest też *wadżib* dla tych, którzy są mudżtehidami. Gdyby ich idżtihad nie był zgodny, czy też powinni się z nim połączyć, czy nie?

Odpowiedź: Podporządkowani Aliemu (*radyjallahu anh*), walczący po jego stronie, nie połączyli się z nim z powodu naśladowania jego idżtihadu.

27 ***mudżtehid*** – wielki uczony, który wyciąga prawa ze świętych wersetów i świętych hadisów, które nie zostały jasno powiadomione, przez upodobnianie ich do praw jasno powiadomionych w świętych wersetach i świętych hadisach.

28 Ebu Hanife Numan bin Sabit zmarł w roku Hidżri 150 [767] w Bagdadzie.

29 Muhammed bin Idris Szafi'i zmarł w roku Hidżri 204 [820] w Egipcie.

Ich idżtihad, ponieważ był zgodny z idżtihadem imama, wskazał im, że *wadżib* jest dla nich naśladowanie Imama Aliego. Podobnie było z idżtihadem u większości ze starszych z Sahabi, którzy nie zgadzali się z idżtihadem Imama Aliego. Dla nich stało się *wadżib* walczenie z tym wielkim imamem. W tym czasie doszło do powstania trzech rodzajów idżtihadów. Pierwsza grupa zrozumiała, że Imam Ali ma rację. Dla nich stało się *wadżib* bycie posłusznym Imamowi Aliemu. Druga grupa uznała za prawidłowy idżtihad tych, którzy z nim walczyli. Dla nich *wadżib* była walka po stronie tych, którzy walczyli z Alim (*radyjallahu anh*). Trzecia grupa uznała, że nie powinno się podporządkowywać obu stronom, nie powinno się z nimi też walczyć. Ich idżtihad wymagał od nich, żeby się nie mieszali do walki. Wszystkie te trzy grupy z pewnością miały rację i zyskały *sewab*.

Pytanie: Powyższa wypowiedź wskazuje na to, że mieli też rację ci, którzy walczyli z Imamem Alim (*radyjallahu teala anh*). Gdy tymczasem uczeni sunniccy powiadomili o tym, że Imam Ali miał rację, a występujący przeciwko niemu pomylili się i z tego powodu, że mieli usprawiedliwienie, uzyskali wybaczenie lub też zyskali *sewab*. Co można powiedzieć na ten temat?

Odpowiedź: Tacy wielcy ludzie religii jak Imam Szafi'i i Omar bin Abdulaziz powiadomili, że nie jest dopuszczalne powiedzenie o którymkolwiek z Sahabi, że się pomylił. Z tego powodu, że powiedziano: "Stwierdzić, że starsi się pomylili, jest błędem". Nie jest dopuszczalne, żeby młodsi powiedzieli o starszych takie słowa jak: "zrobił prawidłowo", "popełnił błąd", "przyjmujemy", "odrzucamy". Tak jak Allah Najwyższy nie pobrudził naszych rąk krwią tych wielkich ludzi, tak i my powinniśmy chronić nasze języki od wypowiadania takich słów jak: "miał rację" lub "nie miał racji". Wielcy uczeni islamscy, którzy zrozumieli dowody i zbadali wydarzenia, choć powiedzieli, że Imam Ali miał rację i występujący przeciwko niemu pomylili się, to też chcieli przez to powiedzieć: "Gdyby Ali (*radyjallahu anh*) miał możliwość porozmawiania z tymi, którzy przeciwko niemu wystąpili, to doprowadziłby do tego, że mieliby oni idżtihad zgodny z jego". W końcu Zubejr bin Awwam podczas walk Dżemel, choć był przeciwko Hazrat Aliemu, to po dokładniejszym zbadaniu okoliczności zmienił swój idżtihad i zrezygnował z walki. Właśnie w ten sposób powinno się tłumaczyć słowa uczonych sunnickich o tym, że błąd uznają za dopuszczalny. Nie wolno też mówić, że Hazrat Ali i ci, którzy byli razem z nim, byli na prawidłowej Drodze, a Hazrat Aisze Syddyka, matka muzułmanów i Sahabi, którzy byli po jej stronie, postąpili nieprawidłowo.

Te walki między Sahabi pochodzą z różnic w idżtihadzie, który jest jednym z działów *ahkam-i szerijje*. Nie ma u nich żadnych różnic w sprawach podstawowych, w zasadach islamu. Obecnie niektórzy wyrażają się źle i bez szacunku o wielkich ludziach islamu, takich jak Mu'awijje[30] i Amr bin As[31] (*radyjallahu anhuma*). Nie potrafią zrozumieć tego, że zniesławiając Sahabi, zniesławią i poniżą Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*). W książce pt. "Şifa-i şerif" napisane jest, że Imam Malik bin Enes oznajmił: "Osoba, która przeklina, zniesławia Mu'awijego lub Amra bin Asa (*radyjallahu anhuma*), sama zasługuje na słowa, które o nich mówi. Powinno się ciężko ukarać tych, którzy nie okazują im szacunku, mówią i piszą przeciwko nim". Niech Allah Najwyższy wypełni nasze serca miłością do Towarzyszy Jego Ulubieńca! On kocha tych wielkich ludzi i tych, którzy postępują prawidłowo i są pobożni. Nie kocha tych, którzy są obłudni i grzesznikami.

[Tych, którzy rozumieją wartość i wyższość Towarzyszy Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), ich wszystkich kochają, okazują im wszystkim szacunek i idą ich Drogą, nazywa się ***ehli sunnet***, sunnitami. Tych, którzy mówią, że kilku z nich kochają, innych nie, a większość z nich zniesławiają i w ten sposób nie znajdują się na Drodze żadnego z nich, nazywa się **rafizitami** i **szyitami**. Rafizitów jest wielu w Iranie, Indiach i Iraku. W Turcji nie ma ich w ogóle. Niektórzy z nich, żeby oszukać muzułmanów i czystych **alewitów** w naszej ojczyźnie**,** nazywają siebie alewitami. Gdy tymczasem **alewita** znaczy: 'muzułmanin, który kocha Hazrat Aliego'. Jeśli się kogoś darzy miłością, to powinno się być na jego drodze i kochać tych, których on kocha. Gdyby oni miłowali Aliego (*radyjallahu anh*), to byliby na jego drodze. Ali (*radyjallahu anh*) kochał wszystkich Towarzyszy Proroka. Był przyjacielem, doradcą drugiego kalifa Omara (*radyjallahu anhuma*). Swoją córkę, Ummu Gulsum, którą miał z Hazrat Fatymą, wydał za mąż, za Hazrat Omara. W chutbie powiedział o Hazrat Mu'awije: "Nasi bracia odłączyli się od nas. Oni nie stali się *kafir* i grzesznikami. Ich idżtihad tego wymagał". Gdy Hazrat Talha, który walczył przeciwko niemu, zginął jako szehid, to Hazrat Ali oczyścił jego twarz z piasku i poprowadził namaz pogrzebowy podczas jego pogrzebu. Allah Najwyższy oznajmił w Świętym Koranie: **"Wierzący są braćmi"**, a w ostatnim świętym wersecie z Sury Feth powiadomił: **"Sahabi miłowali się**

30 Mu'awije bin Ebu Sufjan zmarł w roku Hidżri 60 [680] w Damaszku.

31 Amr bin As zmarł w roku Hidżri 43 [663] w Egipcie.

nawzajem”. Niekochanie nawet jednego z Towarzyszy Proroka, a tym bardziej okazywanie jednemu z nich wrogości jest niewierzeniem w Święty Koran. Uczeni sunniccy zrozumieli wyższość Towarzyszy Proroka (*radyjallahu teala anhum edżmain*) i nakazali nam, żebyśmy ich wszystkich kochali, a przez to uratowali muzułmanów przed nieszczęściem.

Tych, którzy nie darzą miłością Ehli Bejt, czyli Hazrat Aliego i jego wszystkich potomków, jego rodu i okazują wrogość wielkim ludziom islamu, którzy są ulubieńcami sunnitów, nazywa się **charydżytami** (chawarydżyci, harydżyci**)**. Obecnie charydżyci nazywani są **jezydami**. Religia i wiara jezydów są bardzo zepsute.

Tych, którzy mówią, że kochają wszystkich Towarzyszy Proroka, ale nie są na ich Drodze i swoje zepsute poglądy nazywają drogą Sahabi, nazywa się **wahhabitami**. Wahhabizm powstał z mieszaniny poglądów człowieka religii, który należał do *ehli bidat*, Ahmeda bin Tejmijjego i kłamstw brytyjskiego szpiega zwanego Hempher. Wahhabici zaprzeczają uczonym sunnickim, mistrzom od *tasawwuf*[32] i szyitom, o nich wszystkich źle mówią. Tylko siebie samych uznają za muzułmanów, a tych, którzy do nich nie należą, nazywają bałwochwalcami. Wahhabici mówiąc, że odbieranie majątków tych ludzi i zabijanie ich jest dla nich *helal*, zostają w ten sposób ***ibaha***[33]. Wyciągając błędne znaczenie ze Świętego Koranu i świętych hadisów, uważają, że islam składa się tylko z tych znaczeń. Zaprzeczają *edille-i szerijje* i większości świętych hadisów. Uczeni czterech prawidłowych szkół napisali wiele książek, w których wieloma dowodami potwierdzają, że wahhabici odeszli od Sunny, zeszli na złą drogę i przynoszą wiele szkód islamowi. Więcej na ten temat można przeczytać w książkach w j. tureckim pt. **“Kıyâmet ve Âhiret”** i **“Se’âdet-i Ebediyye”**, w j. arabskim pt. **“Minha-tül-vehbiyye”**, “**Et-Tevessül-ü bin-Nebî ve bis-Sâlihîn”**, **“Sebîl-ün-necât”** i w j. perskim pt. **“Seyf-ül-ebrâr”**. Książki te są odpowiedzią dla *ehli bidat* i należą do wartościowych dzieł wydanych przez Wydawnictwo **Hakikat Kitabevi** w Stambule. W 3 tomie **“Ibni Abidin”**[34] w opisie tych, którzy niesprawiedliwie buntują się przeciw rządowi oraz w książce w j. tureckim pt. **“Nimet-i islam”**, w opisie aktu ślubu

32 ***tasawwuf*** — nauka etyki i serca. Oczyszczenie serca ze złych cech i wypełnienie go dobrymi.

33 ***ibaha*** — antynomizm. Zrozumienie niektórych spraw w islamie zupełnie przeciwnie. Uznanie niektórych zakazów, grzechów za dozwolone.

34 Muhammed Emin bin Abidin zmarł w roku Hidżri 1252 [1836] w Damaszku.

według islamu napisane jest dokładnie o tym, że wahhabici są *ibaha*. Ejjub Sabri Pasza[35], admirał Sułtana Abdulhamida II Hana, w książkach w j. tureckim pt. **"Mir'ât-ül-haremeyn"** i **"Târîh-i vehhâbiyyân"** oraz Ahmed Dżewdet Pasza w 7 tomie historii dokładnie opisują wahhabitów. Zaś Jusuf Nebhani w książce w j. arabskim wydanej w Egipcie pt. **"Şevâhid-ül-hak"** podaje długą odpowiedź dla wahhabitów i Ibni Tejmijjego. Pięćdziesiąt stron tej książki znajduje się w dziele, które zostało przez nas wydane w roku 1972 w Stambule i nosi tytuł **"Islam alimleri ve vehhabiler"**.

Ejjub Sabri Pasza (*rahime-hullahu teala*) powiedział: "Wahhabizm ujawnił się na Półwyspie Arabskim w roku Hidżri 1205 (1791) krwawym powstaniem i torturami". Jednym z tych, którzy starali się rozpowszechnić na całym świecie książki wahhabitów i *ehli bidat,* jest Egipcjanin Muhammed Abduh. Abduh otwarcie napisał o swoim podziwie wobec Dżemaluddina Afghaniego[36], masona i przewodniczącego loży masońskiej w Kairze, a w swoich książkach przedstawił go młodzieży jako wielkiego islamskiego uczonego, postępowego człowieka i wartościowego reformatora. Wrogowie islamu, którzy czyhają w zasadce, żeby znieść islam i Sunnę, fałszywie wychwalając islam, podstępnie tę intrygę rozniecają. Abduha wyniesiono pod niebiosa, a wielkich uczonych sunnickich, imamów szkół prawa islamskiego, nazwano prostakami. Doszło do tego, że nie wypowiada się ich imion. Jednak nasi przodkowie, którzy przelali krew dla islamu, oddali swoje życie w imię miłości do Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), a także czyści i szlachetni potomkowie sławnych, honorowych szehidów nie dali się oszukać tej propagandzie i reklamom, na które wydano miliony lir. Co więcej, nawet o nich nie usłyszeli i nie poznali tych fałszywych bohaterów religii. Allah Najwyższy ochronił potomków szehidów przed tymi niegodziwymi atakami. Dzisiaj też są przedstawiane młodzieży tłumaczenia książek autorstwa takich *ehli bidat* jak: Mewdudi[37], Sejjid Kutub[38] i Hamidullah (i należących do Teblig dżematu). Te tłumaczenia, wychwalane i zachęcające gigantycznymi reklamami, zawierają heretyckie poglądy, które są niezgodne z przekazami uczonych sunnickich. Woda śpi, wróg nigdy nie śpi. Niech Allah Najwyższy, ze względu na Swojego Ulu-

35 Ejjub Sabri Pasza zmarł w roku Hidżri 1308 [1890].

36 Dżemaluddin Afghani zmarł w roku Hidżri 1314 [1897].

37 Mewdudi jest założycielem Dżema'-at-ul islamijje w Indiach. Zmarł w roku Hidżri 1399 [1979].

38 Sejjid Kutub został ukarany karą śmierci w roku Hidżri 1386 [1966] w Egipcie.

bieńca, Proroka Muhammeda (*alejhisselam*), obudzi muzułmanów z letargu nieuwagi. Niech chroni nas przed oszustwami i oszczerstwami wrogów islamu! Amin. Nie powinniśmy się łudzić, że tylko same *dua* w tym pomogą. Modlić się bez podporządkowania się prawu islamskiemu, bez przylgnięcia do powodów i bez starania się, żeby osiągnąć ten cel, oznacza proszenie Allaha Najwyższego o cud. W islamie jednocześnie pracuje się i modli. Najpierw należy przylgnąć do przyczyny i dopiero potem się modlić. Pierwszym warunkiem uratowania siebie przed *kufur* (bluźnierstwem) jest poznanie islamu i nauczanie o nim. Zresztą dla każdego muzułmanina i każdej muzułmanki pierwszym obowiązkiem jest poznanie wierzenia sunnickiego oraz tego, co jest nakazane i zakazane. W dzisiejszych czasach poznanie tego jest bardzo łatwe, ponieważ wolno pisać i wydawać prawidłowe książki. Każdy muzułmanin powinien wspierać państwo, które zapewnia mu tę wolność.

Ci, którzy nie poznają wierzenia sunnickiego i wiedzy *ilmihal*[39], a także nie uczą o tym swoich dzieci, znajdują się w niebezpieczeństwie odejścia od islamu, popełnienia bluźnierstwa. Zresztą *dua* takich ludzi nie zostanie przyjęta, żeby mogli się oni chronić przed bluźnierstwem. Wysłannik Allaha oznajmił: **"Tam, gdzie jest nauka, tam jest islam. W miejscu, gdzie nie ma nauki, nie będzie islamu"**. Jak potrzebne jest jedzenie i picie, żeby nie umrzeć, tak i też, żeby nie dać się oszukać niewierzącym, nie odejść od religii, powinno się poznać religię, wiarę. Nasi przodkowie zawsze się zbierali, czytali książki *ilmihal*, uczyli się o religii, w ten sposób pozostali muzułmanami. Zyskali wielkie szczęście poprzez islam i to światło szczęścia potrafili w prawidłowy sposób nam przekazać. Naszym pierwszym i najważniejszym środkiem zapobiegawczym, żeby pozostać muzułmanami i nie pozwolić wrogom, żeby odebrali nam nasze dzieci, jest przede wszystkim czytanie i poznanie wiedzy z książek przygotowanych przez uczonych sunnickich. Rodzice, którzy pragną, żeby ich dziecko było muzułmaninem, powinni nauczyć je Świętego Koranu. Gdy mamy okazję, czytajmy, uczmy się i kształćmy nasze dzieci i tych, u których mamy posłuchanie! Potem, gdy dzieci zaczną chodzić do szkoły, będzie to trudne, a nawet niemożliwe. Gdy przyjdzie nieszczęście, lamentowanie nie przyniesie żadnej korzyści. Nie powinno dać się oszukać łudzącym, kłamliwym książkom, gazetom, czasopismom, telewizji oraz filmom wrogów islamu i heretyków. Ibni Abi-

39 ***ilmihal*** – książka o tym, co każdy muzułmanin powinien wiedzieć o wierze, *ibadet* i etyce.

din (*rahime-hullahu teala*) w 3 tomie swojej książki oznajmił: "Podstępnych niewierzących, którzy nie wierzą w żadną religię, choć wyglądają na muzułmanów i opowiadają o tym, co jest powodem bluźnierstwa, jakby to był prawdziwy islam i starają się doprowadzić do tego, żeby muzułmanie stracili wiarę, nazywa się ***zyndyk***"].

Pytanie: Osoba, która przeczytała pisma z przetłumaczonych książek *ehli bidat* powiedziała: "Powinniśmy czytać interpretacje Świętego Koranu. Strasznym i niebezpiecznym poglądem jest twierdzenie, że powinno się zostawić naszą religię, zrozumienie Świętego Koranu uczonym w religii. Święty Koran nie mówi: "O uczeni w religii!". Znajdują się w nim takie zwroty jak: "O wierzący!", "O ludzie!". W związku z tym, każdy muzułmanin powinien sam zrozumieć Święty Koran, nie oczekiwać, żeby mu go wyjaśniono".

Ta osoba poleca wszystkim czytanie interpretacji Świętego Koranu i świętych hadisów. Jest przeciwna temu, żeby czytano książki *ilmihal*, o *Kelam* i *fikh*, uczonych islamskich i mistrzów sunnitów. Wydana w roku Hidżri 1394 [1974] przez Ministerswto ds. Religii pod numerem 157 książka Egipcjanina Reszida Ryzy[40] pt. **"Islamda Birlik ve Fikh Mezhebleri"** (*Jedność w islamie i szkoły fikh*) całkowicie zdezorientowała czytelników. W tej książce w wielu miejscach, i tak np. w szóstym dialogu, napisane jest:

Oni wywyższyli mudżtehid imamów do stopnia Proroków (salewatullahi teala alejhim edżmain). *A nawet preferowali słowa mudżtehida, które nie były zgodne ze świętym hadisem Proroka* (sallallahu alejhi we sellem) *i odrzucali ten święty hadis. Powiedzieli, że możliwe jest, że ten hadis został unieważniony lub według imama mógł to być inny hadis.*

Ci naśladowcy, postępując zgodnie ze słowami tych, którzy mogli popełnić błąd w orzeczeniu lub nie znali sprawy, odsunęli się od hadisu Proroka, który był bezbłędny i od naśladowania mudżtehidów, a nawet od Świętego Koranu. Mówią, że poza mudżtehid imamami nikt nie zrozumie Koranu. Takie słowa ludzi od fikh *i pozostałych naśladowców wskazują na to, że przejęli je od żydów i chrześcijan. Gdy tymczasem łatwiej jest zrozumieć Koran i hadisy niż książki napisane przez ludzi od* fikh. *Ci, którzy znają słownictwo arabskie i gramatykę, nie będą mieli trudności ze zrozumieniem Koranu i hadis. Kto może zaprzeczyć temu, że Allah Najwyższy jest w mocy jasno wyjaśnić Swoją religię? Kto może zaprzeczyć temu, że*

40 Reszid Ryza był uczniem Muhammeda Abduha i zmarł w roku Hidżri 1354 [1935].

Wysłannik Allaha rozumiał od wszystkich lepiej to, co Allah Najwyższy chciał przekazać i w wyjaśnieniu tego jest lepszy od innych? Stwierdzenie, że wyjaśnienia Hazrat Proroka nie są wystarczające dla wspólnoty, oznacza powiedzieć, że nie spełnił On w całości Swojego obowiązku powiadomienia. Gdyby większość ludzi nie rozumiała Świętego Koranu i Sunny, to Allah Najwyższy nie uczyniłby wszystkich ludzi odpowiedzialnymi wobec praw z tej księgi i Sunny. Człowiek powinien znać z dowodami to, w co wierzy. Allah Najwyższy gani naśladowanie. Oznajmił, że nie wybaczy naśladowania ojców i dziadków. Święte wersety wskazują na to, że naśladowanie nigdy nie będzie przyjęte przez Allaha. Łatwiej jest zrozumieć część wiedzy o ibadet *na podstawie dowodów, niż z części dotyczącej wiary. Jak może nie być obowiązkiem wykonywanie tego, co nie jest trudne, gdy zaproponuje się coś trudnego? Choć rzadko, ale zdarza się, że z niektórych hadisów trudno jest wyciągnąć orzeczenie, wtedy to niewiedza i nierobienie tego będą uznane za usprawiedliwione. Ludzie od* fikh[41] *wymyślili różne sprawy, dla nich sformułowali zasady. Starali się wprowadzić jako dowód takie sprawy jak:* re'j[42]*,* kyjas-i dżeli*,* kyjas-i hafi. *Wprowadzili to w dziedzinie* ibadet*, której nie można poznać przez rozumowanie. W ten sposób zwiększyli religię kilkakrotnie. Sprowadzili na muzułmanów trudności. Ja nie zaprzeczam* kyjas[43]*. Mówię, że w dziedzinie* ibadet *nie ma* kyjas*. Wiara i* ibadet *zostały ukończone za Hazrat Proroka, nikt do tego nic nie doda. Mudżtehid imamowie zabraniali ludziom naśladowania, uznali je za* haram*.*

Ten fragment pochodzi z książki pt. "Islamda Birlik ve Fikh Mezhebleri" i jak wszystkie książki przeciwników *mezheb*, zabrania naśladowania imamów z czterech prawidłowych szkół islamu. Nakazuje wszystkim poznanie interpretacji Koranu i świętych hadisów. Co powiecie na ten temat?

Odpowiedź: Jeśli dokładnie przeczyta się to, co napisali przeciwnicy *mezheb*, to od razu zrozumie się, że swoimi spaczonymi myślami i poglądami doprowadzającymi do podziału, szeregiem bezsensownych argumentów

41 ***fikh***, *fykyh* – nauka o czynach, które powinno się w religii robić i których unikać.

42 ***re'j***, *ra'j* – orzeczenie, prawo, porównanie wyciągnięte przez uczonych islamskich mudżtehid na temat sprawy, która nie została jasno powiadomiona w świętych wersetach i świętych hadisach.

43 ***kyjas***, *kijas* – porównanie czegoś do czegoś innego, upodobnienie do czegoś innego. Wydanie orzeczenie na temat tego, o czym nie zostało powiadomione w *nass* (świętych wersetach i świętych hadisach), przez porównanie do podobnej sprawy, o której jest *nass*.

ozdobionych kłamliwymi słowami, starają się oszukać muzułmanów. Ignoranci uwierzą im, myśląc, że te pisma mieszczą się w granicach logiki i rozumu, są poparte nauką i pójdą za nimi. Jednak ci, którzy są wykształceni i o prawidłowych poglądach, nigdy nie wpadną w ich pułapki.

Od czternastu wieków uczeni islamscy (*rahime-humullahu teala*) napisali tysiące wartościowych książek, żeby ostrzec młodzież przed niebezpieczeństwem przeciwników *mezheb*, które doprowadza do wiecznego nieszczęścia. Odpowiadając na powyższe pytanie, uznaliśmy za odpowiednie zacytowanie tłumaczenia fragmentu od strony 771 z książki Jusufa Nebhaniego[44] pt. "**Huccet-ullahi alel-alemin"**:

"Wyciąganie praw ze Świętego Koranu nie jest czynem, którego każdy mógłby dokonać. Nawet mudżtehid imamowie nie byli w stanie wyciągnąć wszystkich zasad ze Świętego Koranu i dlatego też wyjaśniali je na podstawie świętych hadisów, w których Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) wytłumaczył prawa ze Świętego Koranu. Tak jak tylko Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) jest tym, który wyjaśnił Święty Koran, tak też tylko Sahabi oraz mudżtehid imamowie są tymi, którzy potrafili zrozumieć święte hadisy i je wyjaśnili.

Żeby oni mogli je zrozumieć, Allah Najwyższy obdarzył mudżtehid imamów mądrością, naukami nakli, bystrym rozumem i wieloma jeszcze innymi wyższymi zdolnościami. Na czele tych wyższości stoi ich *takwa* (pobożność), a potem światłość boska w ich sercach. Mudżtehid imamowie za pomocą tych wyższości potrafili zrozumieć ze słów Allaha Najwyższego i Wysłannika Allaha to, co Oni chcieli przez nie przekazać. Zaś o tym, czego nie zrozumieli, powiadomili za pomocą ***kyjas***. Każdy imam z czterech prawidłowych szkół powiadomił, że nie wyraża swojej opinii i swoim uczniom przekazał: 'Jeśli napotkacie na *sahih* (prawdziwy) hadis, to zostawcie moje słowo i podporządkujcie się hadisowi Wysłannika Allaha!'. Mezheb imamowie wypowiedzieli te słowa do wielkich uczonych, którzy tak jak i oni byli mudżtehidami. Ci uczeni znali dowody czterech *mezheb* i należeli do *terdżih ehli*. Mudżtehid uczeni studiowali dokumenty oraz przekaźniki hadisu, na których mezheb imam oparł swój idżtihad i nowo poznane *sahih* hadisy, a także zbadali to, które z nich zostały przekazane później oraz wiele innych warunków i zrozumieli, który z nich powinno się wybrać. Bywało i tak, że mudżtehid imam podejmował decyzję o sprawie przez *kyjas*, ponieważ nie dotarł do niego *sahih* hadis. Jego uczniowie zaś poznali święty

44 Jusuf Nebhani zmarł w roku Hidżri 1350 [1932] w Bejrucie.

hadis, który był w tej sprawie dowodem i zadecydowali jeszcze inaczej. Jednak uczniowie, robiąc taki idżtihad, nie występowali poza reguły swojego mudżtehid imama. Późniejsi mudżtehid mufti również wydawali orzeczenia w ten sposób. Przez to wszystko rozumie się, że muzułmanie, którzy naśladują imamów czterech *mezheb* i mudżtehidów wykształconych w ich *mezheb*, są posłuszni prawom Allaha Najwyższego i Jego Wysłannika. Ci mudżtehidowie zrozumieli prawa ze Świętego Koranu i świętych hadisów, które nie są rozumiane przez innych i przekazali o tym, co wyjaśnili. Zaś muzułmanie, zrozumiawszy z ich książek i Sunny, naśladowali to, co oni przekazali, ponieważ powiadomione jest w Surze Nahl 43 w tym znaczeniu: **'Jeśli nie wiecie, to pytajcie się tych, którzy wiedzą!'**.

Ten święty werset wskazuje na to, że nie wszyscy zrozumieją prawidłowo z Księgi i Sunny, ale jeśli będą szukać, to też znajdą. Nakazane jest nie starać się zrozumieć ze Świętego Koranu i świętych hadisów, lecz poznać przez pytanie się tych, którzy posiadają wiedzę. Gdyby wszyscy potrafili zrozumieć znaczenie Świętego Koranu i świętych hadisów, to nie powstałyby siedemdziesiąt dwie grupy *bidat*. Do powstania tych grup doprowadzili uczeni. Jednak żaden z nich nie zrozumiał prawidłowo *nass*, czyli znaczenia Świętego Koranu i świętych hadisów. Błędnie rozumiejąc, odłączyli się od prawidłowej Drogi i stali się powodem doprowadzenia do nieszczęścia milionów muzułmanów. Niektórzy z nich w wyciąganiu błędnego znaczenia z *nass* przesadzili w tym do tego stopnia, że nazwali prawidłowych muzułmanów *kafir*, heretykami. W przetłumaczonej na j. turecki książce wahhabitów pt. **'Keşf-üs-sübühat'**, sprowadzonej nielegalnie do naszej ojczyzny, napisane jest, że *mubah* jest zabijanie muzułmanów wierzenia sunnickiego i grabienie ich majątków.

Allah Najwyższy obdarzył darem robienia idżtihad, zakładania *mezheb* i gromadzenia się w tych *mezheb* tylko wspólnotę Swojego Umiłowanego Proroka (*sallallahu teala alejhi we sellem*). Allah Najwyższy tak jak przez stworzenie itikad imamów zapobiega zepsuciu wiary i wiedzy o wierze głoszonej przez *ehli bidat*, *zyndyk*, heretyków i szatańskich ludzi, tak też, stworzywszy mezheb imamów, chroni religię przed upadkiem. Z tego względu, że tego daru nie ma w chrześcijaństwie i judaizmie, te religie doznały zepsucia, nie są traktowane poważnie.

Uczeni islamscy powiadomili jednogłośnie, że 1400 lat po śmierci Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) nie ma już więcej głęboko zaawansowanych w wiedzy uczonych, którzy mogliby dokonać idżtihadu. Obecnie tych, którzy mówią, że powinno się dokonać idżtihadu, uznaje się

za ignorantów religijnych lub chorych psychicznie. Wielki uczony Dżelaleddin Sujuti (*rahime-hullahu teala*)[45] powiedział, że doszedł do stopnia idżtihadu. Ówcześni uczeni zadali mu pytanie i gdy otrzymali dwie odpowiedzi, to poprosili, żeby powiadomił, która z nich jest mocniejsza. On nie dał odpowiedzi, oznajmił, że jest bardzo zajęty i nie ma na to czasu. Gdy tymczasem chciano od niego wykonania idżtihadu o fetwie (orzeczeniu), a to jest najniższy stopień w idżtihadzie. Jeśli taki wielki uczony, jak Imam Sujuti, unika wykonania idżtihadu o orzeczeniu, to czy nie nazwie się obłąkanym lub ignorantem tego, kto zmusza muzułmanów do wykonywania *mutlak idżtihad* (absolutnego, bezwarunkowego idżtihadu)? Imam Gazali[46] (*rahime-hullahu teala*) powiadomił w książce pt. **'Ihya-ül-ulum'**, że za jego czasów nie było mudżtehidów.

Muzułmanin, który nie jest mudżtehidem, pozna *sahih* hadis, jeśli nie jest w stanie postępować zgodnie z prawem podanym przez imama swojego *mezheb*, które jest sprzeczne z tym hadisem, to powinien spośród czterech *mezheb* znaleźć mudżtehida, który wykonał idżtihad zgodny z tym hadisem i ten czyn wykonać według jego *mezheb*. Wielki uczony Imam Newewi[47] (*rahime-hullahu teala*) wyjaśnia to obszernie w książce pt. **'Ravdat-üt-talibin'**, ponieważ nie jest dopuszczalne wyciąganie zasad z Księgi i Sunny tym, którzy nie są specjalistami w dziedzinie idżtihadu. Obecnie niektórzy ignoranci mówią o sobie, że zyskali stopień *mutlak idżtihad*, potrafią wyciągać zasady z *nass*, czyli z Księgi i Sunny, i nie ma więcej potrzeby naśladowania jednej z czterech *mezheb*. Opuszczają *mezheb*, którą od lat naśladowali. Starają się swoimi zepsutymi poglądami obalić prawidłowe szkoły prawa islamskiego. Mówią, że nie będą się podporządkowywali opinii uczonych w religii, którzy są takimi uczonymi jak oni. Oszukani przez szatana i sprowokowani przez swój *nefs* pretendują do wyższości. Nie rozumieją, że takimi słowami nie udowadniają swojej wyższości, lecz swoją głupotę i podłość. Wśród nich napotkać można też na głupców, którzy mówią i piszą, że wszyscy powinni czytać komentarze i z komentarzy oraz z 'Buhari' wyciągać orzeczenia prawa islamskiego. Uważaj mój bracie muzułmanie! Chroń siebie przed przyjaźnią z takimi ignorantami i czytaniem książek tych, których oni uważają za uczonych! Przylgnij ściśle do *mezheb* swojego imama! Możesz wybrać z czterech

45 Suyuti Abdurrahman zmarł w roku Hidżri 911 [1505] w Egipcie.

46 Imam Muhammed Gazali zmarł w roku Hidżri 505 [1111] w mieście Tus.

47 Jahja Newewi zmarł w roku Hidżri 676 [1277] w Damaszku.

tego, którego zechcesz, który się tobie podoba. Jednak nie jest dopuszczalne badanie ułatwień *mezheb,* czyli ***telfik***. [***Telfik*** oznacza zbieranie ułatwień *mezheb* odnośnie jednego czynu i nienależenie do żadnej z tych *mezheb*. Dokonawszy jakiegoś czynu, po wykonaniu go zgodnie z jedną z *mezheb*, czyli gdy ten czyn jest prawidłowy według tej *mezheb*, należy także starać się w miarę możliwości, żeby był on również zaliczony przez pozostałe trzy *mezheb* i żeby był właściwy. To nazywa się ***takwa*** (pobożność). Za *takwa* zyskuje się dużo *sewab*].

Muzułmanin, który potrafi zrozumieć przeczytane święte hadisy, powinien poznać najpierw dowody tych hadisów ze swojej szkoły prawa islamskiego, potem dokonywać czynów wychwalanych przez te hadisy i unikać tego, co jest w nich zakazane, a także poznać wielkość i wartość religii islam, imiona i doskonałości atrybutów Allaha Najwyższego i Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*), życie Wysłannika Allaha, Jego zalety i cuda; stany na ziemi, w życiu wiecznym, w Raju i Piekle; aniołów, dżinny, byłe wspólnoty, byłych Proroków, poprzednie księgi, Święty Koran; wyższości Wysłannika Allaha, Jego Rodziny i Towarzyszy (*rydwanullahi teala alejhim edżmain*), oznaki Końca świata i wiele innych informacji na temat życia ziemskiego i po śmierci. W świętych hadisach Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) została zebrana wiedza o życiu ziemskim i po śmierci.

Z tego, co napisaliśmy powyżej, można zrozumieć, jak wielkim ignorantem jest ten, kto mówi, że bezużyteczne są zasady wyciągnięte ze świętych hadisów przez mudżtehidów. Wśród świętych hadisów informujących o niezliczonych naukach jest bardzo mało tych, które powiadamiają o *ibadet* i *mu'amelat*[48]. Według niektórych uczonych jest ich około pięćset. [Jeśli doda się też te, które się powtarzają, to nie przekroczą one trzech tysięcy]. Nie przyjdzie na myśl, że wśród tak małej liczby świętych hadisów którykolwiek z imamów czterech *mezheb* nie usłyszał o hadisie, który jest *sahih*. Każdy z *sahih* hadisów był wykorzystany jako dowód przynajmniej przez jednego imama z czterech *mezheb*. Muzułmanin, który widzi, że jakiś czyn w jego *mezheb* nie jest zgodny ze świętym hadisem, który jest *sahih*, powinien wykonać ten czyn, podporządkowując się innej *mezheb*, która wykonała idżtihad według tego świętego hadisu. Może też być tak, że imam z jego *mezheb* usłyszał o tym świętym hadisie, jednak podporządkował

48 ***mu'amelat*** – czyny, które wynikają z układów pomiędzy ludźmi jak kupno -sprzedaż, wynajem, firmy, oprocentowanie, spadek itp. W nauce *fikh* jest to jedna czwarta część tej nauki.

się innemu świętemu hadisowi, ponieważ uznał go za bardziej prawdziwy lub później ten hadis unieważnił tamten pierwszy, lub nie wykorzystał go jako dowód z innych powodów znanych mudżtehidowi. Muzułmanin rozumiejący, że ten hadis jest *sahih*, jeśli odstąpi od orzeczenia swojej *mezheb*, które nie jest zgodne z tym świętym hadisem, mimo że ładnie postąpi, to jednak powinien naśladować inną *mezheb*, która wyciągnęła prawo z tego hadisu, ponieważ imam z tej *mezheb* znał dowody orzeczeń, których on nie znał i zrozumiał, że nic nie stoi na przeszkodzie, żeby postępować zgodnie z tym hadisem. Oprócz tego, wykonanie tego czynu, podporządkowawszy się swojej *mezheb*, jest dopuszczalne, ponieważ w ten sposób wykonany idżtihad oparty jest na pewno na mocnym dowodzie. W islamie nieznanie dowodu przez zwykłego muzułmanina jest uznane za usprawiedliwione, ponieważ żaden z czterech mezheb imamów, wykonując idżtihad, nie odłączył się od Księgi i Sunny. Ich *mezheb* są wyjaśnieniem Księgi i Sunny. Oni wyjaśnili muzułmanom znaczenia i prawa z Księgi oraz Sunny w sposób dla nich zrozumiały i napisali o tym w swoich książkach. Ta praca mezheb imamów (*rahimehumullahu teala*) jest tak wielką służbą dla religii islam, że gdyby Allah Najwyższy im nie pomógł, to nie starczyłoby siły człowiekowi w dokonaniu tego. Te *mezheb* są jednym z najsilniejszych dowodów powiadamiających o tym, że Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) jest prawdziwym Prorokiem a islam jest prawdziwą religią.

Różnice w idżtihadach naszych imamów religii istnieją tylko w sprawach *fikh*. W wiedzy o *itikad* i wierze nie ma między nimi żadnej różnicy. Nie ma też między nimi różnic w naukach *fikh*, które mają zasadnicze znaczenie w religii i ich dowody pochodzą ze świętych hadisów, którym nie jest możliwe zaprzeczyć, są silnymi przekazami. Różnią się tylko w niektórych aspektach dotyczących wiedzy *fikh*. A to wynikło z powodu różnic w zrozumieniu przez nich mocy dowodów tych aspektów. Te małe różnice są też dla wspólnoty miłosierdziem. Muzułmanom dozwolone jest należenie do tej *mezheb*, do której zechcą i która jest dla nich łatwa. Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) powiadomił o tym, że te różnice są radosną nowiną i stało się tak, jak przepowiedział.

Nie jest dozwolone wykonywanie idżtihadu w wiedzy o wierzeniu, która została jasno powiadomiona w Świętym Koranie i świętych hadisach, czyli w tym, w co powinno się wierzyć, w nakazach i zakazach religii. To doprowadza do *dalalet*, zejścia na złą drogę i jest wielkim grzechem. W wiedzy o wierzeniu jest tylko jedna prawidłowa Droga. Jest nią ***mezheb***

ehli sunnet wel dżemaat. Przekazana w świętym hadisie różnica, która jest miłosierdziem, jest różnicą w nakazach i zakazach.

W sprawie, w której orzeczenia czterech *mezheb* dotyczące czynów różnią się od siebie, tylko jedno orzeczenie jest prawidłowe. Dla tych, którzy naśladują to prawidłowe orzeczenie, są dwa *sewab*, a dla tych, którzy naśladują nieprawidłowe orzeczenie, jest jeden *sewab*. To miłosierdzie istnienia *mezheb* wskazuje na to, że zostawienie jednej *mezheb* i naśladowanie orzeczenia innej *mezheb* będzie dozwolone. Jednak nie jest dozwolone naśladowanie innej *mezheb*, które należą do *ehli sunnet*, czyli poza czteroma *mezheb*, a nawet do *mezheb* Towarzyszy Proroka, ponieważ ich *mezheb* nie zostały zapisane w książkach, zostały zapomniane. Obecnie nie ma możliwości naśladowania innych *mezheb* od znanych czterech. Imam Ebu Bekr Razi[49] (*rahime-hullahu teala*) powiadomił o tym, że uczeni islamscy uznali jednogłośnie, że naśladowanie Towarzyszy Proroka nie jest dozwolone. Dla tych, którzy chcą dobrze zrozumieć *mezheb* i mudżtehidów, a szczególnie wyższości imamów czterech *mezheb* i to, że *mezheb* nie wyszły poza Święty Koran i Sunnę, a powiadomione przez nich prawa nie były ich osobistą opinią, tylko powstały przez *kyjas* i *idżma*, tzn. pochodzą ze Świętego Koranu i Sunny, polecam przeczytać książki Imama Abdulwehhaba Szaraniego (*rahime-hullahu teala*) pt. **'Mizan-ül-kübra'** i **'Mizan-ül-hıdriyye'**.". Tutaj kończy się tłumaczenie książki **"Huccetullahi alel'alemin"**, które zostało przełożone z oryginału arabskiego. Oryginał w j. arabskim został wydany w Stambule w roku Hidżri 1394 [1974].

Nie są prawdą słowa: *W Świętym Koranie nie ma mowy o uczonych w religii*. Różne święte wersety wychwalają uczonych i naukę. Hazrat Abdulgani Nablusi w książce pt. **"Hadika"** napisał, jak następuje:

W Surze Enbija 7 oznajmiono w tym znaczeniu: **"O to, czego nie wiecie, pytajcie się tych, którzy posiadają *zikr*!"**. *Zikr* tutaj w znaczeniu 'nauka'. Ten święty werset nakazuje tym, którzy nie wiedzą, znaleźć uczonych i od nich poznać, zadając im pytania. W Surze Al-i Imran 7 podane jest w tym znaczeniu: **"Znaczenie wersetów *muteszabih* zrozumieją tylko ci, którzy posiadają wiedzę"**, a w 18 wersecie w tym znaczeniu: **"Posiadający wiedzę zrozumieją i powiadomią o tym, że Allah Najwyższy istnieje i jest jeden"**; zaś w Surze Kasas 81 w tym znaczeniu: **"Posiadający wiedzę powiedzieli do nich: 'Wstydźcie się! *Sewab*, jakim Allah Najwyższy obdarzy tych, którzy uwierzyli i dokonali prawidłowych czynów, jest**

49 Ebu Bekr Ahmed Razi zmarł w roku Hidżri 370 [980].

jeszcze lepszy od darów ziemskich'."; w Surze Rum 56 w tym znaczeniu: **"Ci, którzy posiadają wiedzę i wiarę, o tym zaprzeczonym przez was na ziemi Dniu Końca Świata, powiedzą, że jest to właśnie ten dzień"**; w Surze Isra 108 w tym znaczeniu: **"Posiadający wiedzę, gdy usłyszą Święty Koran, to wykonają *sedżde* i powiedzą, że nie ma u Naszego Pana żadnej wady, On nigdy nie zaprzeczy Swoim słowom"**; w Surze Hadżdż 54 w tym znaczeniu: **"Posiadający wiedzę zrozumieją, że Święty Koran, jest Słowem Allaha"**; w Surze Ankebut 50 w tym znaczeniu: **"Święty Koran osiedlił się w sercach tych, którzy posiadają wiedzę"**; w Surze Sebe 6 w tym znaczeniu: **"Posiadający wiedzę wiedzą o tym, że Święty Koran jest Słowem Allaha i doprowadzi do Jego aprobaty"**; w Surze Mudżadele 11 w tym znaczeniu: **"Posiadający wiedzę zostaną obdarzeni wysokimi stopniami w Raju"**; w Surze Fatir 27 w tym znaczeniu: **"Allaha Najwyższego boją się tylko ci, którzy posiadają wiedzę"**; w Surze Hudżurat 14 w tym znaczeniu: **"Najwartościowszym z was jest ten, kto najbardziej się boi Allaha Najwyższego**".

W **"Hadika"** na 365 stronie podane są święte hadisy: **"Allah Najwyższy i aniołowie, i wszystkie żywe stworzenia modlą się za ludzi, którzy uczą muzułmanów dobrych spraw". "W Dniu Końca Świata najpierw Prorocy, potem uczeni, potem szehidowie będą orędownikami". "O ludzie, wiedzcie o tym, że wiedzę poznaje się przez słuchanie uczonego". "Poznajcie wiedzę. Poznawanie wiedzy należy do *ibadet*. Dla tych, którzy nauczają i się uczą, czeka *sewab*, jaki zyskuje się za dżihad[50]". "Nauczanie, to jak dawanie jałmużny. Poznanie wiedzy od uczonego, jest jak robienie namazu *tehedżdżud*[51]".** Tahir Buhari[52] (*rahime-hullahu teala*), autor książki z orzeczeniami (*fetwa*) pt. **"Hülâsa"**, oznajmił: "Czytać książki *fikh* jest lepiej niż robić namaz w nocy (namazy *nafile*)." Ponieważ obowiązkiem jest poznać *fard*, *haram* [od uczonego islamskiego lub napisanych przez niego książek]. Czytać książki *fikh*, żeby się nauczyć lub nauczyć innych jest większym *sewab* od wykonania *namaz tesbih*. Powiadomione jest w świętych hadisach: "**Zgłębianie wiedzy jest większą zasługą od wszystkich *ibadet nafile*[53], ponieważ jest to korzystne dla tego, kto naucza i się uczy". "Ten,**

50 ***dżihad*** – walka prowadzona z wrogiem religii w celu zyskania aprobaty Allaha Najwyższego.

51 ***tehedżdżud*** – namaz robiony, gdy miną dwie trzecie nocy, przed świtem.

52 Tahir Buhari zmarł w roku Hidżri 542 [1147].

53 ***ibadet nafile*** – *ibadet* nieobowiązkowe.

kto się uczy, żeby nauczać innych, zostaje obdarzony *sewab* wiernych". Wiedzę islamską poznaje się tylko od mistrza i z książki. Ci, którzy mówią, że nie są potrzebne książki o islamie i przewodnicy, są kłamcami, heretykami. Oni oszukują muzułmanów i prowadzą ich na wieczną zgubę. Wiedza w książkach o religii została zaczerpnięta ze Świętego Koranu i świętych hadisów. Tutaj kończy się tłumaczenie z **"Hadika"**[54].

Allah Najwyższy posłał Swojego Wysłannika, żeby powiadomił i nauczył o Świętym Koranie. Towarzysze Proroka poznali wiedzę ze Świętego Koranu od Wysłannika Allaha. Uczeni w religii zaś poznali od Towarzyszy Proroka. Wszyscy muzułmanie poznali od uczonych w religii i z ich książek. Święte hadisy głoszą: **"Nauka jest skarbcem. Kluczem do niego jest uczenie się, zadając pytania". "Poznajcie naukę i uczcie innych!". "Wszystko ma swoje źródło. Źródłem pobożności są serca tych, którzy są *arif*[55]". "Uczenie innych, jest powodem oczyszczenia się z grzechów"**.

Imam Rabbani (*rahimetullahi alejh*) w 1 tomie **"Mektubat"** w 193 Liście oznajmił:

Mukellef, czyli osoba, która jest zdrowa umysłowo i osiągnęła wiek dojrzałości, powinna najpierw poprawić swoją wiarę i *itikad* zgodnie z wiedzą z książek napisanych przez uczonych sunnickich i według tego wierzyć. Niech Allah Najwyższy obdarzy tych wielkich uczonych za ich pracę wieloma *sewab*! Amin. Uratowanie się od kary Piekła w Dniu Końca Świata jest związane z wierzeniem w to, o czym oni powiadomili. Z Piekła uratują się tylko ci, którzy poszli ich Drogą. [Tych, którzy idą ich Drogą, nazywa się **sunnitami**]. Tylko oni idą Drogą Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) i Jego Towarzyszy (*rydwanullahi alejhim edżmain*). Prawidłową i wartościową wiedzą pochodzącą ze Świętego Koranu i ze świętych hadisów jest tylko wiedza przekazana przez tych uczonych. Każdy z *ehli bidat*, czyli każdy reformator, każdy heretyk i przeciwnik *mezheb* mówi o swoich zepsutych poglądach, że wyciągnął je z Księgi i Sunny. Stara się poniżyć uczonych sunnickich. Znaczy to, że nie powinno się uważać za prawidłowe każde słowo, każde pismo, o których powiadomione jest, że zostały wyciągnięte z Księgi i Sunny, nie powinno się dawać oszukać kłamliwej propagandzie.

54 Autor książki "Hadika", Abdulgani Nablusi zmarł w roku Hidżri 1143 [1731].

55 ***arif*** – człowiek wykształcony w *tasawwuf*, który doszedł do stopnia doskonałości, zyskał aprobatę Allaha Najwyższego, poza miłością do Niego, usunął ze swojego serca miłość do kogokolwiek.

Książka wielkiego uczonego islamskiego Hazrat Turpusztiego pt. **"El-mu'temed"** napisana w j. perskim jest bardzo wartościowym dziełem, które jasno wyjaśnia przekazany przez uczonych sunnickich prawidłowy *itikad*. Z niej można go łatwo zrozumieć. [Wydawnictwo Hakikat Kitabevi wydało ją w roku Hidżri 1410 (1989). Fadlullah bin Hasen Turpuszti jest hanefickim uczonym *fikh*. Zmarł w roku Hidżri 661 (1263)].

Po poprawieniu wiedzy *akaid*, czyli wiedzy o tym, w co powinno się wierzyć, powinno się poznać z książek *fikh* uczonych sunnickich to, co należy do ***helal***, ***haram***, ***fard***, ***wadżib***, ***sunny***, ***mendub*** oraz ***mekruh*** i podporządkować się temu. Nie powinno się czytać książek wydawanych przez ignorantów, którzy nie zrozumieli wyższości uczonych sunnickich. Niech Allah przed tym chroni! Sposób wierzenia muzułmanów, który nie jest zgodny z tym, w co powinno się wierzyć według sunny, nie uratuje przed wejściem do Piekła. Jeśli będzie opieszały w wykonywaniu *ibadet* ten, kto jest prawidłowej wiary, jeśli nawet nie okaże skruchy, to może być mu to wybaczone. Jeśli nie zostanie wybaczone, to po odbyciu kary, uratuje się z Piekła. Najważniejsze jest poprawienie *itikad*. Hadże Ubejdullah Ahrar[56] (*kaddesallahu teala sirrehul'aziz*) oznajmił: "Gdyby dali mi wszystkie odkrycia, cudowne stany, jednak nie daliby mi wierzenia sunnickiego, to uznałbym siebie za straconego. Nie będę się martwił, jeśli nie będę miał odkryć i cudownych stanów oraz popełnię dużo błędów, ale będę obdarowany wierzeniem sunnickim". W dzisiejszych czasach muzułmanie w Indiach są osamotnieni. Muzułmanie ze wszystkich stron napadani są przez wrogów religii. Obecnie za wydaną w celach służby dla islamu jedną lirę zyska się więcej *sewab* niż w innych czasach za wydanie tysięcy lir. Największą służbą dla islamu jest rozdawanie książek sunnickich o wierze i islamie wśród młodzieży oraz ludzi na wsi. Niech cieszy się ten szczęśliwy, kto został tą służbą obdarzony. Niech bardzo podziękuje za to Allahowi Najwyższemu. Za służbę islamowi zawsze zyskuje się *sewab*. Jednak w obecnych czasach, gdy islam jest słaby i starają się go unicestwić kłamstwami i oszczerstwami, za pracę w rozpowszechnianiu wierzenia sunnickiego zyska się jeszcze dużo więcej *sewab*. Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) powiedział do Swoich Towarzyszy: **"Przyszliście w takich czasach, że jeśli podporządkujecie się z dziesięciu nakazów i zakazów Allaha Najwyższego dziewięciu, jednego się nie posłuchacie, to zaznacie straty, sprowadzicie na siebie nieszczęście! Po**

56 Ubejdullah Ahrar zmarł w roku Hidżri 895 [1490] w Semerkandzie.

was przyjdzie taki czas, że ten, kto będzie wtedy posłuszny tylko jednemu nakazowi i zakazowi z dziesięciu, to się uratuje". [O tym napisano w **"Mişka-tül-mesabih"**, w 1 tomie, na 179 stronie i w **"Kitab-ül-fiten"** Tirmiziego, w 79 punkcie]. Czas powiadomiony przez ten święty hadis jest właśnie obecnym czasem. Powinno się prowadzić dżihad z niewierzącymi, poznać napadających na muzułmanów i ich nie lubić. [Prowadzenie dżihadu, używając siły, należy do rządu, prowadzi go armia. Muzułmanie taki dżihad prowadzą jako żołnierze, przez spełnianie obowiązków danych im przez rząd. O tym, że pożyteczniejszy jest dżihad prowadzony słowem i pismem od dżihadu, w którym użyta jest siła, napisane jest w 65 Liście]. Doświadczanie cudownych stanów, bycie uczonym nie są warunkami potrzebnymi do rozpowszechniania książek uczonych sunnickich i głoszeniu ich słów. Każdy muzułmanin powinien starać się to robić. Nie można zmarnować okazji. W Dniu Sądu każdy muzułmanin będzie przepytywany i zapytany o to, dlaczego nie służył islamowi. Jest wielka kara dla tych, którzy nie starają się rozpowszechniać książek *ilmihal*, nie pomagają instytucjom przekazującym wiedzę religijną. Nie będzie przyjęte żadne usprawiedliwienie, żaden pretekst. Prorocy (*alejhimusselam*) są najwyższymi wśród ludzi i choć byli najwartościowszymi, nie prowadzili wygodnego życia. W dzień i noc starali się głosić religię Allaha Najwyższego, o Drodze do wiecznego szczęścia. Do tych, którzy chcieli od nich cudów, mówili: **"Cud stwarza Allah Najwyższy. Moim obowiązkiem jest powiadomić o religii Allaha Najwyższego"**. Pracując na tej Drodze, Allah Najwyższy pomagał im, stwarzał cuda. My też powinniśmy rozpowszechniać książki, słowa uczonych sunnickich (*rahime-humullahu teala*) i powiadomić młodzież, przyjaciół o oszczerstwach, prześladowaniach, jakie zadali muzułmanom niewierzący i wrogowie islamu, że są oni źli, kłamcami i podli. [Powiadomienie o tym nie jest obgadywaniem. Jest to *emri ma'ruf*[57]]. Nie uratują się przed karą ci, którzy nie pracują na tej Drodze, nie wykorzystują w tym celu swojego majątku, siły, zawodu. Zaznawanie na tej Drodze trudności, cierpienia powinno się traktować jako wielkie szczęście, wielki zysk. Prorocy (*alejhimussalewat*), głosząc nakazy Allaha Najwyższego, byli napadani przez ignorantów, nikczemników. Zaznali wiele trudności. Z tych wielkich ludzi największy, wybrany, Umiłowany Allaha Najwyższego, Muhammed (*alejhisselam*) oznajmił: **"Żaden z Proroków nie zaznał cierpień, których ja zaznałem"**. Tutaj kończy się tłu-

57 ***emri ma'ruf*** – uczenie o nakazach religii, doprowadzanie do spełnienia tych nakazów.

maczenie z **"Mektubat"**.

[Każdy muzułmanin powinien poznać wierzenie sunnickie i nauczyć tych, którzy liczą się z jego zdaniem. Powinno się szukać książek i gazet, które powiadamiają o słowach uczonych sunnickich, kupować je i przesyłać młodym znajomym. Powinno się starać, żeby oni je przeczytali. Powinno się rozprowadzać książki, które wyjaśniają prawdziwy wygląd wrogów islamu].

Uczeni sunniccy z czterech *mezheb*, którzy wznieśli się do stopnia idżtihadu, są przewodnikami, którzy pokazali wszystkim muzułmanom na świecie prawidłową Drogę i religię Muhammeda (*alejhisselam*) bez jakichkolwiek zmian, interpolacji.

Pierwszym z nich jest **Imam a'zam Ebu Hanife Numan bin Sabit** (*rahime-hullahu teala*), który jest największym spośród czterech wielkich uczonych islamskich, przewodnikiem muzułmanów sunnitów. [W książkach **"Seadet-i Ebediyye"** i **"Faideli Bilgiler"** został ten temat dokładnie opisany]. Urodził się w roku Hidżri 80, w Kufe i został zamordowany w roku Hidżri 150 [767] w Bagdadzie.

Drugim jest wielki uczony **Imam Malik bin Enes** (*rahime-hullahu teala*). Urodził się w roku Hidżri 90, w Medynie i tam też zmarł w roku Hidżri 179 [795]. W książce "Ibni Abidin" napisane jest, że żył osiemdziesiąt dziewięć lat. Jego dziadkiem był Malik bin Ebi Amir.

Trzecim jest **Imam Muhammed bin Idris Szafi'i** (*rahime-hullahu teala*), który jest bardzo ceniony przez uczonych islamskich. Urodził się w roku Hidżri 150, w Gazie, w Palestynie i zmarł w roku Hidżri 204 [820] w Egipcie.

Czwartym jest **Imam Ahmed bin Hanbel** (*rahime-hullahu teala*), który urodził się w roku Hidżri 164, w Bagdadzie i tam też zmarł w roku Hidżri 241 [855]. Fundamentem budowy islamu są ci Czterej Imamowie (*rahmetullahi alejhim edżmain*).

Obecnie ten, kto nie jest podporządkowany jednemu z tych Czterech Imamów, znajduje się w wielkim niebezpieczeństwie, odszedł od prawidłowej Drogi. Poza nimi wcześniej było też wielu uczonych sunnickich. Ich *mezheb* też należały do prawidłowych. Jednak z czasem zostały zapomniane, nie zapisano ich w książkach. I tak np. do nich należy siedmiu wielkich uczonych islamskich z Medyny zwanych ***Fukaha-i Seba***, a także **Omar bin**

Abdulaziz, **Sufjan bin Ujejne**[58], **Ishak bin Rahewejh**, **Dawud Tai**, **Amir bin Szerahil Szabi**, **Lejs bin Sad**, **A'mesz**, **Muhammed bin Dżerir Taberi**, **Sufijan Sewri**[59], **Abdurrahman Ewzai** (*rahimehumullahahu teala*).

Wszyscy Towarzysze Proroka (*radyjallahu teala anhum edżmain*) byli na prawidłowej Drodze jak gwiazdy *hidajet*[60]. Każdy z nich wystarczył, żeby sprowadzić cały świat na prawidłową Drogę. Oni byli mudżtehidami. Każdy z nich miał swoją *mezheb*. Większość ich *mezheb* była do siebie podobna. Jednak z tego powodu, że nie zostały zebrane i zapisane w książkach, nie jesteśmy w stanie ich naśladować. Szkoły prawa islamskiego Czterech Imamów, czyli to, co zostało przekazane na temat tego, w co należy wierzyć i o tym, co należy robić, zostały zebrane i wyjaśnione przez ich uczniów, zapisane w książkach. Obecnie każdy muzułmanin powinien należeć do *mezheb* jednego z czterech wyżej wymienionych imamów oraz według tej *mezheb* żyć i wykonywać *ibadet*. [Ten, kto nie chce się podporządkować jednej z tych czterech *mezheb*, nie należy do **sunnitów**].

Dwóch uczniów tych czterech uczonych zyskało bardzo wysoki stopień w rozpowszechnianiu wiedzy o wierze. W ten sposób doszło do powstania dwóch *mezheb itikad*. Wiara powiadomiona w Świętym Koranie i w świętych hadisach jest zgodna z wiarą głoszoną przez tych dwóch uczonych. To oni rozpowszechnili na całym świecie wiedzę o wierze *Fyrka nadżijje*, czyli Sunnę. Jednym z nich jest **Ebul Hasen Ali Esz'ari** (*rahime-hullahu teala*), który urodził się w roku Hidżri 266 w Basra i zmarł w roku Hidżri 330 [941] w Bagdadzie. Drugim jest **Ebu Mansur Maturidi** (*rahime-hullahu teala*), który zmarł w roku Hidżri 333 [944] w Semerkand. Każdy muzułmanin powinien w wierze podporządkować się jednemu z tych wielkich imamów.

Tarikat (Ścieżki) Ewlija są prawidłowe. Nie odchodzą one od islamu nawet w najmniejszym stopniu. [W każdym wieku żyli oszuści, którzy występowali jako Weli, *murszid*, uczeni w religii i wykorzystywali religię, żeby zyskać stanowisko, majątek, korzyści. Również obecnie w każdym zawodzie, w każdej specjalności i w każdej instytucji znajdują się źli ludzie. Jednak, nawet widząc szkody, jakie oni wyrządzają innym, niesprawiedliwe, niemądre będzie obwinianie wszystkich, którzy pełnią te obowiązki,

58 Sufjan bin Ujejne zmarł w roku Hidżri 198 [813] w Mekce.

59 Sufjan Sewri zmarł w roku Hidżri 161 [778] w Basra.

60 ***hidajet*** – wskazanie prawidłowej Drogi, znajdowanie się na prawidłowej Drodze, z której Allah Najwyższy jest zadowolony.

są ich zawodu. W ten sposób pomaga się defetystom. Dlatego też, widząc spaczonych ludzi religii, niewykształconych i fałszywych przewodników *Tarikat*, nie powinno się mówić źle o wielkich ludziach, do których należą uczeni islamscy, *tasawwuf ehli*, którzy swoją służbą zapełnili honorowe strony w historii. Powinno się zrozumieć, że niesprawiedliwi są ci, którzy mówią o nich źle]. U Ewlija zachodzą cudowne stany (*keramet*). Wszystkie one są prawdziwe. Imam Jafii[61] oznajmił: "*Keramet* Mewlany Abdulkadira Gejlaniego[62], zwanego *Gawsus-sekalejn,* były tak znane, że nie jest możliwe w nie wątpić, nie uwierzyć im, ponieważ powszechnie znane stany, czyli ***tewatur***, są poświadczeniem ich autentyczności".

Nie jest dozwolone słuchanie się innych i mówienie o kimś, kto wykonuje namaz, że jest niewierzącym, jeśli nie zrozumiało się z jego słów, które wypowiedział lub postępku, którego dopuścił się publicznie, lub bez powodu, że jest to powodem do bluźnierstwa. Jeśli się nie wie, że umarł on jako *kafir*, to się nie złorzeczy. Nie jest dozwolone złorzeczenie nawet niewierzącemu. Z tego względu lepiej jest nie złorzeczyć jazydom].

5- Piątą z sześciu spraw, w które powinno się uwierzyć, jest: **"Wiara w dzień *ahiret*"**. Początkiem tego okresu jest dzień śmierci człowieka i trwa on do końca Dnia Sądu Ostatecznego. Nazywa się go "ostatni [*ahiri*] dzień", dlatego że nie nastąpi po nim noc albo, że nastąpi po świecie [jego końcu]. Ten dzień, o którym powiadomiono w świętym hadisie, nie jest dniem i nocą znanymi przez nas. Jest to pewien czas. Nie zostało powiadomione, kiedy nastąpi Koniec Świata, jego czasu też nikt nie zrozumiał. Jednak Szlachetny Prorok (*sallallahu alejhi we sellem*) dał znać o wielu jego znakach i początku. Niektóre z nich to: przyjście Hazrat Mehdiego, zejście Isy (*alejhisselam*) z nieba do Damaszku, wystąpienie Dedżdżala, doprowadzenie wszędzie do zamieszek przez kogoś, kto będzie zwany Jedżud i Medżudż*,* słońce będzie wschodziło na zachodzie, dojdzie do wielkich trzęsień ziemi, wiedza o religii zostanie zapomniana, wzrośnie zło i rozpusta, ateiści, niemoralni, nieuczciwi ludzie będą rządcami i nie będą pozwalali, żeby spełniano nakazy Allaha Najwyższego, wszędzie będą popełniane *haram*, w Jemenie pojawi się wielki ogień, niebo i góry rozpadną się na części, Słońce i księżyc ściemnieją, morza pomieszają się ze sobą i wrząc, wyschną.

Grzeszącego muzułmanina nazywa się **"fasyk"**. Fasykowie i wszyscy

61 Abdullah Jafii zmarł w roku Hidżri 768 [1367] w Mekce.

62 Abdulkadir Gejlani zmarł w roku Hidżri 561 [1166] w Bagdadzie.

niewierzący będą karani w grobie. W to powinno się wierzyć. Gdy zwłoki zostaną włożone do grobu, to odżyją w nieznanym nam życiu. Będą miały wygodnie lub będą męczone. Poinformowano w świętych hadisach, że aniołowie **Munker** i **Nekir** w nieznanych, strasznych postaciach ludzkich przyjdą do grobu i będą zadawać pytania. Według niektórych uczonych islamskich pytania grobowe będą dotyczyły niektórych części wiedzy o wierze, a według innych uczonych, całej wiedzy o wierze. [Z tego powodu powinno się swoje dzieci nauczyć na pamięć pytań i odpowiedzi grobowych: "Kto jest twoim Stworzycielem? Do której religii należysz? Do czyjej wspólnoty należysz? Jak się nazywa twoja księga? Co jest twoim *kyble*? Jakiej jesteś *mezheb* w wierzeniu i czynach?". W **"Tezkire-i Kurtubi"**[63] napisane jest o tym, że ten, kto nie jest sunnitą, nie da prawidłowej odpowiedzi]. Prawidłowo odpowiadającemu grób zostanie powiększony, w grobie otwarte zostanie okno, rano i wieczorem będzie on widział swoje miejsce w Raju, anioły będą spełniały mu dobre uczynki, głosiły radosne nowiny. Ten, kto nie da prawidłowej odpowiedzi, będzie bity żelaznymi młotkami tak mocno, że wszystkie stworzenia, poza ludźmi i dżinnami, będą słyszały jego krzyki. Grób jego będzie tak ciasny, że będzie ściskał kości. W Piekle otworzy się dziura. Rano i wieczorem będzie on mógł zobaczyć swoje miejsce w Piekle, w grobie do Dnia Sądu Ostatecznego będzie męczony.

Powinno się wierzyć w to, że ponownie po śmierci się odżyje. Kości i ciało po rozłożeniu się w ziemi połączą się ponownie, dusze wejdą do ciał i wszyscy powstaną z grobów. Z tego względu ten czas nazywa się **Dniem Kyjamet** (Dzień Sądu, Zmartwychwstania).

[Rośliny, pobierając z powietrza dwutlenek węgla, a z ziemi wodę z solami, czyli składniki gleby, łączą je. W ten sposób doprowadzają do powstania substancji organicznych i białek, które wpływają na budowę składników organów naszego ciała. Obecnie wiadomo, że tę reakcję chemiczną, która trwa przez długie lata, za pomocą **katalizatora** można przeprowadzić od razu, w ciągu kilku sekund. Właśnie w podobny sposób, Allah Najwyższy, doprowadzając do połączenia się w grobie wody, dwutlenku węgla i substancji ziemnych, stworzy w jednej chwili materię organiczną i żywe części ciała. Muhammed (*alejhisselam*) powiadomił o tym, że w ten

63 Autorem "Tezkire" jest Muhammed Kurtubi Maliki, który zmarł w roku Hidżri 671 [1272]. Ta książka pt. "Muhtasar-i Tezkire-i Kurtubi" została ponownie wydana w roku 1421 [2000] przez Wydawnictwo Hakikat Kitabevi.

sposób zostaniemy wskrzeszeni. Nauki ścisłe też wskazują na to, że tak to zachodzi na ziemi].

Wszystkie stworzenia zbiorą się na miejscu **Mahszer**. Do każdego człowieka przyleci zeszyt z jego czynami. Do tego doprowadzi Wszechmocny Allah Najwyższy, który stworzył ziemię, niebo i gwiazdy. Szlachetny Prorok (*sallallahu alejhi we sellem*) powiadomił o tym, że tak będzie. Na pewno Jego słowa są prawdą. Na pewno do tego wszystkiego dojdzie.

Prawidłowo wierzącym, dobrym ludziom zeszyty z ich czynami zostaną podane z prawej strony, a złym z tyłu lub z lewej strony. W tych zeszytach będzie się znajdowało wszystko, co zrobiono, dobre i złe, małe i duże, po kryjomu i publicznie. Anioły **Kiramen Katibin** wyjawią nieznane czyny dzięki wiedzy Allaha Najwyższego i potwierdzenie przez organ, którym ten grzech został popełniony. Ze wszystkiego będzie się przepytywanym i rozliczanym. Zgodnie z wolą Allaha Najwyższego każda tajemnica zostanie ujawniona. Zadawane będą pytania: "Aniołowie, co robiliście w niebie i na ziemi?"; "Prorocy, w jaki sposób poinformowaliście o prawach Allaha Najwyższego i o zasadach boskich religii?"; "Wszyscy ludzie, w jaki sposób podporządkowaliście się prorokom, jak spełniliście wasze obowiązki?"; "W jaki sposób uważaliście na prawa istniejące między wami?". W Mahszer zostaną wynagrodzeni ci, którzy wierzyli, spełniali dobre uczynki i mieli dobry charakter. Ludzie złego charakteru, złych czynów zostaną ciężko ukarani.

Allah Najwyższy wybaczy przez Swoją łaskę i dobrodziejstwo temu muzułmaninowi, któremu zechce, jego wszystkie małe i duże grzechy. Jeśli zechce, to wybaczy wszystkie grzechy poza bluźnierstwem, bałwochwalstwem; jeśli zechce, to nawet za mały grzech ukarze. *Kafir* oraz niewierzący posiadający święte księgi i ci, którzy nie uwierzyli, że Muhammed (*alejhisselam*) został zesłany wszystkim ludziom jako Prorok, a także ci, którym nie spodobał się choć jeden z głoszonych przez Niego nakazów i zakazów, na pewno zostaną wtrąceni do Piekła i będą tam cierpieć nieskończone męki.

Na Sądzie Ostatecznym będzie znajdował się nieznany nam przyrząd pomiarowy, waga do obliczenia uczynków, zwany **Mizan**. Ziemia i niebo zmieszczą się na jednej szali. Szala *sewab* będzie błyszcząca i będzie znajdowała się po prawej stronie Arszu, od strony Raju. Szala grzechów będzie ciemna i będzie po lewej stronie Arszu, po stronie Piekła. Czyny dokonane na ziemi, słowa, myśli, spojrzenia przyjmą tam kształt i dobre uczynki

będą błyszczące, a złe będą wyglądały obrzydliwie i jako ciemność będą na tej wadze ważone. Waga ta nie jest podobna do wag, które znajdują się na ziemi. Powiedziane zostało, że ciężka strona uniesie się do góry, a lekka strona opadnie w dół. Według części uczonych islamskich (*rahime-humullahu teala*) będą różne rodzaje wag. Większość z nich powiedziała, że nie zostało jasno powiadomione w religii, ile będzie wag i jak one będą wyglądały. Powiedzieli też, że nie powinno się nad tym zastanawiać.

Będzie **Most Syrat**. Na rozkaz Allaha Najwyższego Most Syrat zostanie założony nad Piekłem. Wszystkim będzie nakazane przejście przez ten most. Tego dnia wszyscy Prorocy będą błagać: "O nasz Panie! Daj nam dobry koniec!". Należący do Raju przejdą łatwo przez most i pójdą do Raju. Niektórzy z nich przejdą jak błyskawica, niektórzy jak wiatr, a jeszcze inni jak pędzący koń. Most Syrat będzie cieńszy od włosa i ostrzejszy od miecza. Z islamem na ziemi jest tak samo. Staranie się, by całkowicie podporządkować się islamowi, jest jak przejście przez Most Syrat. Tutaj walczący z trudem ze swoimi pragnieniami, które pociągają do zła, przejdzie przez Syrat łatwo i szybko. Nieposłuszni islamowi, ulegający swoim pragnieniom, przejdą przez Syrat z trudem. Z tego względu Allah Najwyższy nazwał prawidłową Drogę w islamie ***Syrat-y mustakim*.** Podobieństwo nazw wskazuje na to, że znajdujący się na Drodze islamu jest jak ten, kto przechodzi przez Most Syrat. Ci, którzy należą do Piekła, nie przejdą przez Syrat, spadną do Piekła.

Będzie tam **zbiornik wodny Kewser**, który będzie należał wyłącznie do Naszego Proroka Muhammeda Mustafy (*sallallahu alejhi we sellem*). Będzie wielkości miesięcznej drogi. Woda jego będzie bielsza od mleka i będzie przepięknie pachniała. Wokoło niego będą znajdowały się kielichy i będzie ich więcej niż gwiazd. Ten, kto raz z nich wypije, jeśli będzie nawet w Piekle, nigdy nie zazna pragnienia.

Szefa'at, tj. **orędownictwo**, jest prawdą. Muzułmanie, którzy zmarli bez okazania skruchy, będą prosili o wybaczenie małych oraz dużych grzechów i Allah Najwyższy da zezwolenie na orędownictwo Prorokom, Weli, prawidłowym muzułmanom, uczonym sunnickim, aniołom, szehidom i je przyjmie. [Nasz Prorok (*sallallahu alejhi we sellem*) głosił: **"Będę orędownikiem dla tych z Mojej wspólnoty, którzy popełnili duży grzech"**]. W Mahszer będzie pięć rodzajów orędownictwa:

Pierwsze, w Dniu Kyjamet grzesznikom w miejscu Mahszer dokuczy długie oczekiwanie w tłumie i lamentując, będą błagać o jak najszybsze

dokonanie rozrachunku. Z tego powodu okazane będzie orędownictwo.

Drugie, w celu dokonania łatwego i szybkiego przepytania i rozliczenia.

Trzecie, grzesznym muzułmanom, by nie spadli z Mostu Syrat do Piekła i chronienia ich od tortur w Piekle.

Czwarte, w celu wyciągnięcia z Piekła muzułmanów, którzy będą mieli dużo grzechów.

Piąte, w celu podniesienia stopnia należących do Raju. W Raju będzie znajdowała się nieskończona liczba dóbr i osiem stopni dla tych, którzy tam będą przebywać w nieskończoność. Wszystkim stopień, siedziba będą dane ze względu na siłę wiary i dokonane uczynki.

Dżennet (Raj) i **Dżehennem** (Piekło) już teraz istnieją. Dżennet znajduje się siedem warstw ponad niebem. Dżehennem znajduje się pod wszystkim. Istnieje osiem Dżennet i siedem Dżehennem. Dżennet jest większy od kuli ziemskiej, słońca i nieba, a Dżehennem jest większe od słońca.

6- Szóstą sprawą z sześciu, w które powinno się uwierzyć, jest wiara w to, że: **"Przeznaczenie, dobro i zło pochodzą od Allaha Najwyższego"**. Przychodzące do ludzi dobro i zło, pożytek i szkoda, zysk i strata pochodzą z aprobaty Allaha Najwyższego. ***Kader*** w słowniku oznacza 'pomiar mnogości', 'prawo' i 'nakaz'. Oznacza też 'wielość' i 'wielkość'. Przeznaczenie, czyli *Kader,* nazywa się przedwiecznym życzeniem istnienia czegoś przez Allaha Najwyższego. *Kader* nazywany jest też *Kaza*. Słowa *Kader* i *Kaza* są używane zamiennie. Zgodnie z tym, *Kaza* oznacza przedwieczne życzenie Allaha Najwyższego stworzenia tego, co zostało i zostanie stworzone od przedwieczności do nieskończoności. Stworzenie tego wszystkiego zgodnie z *Kaza*, nie za mało i nie za dużo, nazywa się *Kader*. Allah Najwyższy wiedział nieskończenie wiecznie wszystko to, co się stanie. Tę wiedzę właśnie nazywa się ***Kaza* i *Kader***. Dawni greccy filozofowie nazywali to *Inajet-i ezelijje*. Wszystkie stworzenia powstały z tego *Kaza*. Istnienie tego wszystkiego zgodnie z tą przedwieczną nauką nazywa się *Kaza* i *Kader*. Wierzyć w *Kader,* znaczy dobrze wiedzieć i wierzyć w to, że Allah Najwyższy przedwiecznie postanowił o tym, co stworzy i że nie będzie tego ani za mało, ani za dużo, tylko tak jak On Sobie zażyczył. Nie jest możliwe istnienie tego, czego nie chciał, ani też nieistnienie tego, czego chciał.

Wszystkie zwierzęta, rośliny, nieżywe stworzenia [ciała stałe i płynne, gazy, gwiazdy, molekuły, atomy, elektrony, fale elektromagnetyczne,

krótko mówiąc, u każdej istoty ruch, reakcje fizyczne, przemiany chemiczne i reakcje jądrowe, wymiana energii, a u żywych stworzeń procesy fizjologiczne], istnienie czy nieistnienie wszystkiego, dobre i złe czyny ludzi, ukaranie ich na ziemi oraz w życiu przyszłym i wszystko, co istnieje, jest przedwiecznie w wiedzy Allaha Najwyższego. Allah Najwyższy znał to wszystko przedwiecznie. Wszystko, co się stało i się stanie, od wiecznej przeszłości do wiecznej przyszłości, przedmioty, właściwości, ruchy, zdarzenia zostały stworzone zgodnie z tym, co On wiecznie wie. Wszystkie dobre i złe czyny ludzi, ich bycie muzułmanami, ich bluźnierstwa, wszystkie ich chciane i niechciane działania stworzył Allah Najwyższy. Tylko On jest tym, który stwarza. On stwarza przyczyny, które doprowadzają do powstania wszystkiego. **"Wszystko zostało stworzone z jakiegoś powodu"**.

I tak np. ogień spala. Gdy tymczasem palącym jest Allah Najwyższy. Ogień nie ma nic wspólnego ze spalaniem. Jednak Jego zwyczajem jest, że jeśli ogień czegoś nie dotknie, to On nie stworzy palenia. [Ogień nie robi nic innego, jak tylko ogrzewa się do zyskania temperatury zapłonu. Ogień nie jest tym, co doprowadza do wymiany elektronów, jest powodem łączenia się węgla, wodoru z tlenem, które wchodzą w skład substancji organicznych. Ci, którzy nie widzą prawidłowo, myślą, że robi to ogień. Reakcji parzenia, spalania nie przeprowadza ogień. Nie robi tego też tlen, ani temperatura, ani wymiana elektronów. Palącym jest tylko Allah Najwyższy. To wszystko stworzył On jako przyczynę do palenia. Ten, kto nie wie, myśli, że ogień pali. Absolwentowi szkoły podstawowej nie spodobają się słowa: "ogień spala". Powie, że powietrze spala. Ten, kto skończył gimnazjum, nie zaakceptuje tego i powie, że spala tlen, który znajduje się w powietrzu. Licealista uzna, że palenie się nie jest tylko właściwością tlenu. Powie, że każdy element, który przyciąga elektron, spala. Student zaś dołączy do rachunku materię z energią. Z tego widać, że im nauka jest bardziej zaawansowana, tym bardziej zbliża się do sedna sprawy i rozumie się, że za domniemanymi powodami istnieje jeszcze wiele innych powodów. Prorocy (*alejhimusselam*), którzy zyskali najwyższy stopień w nauce, technice, poznali całą prawdę oraz uczeni islamscy (*rahime-humullahu teala*), którzy szli śladami tych wielkich ludzi i zdobyli krople z oceanu tej wiedzy, wiedzą o tym, że to, co obecnie uznawane jest za to, co spala, jest tylko zwykłym, prostym pośrednikiem i bytem oraz zawiadamiają, że prawdziwym twórcą, stworzycielem nie są powody stworzenia tylko Allah

Najwyższy]. Allah Najwyższy jest spalającym. Zapali też bez ognia. Jednak Jego zwyczajem jest palić z ogniem. Jeśli nie zechce spalić, to nie spali też i w ogniu. Nie spalił w ogniu Ibrahima (*alejhisselam*), ponieważ bardzo go kochał, zmienił ten zwyczaj. [Stworzył też substancje, które zapobiegają paleniu się ognia. Te substancje odkrywają chemicy].

Gdyby Allah Najwyższy chciał, to wszystko mógłby stworzyć bez przyczyny, palenie bez ognia, odżywianie bez jedzenia, latanie bez samolotu, słuchanie na odległość bez radia. Jednakże, okazując łaskę, czyniąc dobro ludziom, stworzył wszystko w połączeniu z przyczyną. Zażyczył Sobie, by pewne sprawy zostały stworzone z pewnych przyczyn. Chciał stworzyć pewne czyny pod pewnymi przyczynami, ukrył czyny pod przyczynami. Swoją moc ukrył pod przyczynami. Jeśli ktoś zechce, by On coś stworzył, to przylgnie do przyczyny tego czegoś, zyska to. [Ten, kto chce, żeby lampa się zapaliła, użyje zapałki. Ten, kto chce otrzymać oliwę z oliwek, użyje przyrządu do tłoczenia. Ten, kto cierpi na ból głowy, zażyje aspirynę. Ten, kto pragnie Raju i jego nieskończonych darów, będzie żył zgodnie z islamem. Strzelający do siebie z pistoletu zginie. Ten, kto wypije truciznę, umrze. Spocony, gdy wypije wodę, zachoruje. Ten, kto zgrzeszy, straci wiarę, pójdzie do Piekła. Każdy, kto do jakiej przyczyny się zwróci, zyska to, czego pośrednikiem jest ta przyczyna. Kto czyta książki o islamie, ten pozna islam, pokocha go i zostanie muzułmaninem. Kto żyje wśród niewierzących i przeciwników *mezheb*, słucha ich słów, będzie ignorantem w religii. Większość ignorantów w religii zostaje niewierzącymi. Człowiek zajedzie do tego miejsca, w którym do jadącego pojazdu wsiadł].

Gdyby Allah Najwyższy nie stworzył przyczyny czynów, to nikt by nikogo nie potrzebował, wszyscy wszystko chcieliby od Allaha Najwyższego, o nic by się nie starano. W ten sposób nie byłoby wtedy wśród ludzi przełożonych, urzędników, pracowników, artystów, uczniów, nauczycieli. Nie byłoby wtedy żadnych więzi międzyludzkich, popsułby się wtedy ład na ziemi i w *ahiret*. Nie byłoby różnicy między pięknym i brzydkim, dobrym i złym, posłusznym i buntownikiem.

Gdyby Allah Najwyższy chciał, to ten zwyczaj inaczej by uczynił. Wszystko stworzyłby zgodnie z tym zwyczajem. I tak np. gdyby chciał, to niewierzących, uzależnionych od przyjemności ziemskich, znęcających się, zdrajców, złych obdarzyłby Rajem, a wierzących, robiących *ibadet* i spełniających dobre uczynki, sprowadził do Piekła. Jednak święte wersety i święte hadisy wskazują na to, że tego nie chciał.

Wszystkie czyny ludzi, które robią oni chętnie lub niechętnie, wszystkie ruchy stworzył tylko On. Aby stworzyć czyny, które ludzie by chętnie wykonywali, stworzył u nich ***Ihtijar*** (wybór, opcja) i ***Irade*** (wolę), które są przyczyną wyboru i pragnienia tych czynów. Gdy człowiek zechce dokonać jakiegoś czynu, a Allah Najwyższy też będzie tego chciał, to zostanie to przez Niego stworzone. Jeśli człowiek nie zechce, nie będzie sobie życzył i Allah Najwyższy też nie będzie Sobie tego życzył, to nie stworzy tego. To coś nie zostanie stworzone tylko dlatego, że człowiek tak chce. Zostanie stworzone tylko wtedy, gdy On będzie też chciał. Stworzenie chcianych czynów u ludzi jest jak stworzenie spalenia się czegoś, gdy tego czegoś dotknie ogień, a gdy ogień nie dotknie, to nie zostanie stworzone spalenie. Dotknięcie przez nóż stwarza cięcie. Nóż nie jest tym, co tnie, tylko On. Nóż stał się przyczyną cięcia. To znaczy, że chętne działanie ludzi, ich pragnienie, wybór ruchu i życzenie zostały stworzone za pośrednictwem przyczyny. Jednak ruchy w przyrodzie nie są związane z pragnieniami ludzi. One tylko wtedy, gdy Allah Najwyższy sobie zażyczy, zostają stworzone z innych przyczyn. Tylko On stwarza wszystko, materię, właściwości i ruchy słońca, cząstek, kropli, komórek, mikrobów, atomów. Poza Nim nie ma innego Stworzyciela. Jednak między ruchami nieżywej materii a pragnieniem, chcianymi działaniami u człowieka i zwierząt jest taka różnica, że jak ludzie zechcą coś zrobić, wybiorą coś i zażyczą sobie, a On też będzie tego chciał, to wprowadza człowieka w ruch i stworzy. Działanie człowieka nie jest w mocy człowieka. A nawet nie ma on pojęcia, w jaki sposób zadziałał. [Każdy ruch człowieka powstaje przez zachodzenie wielu zjawisk fizycznych i chemicznych]. W ruchach nieżywych stworzeń nie ma **dokonywania wyboru**. Gdy ogień czegoś dotknie, to stworzenie palenia, zapalenie nie jest wyborem ognia i jego życzeniem.

[Dobre, pożyteczne pragnienia ludzi, których miłuje i żałuje, jeśli On też chce, to stworzy. Nie chce i nie stworzy ich złych oraz szkodliwych pragnień. U takich ludzi zawsze dojdzie do dokonania dobrych i pożytecznych czynów. Ci ludzie smucą się, że wielu czynów nie dokonali. Gdyby pomyśleli i zrozumieli, że te czyny nie zostały stworzone, ponieważ są dla nich szkodliwe, to w ogóle by się nie martwili. Cieszyliby się z tego i dziękowaliby Allahowi Najwyższemu. Allah Najwyższy zażyczył sobie przedwiecznie wcześniej stworzenie pragnień ludzi po pojawieniu się tych pragnień w ich sercach i okazaniu przez nich woli. Gdyby tak Sobie tego nie zażyczył przedwiecznie, to nasze chciane działanie, nim my byśmy ch-

cieli, to On zawsze stwarzałby z przymusem. W przedwieczności stworzenie naszych chcianych czynów następuje po pojawieniu się naszego pragnienia, ponieważ On tak chciał. Znaczy, że Jego wola panuje].

Chciane czyny ludzi zachodzą z dwóch przyczyn. Pierwszą jest pragnienie przez serce człowieka, jego wola i moc. Dlatego też **działanie człowieka** nazywa się **wykonywaniem *Kesb***. *Kesb* jest atrybutem człowieka. Drugą przyczyną jest stworzenie przez Allaha Najwyższego. Nakazy, zakazy, *sewab* i kara Allaha Najwyższego istnieją, ponieważ u człowieka znajduje się *Kesb*. W Surze Saffat 96 powiadomione jest w tym znaczeniu: **"Allah Najwyższy stworzył was i wasze czyny"**. W tym świętym wersecie wskazuje na to, że u człowieka znajduje się jednocześnie *Kesb*, czyli jego działanie z pragnienia serca i ***Irade-i dżuzijje***, tj. wolna wola człowieka. On udowadnia jasno, że nie ma przymusu. Z tego względu nazywa się to **czynem człowieka**. I tak np. mówi się: "Ali uderzył, stłukł". Równocześnie ujawnia, że wszystko zostało stworzone z *Kaza* i *Kader*.

W dokonaniu przez człowieka czynu, stworzeniu go, najpierw ten czyn powinien być chciany przez serce człowieka i być jego wolą. Człowiek okazuje wolę, która jest w jego mocy. To pragnienie i życzenie nazywa się ***Kesb***. Amidi, dawny uczony islamski, oznajmił, że ten *Kesb* jest przyczyną stworzenia czynów, wpływa na nie. Nie zaszkodzi też powiedzenie, że ten *Kesb* nie wpłynie na stworzenie chcianego czynu, ponieważ czyn stworzony oraz czyn chciany przez człowieka nie są czymś innym. To znaczy, że człowiek nie może robić wszystkiego, czego chce. Może się też zdarzyć, że zajdzie to, czego nie chce. Robienie przez człowieka wszystkiego, czego chce, nieistnienie tego, czego nie chce, nie jest poddaństwem, tylko roszczeniem prawa do boskości. Allah Najwyższy, litując się, żałując ludzi, obdarzył ich siłą i mocą, czyli energią na tyle, na ile jej potrzebują, żeby mogli podporządkować się nakazom i zakazom. I tak np. ten, kto jest zdrowy i bogaty, może raz w życiu udać się na hadżdż. Gdy zobaczy w Ramadanie księżyc na niebie, to może każdego roku przez jeden miesiąc pościć. W ciągu dwudziestu czterech godzin może wykonać obowiązkowy namaz pięciu pór. Ten, kto posiada majątek wartości *nisab* i jest bogaty, to po roku Hidżri odłącza z niego jedną czterdziestą w złocie lub srebrze i może dać to jako zekat muzułmanom. Z tego widać, że człowiek czynów, których sam chce, może dokonać, a jak nie chce, to ich nie dokona. Dzięki temu jasna się staje wielkość Allaha Najwyższego. Ignoranci i głupcy nie wierzą słowom uczonych sunnickich, ponieważ nie rozumieją

wiedzy o *Kaza* i *Kader*. Traktują z powątpiewaniem moc człowieka i jego pragnienia. Uważają, że człowiek w swoich chcianych czynach jest słaby i pod przymusem. Przy niektórych czynach, zobaczywszy, że nie ma w nich pragnienia ludzi, źle mówią o Sunnie. Te ich zepsute słowa wskazują na to, że znajdują się u nich wola i wybór.

Posiadanie wystarczającej siły na wykonanie jakiegoś czynu nazywa się ***Kudret*** (moc). Wybór przy wykonaniu lub niewykonaniu nazywa się ***Ihtijar*** (chcenie, wybór, opcja). Życzenie dokonania przez siebie wyboru, tego, czego się pragnie, nazywa się ***Irade*** (wola). Zaakceptowanie jakiegoś czynu, nie sprzeciwienie się, okazanie zadowolenia nazywa się ***Ryza*** (zgoda). Dokonanie czynu pod wpływem, wystąpienie jednocześnie woli i mocy nazywa się ***Halk*** (stwarzanie). Wystąpienie bez wpływu nazywa się ***Kesb*** (nabycie). Każdy, kto pragnie, niekoniecznie jest stworzycielem. Podobnie do tego, nie jest konieczne wyrażenie zgody na wszystko, czego się chce. Allaha Najwyższego nazywa się *Halyk* i *Muhtar*. Człowieka nazywa się *Kasib* i *Muhtar*.

Allah Najwyższy zażyczył sobie i stworzył posłuszeństwo swoich poddanych, ich grzechy. Jest zadowolony z ich posłuszeństwa. Jednak nie jest zadowolony z ich grzechów. Wszystko powstaje wskutek Jego woli i stworzenia. W Surze En'am 102 oznajmił w tym znaczeniu: **"Poza Nim nie ma innego boga. Wszystkiego stworzycielem jest tylko On"**.

Należący do grupy **Mutezile**, ponieważ nie widzą różnicy między wolą a zgodą, są zdezorientowani i mówią, że człowiek sam stwarza czyn, który chce. Zaprzeczają *Kader* i *Kaza*. Zaś należący do grupy Dżebrijje, są całkowicie zdezorientowani, ponieważ nie zrozumieli, że wybór może być bez stworzenia. Uważając, że u człowieka nie ma wyboru, upodobnili człowieka do drzewa, kamienia. Według nich ludzie nie są grzesznikami. Powiedzieli, że Allah Najwyższy doprowadza do uczynienia każdego zła. Gdyby było tak, jak powiedzieli wyznawcy Dżebrijje, gdyby nie było u człowieka woli i wyboru, a Allah Najwyższy zmuszał ludzi do zrobienia zła, grzechów, to nie powinno być różnicy między ruchami tego, kto ze związanymi rękoma i nogami został zrzucony z góry a tym, kto schodzi pieszo, rozglądając się wokoło. Gdy tymczasem spadanie z góry tego pierwszego zaszło z przymusu, a schodzenie drugiego zaszło z powodu jego woli i życzenia. Krótkowzroczni są ci, którzy nie widzą między tym różnicy. Jednocześnie nie wierzą oni w święte wersety. Traktują nakazy i zakazy Allaha Najwyższego jako coś niepotrzebnego, nie na miejscu.

Grupy Mutezile i Kaderijje, uważając, że człowiek stworzy to, co zechce, nie wierzą świętemu wersetowi: **"Wszystko stworzył Allah Najwyższy"** i w stwarzaniu czynią Allahowi Najwyższemu z ludzi wspólników.

Szyici jak Mutezile też mówią, że człowiek stworzy to, co zechce. Jako dowód na to przedstawiają to, że osioł nie przekroczy strumienia, choć będzie bity. Oni nie zastanawiają się nad tym, że jeśli człowiek chce coś zrobić, a Allah Najwyższy nie chce wykonania tego czynu, to staje się tak, jak chce Allah Najwyższy. Słowa Mutezile są błędne. Człowiek nie spełni, nie stworzy każdego swojego życzenia. Gdyby było tak, jak oni mówią, że spełni się każde życzenie człowieka, to Allah Najwyższy powinien być bezsilny. Allah Najwyższy jest pozbawiony cechy bezsilności. Spełnia się tylko Jego wola. Wszystko On stworzył, doprowadził do istnienia. Boskość jest właśnie taka. Bardzo brzydko jest mówić, pisać o ludziach, że "ten to stworzył, my stworzyliśmy, oni stworzyli". Jest to niewłaściwe zachowanie się wobec Allaha Najwyższego i powód do bluźnierstwa.

[Inne możliwe działania człowieka, które nie pochodzą z jego woli, o których nawet nie wie, zachodzą przez wiele zjawisk fizycznych, chemicznych i fizjologicznych. Uczony nauk ścisłych, który jest sprawiedliwy i zrozumiał tę subtelność, zgodnie ze swoim dobrowolnym wyborem działania będzie się krępował powiedzieć nie tylko: "ja stworzyłem", lecz nawet "ja zrobiłem". Będzie się wstydził Allaha Najwyższego. Zaś ten, kto posiada mało wiedzy, zrozumienia i ogłady, nie będzie się krępował mówić wszędzie o wszystkim.

Allah Najwyższy żałuje wszystkich ludzi na świecie. Stwarza to, czego oni potrzebują i wszystkim to zsyła. Jasno powiadamia o tym, co powinno się robić, żeby żyć na ziemi wygodnie i spokojnie, a w życiu wiecznym zyskać nieskończone szczęście. Z tych, którzy dali się oszukać swoim pożądaniom, złym kolegom, szkodliwym książkom i radiu, zeszli na drogę bluźnierstwa i herezji, kogo zechce, obdarza wiarą, sprowadza na prawidłową Drogę. Nie obdarza tym darem rozbestwionych, tyranów. Ich pozostawia w bagnie zaprzeczenia, do którego wpadli, które im się podoba, którego oni chcą].

Tutaj kończy się tłumaczenie książki **"I'tikadname"**. To tłumaczenie zostało wykonane przez Hadżi Fejzullaha Efendiego, z miejscowości Kemah w prowincji Erzincan. Przez wiele lat był on nauczycielem w Söke. Zmarł w roku Hidżri 1323 [1905]. Zaś autor tej książki, Mewlana Halid Bagdadi Osmani (*kuddise sirruh*), urodził się w roku Hidżri 1192, w mieś-

cie Szehrezur (Shahrizor) na północy od Bagdadu, a zmarł w roku Hidżri 1242 [1826] w Damaszku. Z tego względu, że pochodził z rodu Osmana Zinnurejna (*radyjallahu anh*) nazywany jest Osmani. Gdy uczył swojego brata, Mewlanę Mahmuda Sahiba, o drugim hadisie z książki Hazrat Imama Newewiego pt. **"Hadis-i erba'in"** (Czterdzieści hadisów) i o słynnym świętym hadisie pt. **"Hadis-i Cibril"**, to Mewlana Mahmud Sahib poprosił swojego starszego brata o to, żeby napisał on ten święty hadis z wyjaśnieniami. Mewlana Halid (*rahmetullahi alejh*), żeby zadowolić świetliste serce swojego brata, spełnił to życzenie i napisał tłumaczenie tego świętego hadisu w j. perskim.

Obudź się, otwórz oczy i umysł, błagaj pięknego Allaha!
Nie odchodź z Jego Drogi, błagaj pięknego Allaha!

Codziennie wykonuj pięciokrotny namaz, pość w Ramadanie!
Jeśli masz dużo majątku, dawaj zekat, błagaj pięknego Allaha!

Pewnego dnia te oczy nie będą widziały, a uszy słyszały,
Taka okazja nie trafi się więcej, błagaj pięknego Allaha!

Zdrowie znaj jako zdobycz, znaj wartość każdej godziny,
Nakazy spełniaj z poddaniem, błagaj pięknego Allaha!

Życia nie spędzaj na próżno, nie wzmacniaj swojego nefs,
Obudź się! Nie popadaj w roztargnienie, błagaj pięknego Allaha!

Jeśli masz nawet dużo grzechów, nie trać w Niego nadziei,
On jest wybaczającym, dobroczyńcą, błagaj pięknego Allaha!

O świcie spada Jego miłosierdzie w każdym kraju,
Ten czas oczyści twoje serce, błagaj pięknego Allaha!

Wspominaj imię Allaha, uszczęśliw swoje serce i duszę,
Rozpaczaj jak słowik, błagając pięknego Allaha!

6. List Szerefuddina Munira (*rahime-hullahu teala*) Powinno się przylgnąć do przyczyn

Szerefuddin Ahmed bin Jahja Muniri (*rahmetullahi alejh*), jeden z wielkich uczonych wykształconych w Indiach, napisał w książce w j. perskim pt. **"Mektubat"**, w 18 Liście:

Większość ludzi, kierując się wątpliwościami i złudzeniami, popełnia błędy. Część z tych, którzy mają takie zepsute poglądy, mówi: *Allah Najwyższy nie potrzebuje naszych ibadet. Nasze ibadet nie przynoszą Mu żadnych korzyści. Wobec Jego wielkości wykonywanie ibadet przez ludzi lub buntowanie się przez nich są takie same. Wykonujący ibadet na próżno znoszą trudności.* Myślenie w ten sposób jest błędem. Oni wyrażają się w ten sposób, ponieważ nie znają islamu. Uważają, że *ibadet* są korzyścią dla Allaha Najwyższego i dlatego zostały nakazane. Myślenie w ten sposób jest wielkim błędem. Jest to uznanie tego, co nie jest możliwe, za możliwe. Tylko człowiek zyskuje korzyść ze swojego *ibadet*. Allah Najwyższy powiadomił jasno o tym, że tak jest, w Surze **Fatir** 18. Ten, kto myśli w ten sposób, jest podobny do chorego, który nie przestrzega diety. Lekarz zaleca temu choremu dietę. Chory zaś na to mówi, że jeśli nie zastosuje tej diety, to lekarzowi to nie zaszkodzi i nie stosuje jej. Prawdą są słowa, że lekarz nie zazna szkody. Jednak taki samemu sobie zaszkodzi. Lekarz zaś zalecił zastosowanie diety nie ze względu na swoją korzyść, lecz żeby chory uratował się przed chorobą. Jeśli on podporządkuje się lekarzowi, to wyzdrowieje, a jeśli nie, to umrze. Lekarz nie zazna z tego powodu żadnej szkody.

Inna część z tych, którzy mają zepsute poglądy, w ogóle nie robi *ibadet*, nie unika *haram*, czyli nie jest posłuszna islamowi. Oni mówią: *Allah jest miłosierny, jest dobroczyńcą. Ludzi bardzo żałuje. Jego przebaczenie jest nieskończone. Nikogo nie ukarze.* Tak, pierwsze słowa są prawidłowe. Jednak ostatnie, błędne. Tutaj zostają oni oszukani przez szatana, prowadzeni są przez niego do buntu. Ten, kto posiada rozum, nie da się oszukać szatanowi. Tak jak Allah Najwyższy jest dobroczyńcą, miłosierny, tak i w karze jest groźny, gniewny. Widzimy, że większość ludzi na tym świecie żyje w biedzie i trudnościach. On bez żadnych oporów sprawia, że wielu ludzi żyje w utrapieniach. Mimo że jest bardzo hojny i obdarza wszystkich tym, czego potrzebują do życia, to nie obdarzy kawałkiem chleba, nim nie zostaną pokonane trudności w rolnictwie, hodowli. Choć wszystkich utrzymuje przy życiu, to nie pozwala żyć ludziom, którzy nie jedzą, nie piją. Nie obdarza zdrowiem chorego, który nie zażywa lekarstwa. Stwor-

zył przyczyny, żeby żyć, nie być chorym, posiadać majątek, dla zyskania wszystkich darów ziemskich. Tych, którzy nie przylgną do tych przyczyn, w ogóle nie żałując, pozbawia darów ziemskich. Istnieją dwa rodzaje lekarstw: duchowe i materialne. Wszystkie choroby leczą duchowe lekarstwa, jałmużna i wypowiadanie *dua*. Słynne są święte hadisy: **"Leczcie swoich chorych, dając jałmużnę!"** i **"Wypowiadanie dużo *istigfar* jest na wszystkie cierpienia lekarstwem!"**. Istnieje dużo lekarstw materialnych. One są odkrywane przez doświadczenia. Używanie lekarstwa duchowego pomaga też w znalezieniu lekarstwa materialnego. Tak jest również z zyskaniem darów życia wiecznego. Niewiara jest trucizną, która zabija serce i duszę. Zaś lenistwo duszę czyni chorą. Jeśli nie zażyje się na to lekarstwa, to dusza zachoruje i umrze. Jedynym lekarstwem na bluźnierstwo i ignorancję są *ilim*[64] i *marifet*[65]. Lekarstwem na lenistwo jest wykonywanie namazu i każdego *ibadet*. Jeśli ktoś zje truciznę i powie, że Allah jest miłosierny, że ochroni go przed szkodliwością trucizny, to rozchoruje się i umrze. Chory na biegunkę, jeśli napije się oleju rycynowego [a chory na cukrzycę, jeśli zje słodycze, ciasto], to jego choroba się pogłębi. Z tego względu, że ciało człowieka jest delikatne, potrzebuje dużo środków [środki odżywcze, ubranie, mieszkanie]. Znaleźć je i przygotować do tego, żeby były używane zgodnie z islamem, jest bardzo ciężko. Dla spełnienia tych czynów łatwo i wygodnie, u ludzi została stworzona osobna siła zwana ***Nefs***. U zwierząt nie istnieje przyczyna, dla której byłaby ta siła stworzona. *Nefs* chce, żeby zostało zrobione dla ciała to, co jest konieczne. Wykonywanie w nadmiarze tego czegoś sprawia człowiekowi przyjemność. Pragnienia *Nefs* nazywa się ***Szehwet*** (pożądaniem). *Szehwet* wykonany ponad potrzebę, bez konsultacji z rozumem szkodzi sercu i ciału, a także innym ludziom, jest grzechem.

Część tych, którzy mają zepsute poglądy, znosząc głód, pości. W ten sposób chcą całkowicie usunąć *Szehwet* i ***Gadab*** (gniew, rozdrażnienie, złość) oraz zmysłowe pragnienia, które nie podobają się w islamie. Myślą, że islam nakazuje je usunąć. Znosząc przez długi okres głód, widzą, że te złe pragnienia nie zniknęły i uważają, że islam nakazuje to, co nie jest możliwe do zrobienia. Mówią: *Nie spełni się tego nakazu islamu. Człowiek nie uratuje się przed cechami charakteru, które są u niego od stworze-*

64 ***ilim***, ***ilm*** – wiedzieć na temat czegoś, rozumieć go. Przeciwieństwo ignorancji. Jeden z atrybutów *subuti* Allaha Najwyższego. Nauka.

65 ***marifet*** – znać sercem Allaha Najwyższego.

nia. Starać się uratować przed nimi, jest jak starać się zrobić białym kogoś czarnego. Starać się zrobić coś, co nie jest możliwe do zrobienia, jest marnowaniem na próżno życia. Oni błędnie myślą i błędnie postępują. A tym bardziej powiedzenie przez nich, że islam w ten sposób nakazał, jest brakiem wiedzy i ignorancją, ponieważ islam nie nakazuje usunięcia atrybutów człowieka, do których należą gniew i żądza. W ten sposób oczerniają islam. Gdyby islam to nakazał, to u Muhammeda (*alejhisselam*), który jest panem tej religii, nie znajdowałyby się te atrybuty. Gdy tymczasem On oznajmił: **"Jestem człowiekiem. Gniewam się też, jak wszyscy inni"**. Od czasu do czasu było widać u Niego, że się gniewał. Jego gniew był zawsze ze względu na Allaha Najwyższego. Allah Najwyższy w Świętym Koranie w Surze Al-i Imran 134 wychwala tych, którzy **"Potrafią opanować gniew"**. Nie wychwala tych, którzy się gniewają. Nieprawidłowe jest powiedzenie, że człowiek powinien pozbyć się swoich żądzy. Poślubienie przez Wysłannika Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) dziewięciu kobiet wyraźnie wskazuje na to, że te słowa są błędne. Jeśli ktoś straci pożądanie, to powinien użyć lekarstwa, żeby je ponownie zyskać. Podobnie jest z gniewem. Człowiek chroni swoją żonę i dzieci właściwością gniewu. Za pomocą tej właściwości walczy przeciwko wrogom islamu, prowadzi dżihad. Po tym jak będzie miał dużo dzieci, będzie wspominany z szacunkiem, a to dzięki *Szehwet*. To jest wychwalane i polecane przez islam.

Islam nie nakazuje pozbycia się pożądliwości i gniewu, lecz zapanowanie nad tymi dwoma, wykorzystywanie ich zgodnie z religią. To jest tak, jak z korzyściami, jakie powinien zyskać z wytresowanego konia jeździec, a z psa myśliwy, a nie ich zabijać, czyli żądza i gniew są jak pies myśliwego i koń jeźdźcy. Gdy tych dwóch nie będzie, to nie upoluje się darów w życiu wiecznym. Jednak, żeby móc z nich skorzystać, powinno się je wyszkolić, używać odpowiednio z religią. Jeśli nie zostaną one wyszkolone, to staną się rozbestwione, przekroczą granice religii i poprowadzą człowieka do nieszczęścia. Post nie jest po to, żeby te dwie właściwości zlikwidować, lecz żeby je wyszkolić i uczynić je posłusznymi islamowi. A to jest możliwe do zrobienia przez wszystkich. Postępem cywilizacyjnym nie jest używanie mocy atomu i zbudowanie czegoś takiego jak odrzutowiec. Postępem cywilizacyjnym jest używanie ich w służbie dla ludzi. A to zachodzi przez posłuszeństwo islamowi.

Jeśli chodzi o czwartą część błędnie myślących, to oni sami siebie oszukują. Oni mówią: *Wszystko zostało przeznaczone przedwiecznie wcześ-*

nie. Dziecko, nim przyjdzie na świat, to wiadome jest, czy będzie one ***Said*** (zasługuje na Raj)*, czy też* ***Szaki*** (zasługuje na Piekło). *To potem się nie zmieni. Z tego względu nie ma żadnej korzyści z robienia ibadet.* Gdy Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) opowiedział, że *Kaza* i *Kader* się nie zmienią, że wszystko zostało przedwiecznie wcześniej stworzone, to Sahabi tak powiedzieli: "Zaufajmy temu, co zostało przedwiecznie wcześniej stworzone. Nie róbmy *ibadet*". Na to Wysłannik Allaha (*sallallahu alejhi we sellem*) powiedział do nich: **"Róbcie *ibadet*! Wszystkim jest łatwo robić to, co zostało im przeznaczone w wiecznej przeszłości"**. To znaczy, że ten, komu jest przeznaczone być *Said*, będzie na ziemi wykonywał czyny należące do *Said*. A z tego rozumie się, że tym, którzy zostali nazwani w przedwiecznej przeszłości *Said*, przeznaczone było wykonywanie *ibadet*, a nazwanym *Szaki*, że będą się buntowali. To jest podobne do niechorowania przez tych, którym przeznaczone zostało żyć w zdrowiu, którzy przyjmują lekarstwa i pokarm oraz do chorowania tych, którym przeznaczone zostało umrzeć, którzy nie przyjmują lekarstwa i pokarmów. Ten, któremu zostało przeznaczone umrzeć z głodu lub choroby, nie będzie miał możliwości skorzystania z pokarmu lub lekarstwa. Dla tego, komu przeznaczone zostało być bogatym, otworzą się drogi zarobku. Temu, komu zostało przeznaczone umrzeć na wschodzie, zamkną się drogi idące na zachód. Według tego, co usłyszeliśmy, Azrail (*alejhisselam*), gdy przyszedł do Sulejmana (*alejhisselam*), wnikliwie przyglądał się jednemu z siedzących. Ten ktoś przestraszył się tak srogiego spojrzenia anioła. Gdy Azrail (*alejhisselam*) odszedł, to tamten zaczął błagać Sulejmana (*alejhisselam*), żeby rozkazał wiatrom, żeby poniosły go do jednego z zachodnich krajów, żeby uratował go przed Azrailem (*alejhisselam*). Gdy Azrail (*alejhisselam*) przyszedł ponownie, to Sulejman (*alejhisselam*) spytał się go, dlaczego tak srogo patrzył na twarz tego człowieka. Azrail (*alejhisselam*) powiedział: "Zostało mi nakazane odebrać życie temu człowiekowi za godzinę, w jednym z miast na zachodzie. Gdy zobaczyłem go obok ciebie, to nie mogłem się powstrzymać od patrzenia na niego ze zdziwieniem. Gdy potem odszedłem zgodnie z nakazem na zachód i tam go zobaczyłem, to odebrałem mu życie". [To opowiadanie jest obszernie opisane w **"Mesnewi"** Dżelaluddina Rumiego[66] (*rahime-hullahu teala*)]. Z tego widać, że przeznaczenie w wiecznej przeszłości nie jest nakazem, lecz pewną nauką. Żeby spełniło się przeznaczenie z przedwieczności, ten człowiek przestraszył się Azraila (*alej-*

66 Dżelaluddin Rumi zmarł w roku Hidżri 672 [1273] w Konji (Turcja).

hisselam), a Sulejman (*alejhisselam*) spełnił jego życzenie. Przeznaczenie z przedwiecznej przeszłości doszło do skutku przez łańcuch przyczyn. Podobnie jest z uwierzeniem przez tego, kto został nazwany w przedwiecznej przeszłości *Said*, który to zyska wiarę przez poprawienie złych nawyków za pomocą postu. W Surze **En'am** 125 zostało oznajmione w tym znaczeniu: **"Allah Najwyższy u tego, kogo chce obdarzyć wiarą, umieści w sercu islam"**. Człowiek, któremu przeznaczone zostało w przedwieczności być *Szaki*, czyli przeznaczone mu zostało pójście do Piekła, powie: "Nie ma potrzeby robienia *ibadet*. Wszystkim zostało przedwiecznie przeznaczone, czy będzie *Said* czy *Szaki*". Z powodu tego poglądu, nie będzie robił *ibadet*. Niewykonywanie *ibadet* z powodu takiego myślenia wskazuje na to, że ten ktoś jest *Szaki* od przedwieczności. Podobnie ten, komu jest przedwiecznie przeznaczone bycie ignorantem, powie: "Wszystko zostało przeznaczone przedwiecznie. Temu, komu zostało przeznaczone być ignorantem, nie przyniesie korzyści czytanie lub uczenie się". W ten sposób taki stanie się ignorantem. Jeśli komuś zostało przeznaczone przedwiecznie otrzymać w rolnictwie dużo plonów, to jego udziałem będzie orać pole, siać nasiona. Tak jest z uwierzeniem i robieniem *ibadet* przez tych, którzy zostali nazwani w przedwiecznej przeszłości *Said* oraz bycie niewierzącymi i buntowanie się tych, którzy zostali nazwani *Szaki*. Ignorant nie zrozumie tego i powie: "Jaki związek może mieć uwierzenie i wykonywanie *ibadet* z byciem w przedwieczności *Said*, czy też bluźnierstwo i bunt z byciem *Szaki*?". Nie zechce poznać swoim ograniczonym rozumem tego związku. Wszystko stara się rozwiązać według swojego rozumu. Gdy tymczasem rozum człowieka jest ograniczony. Głupotą jest starać się zrozumieć to, czego rozum nie jest w stanie pojąć. Myślenie w ten sposób świadczy o ignorancji. Isa (*alejhisselam*) oznajmił: "Nie było dla mnie trudne doprowadzić do odzyskania wzroku przez tych, którzy od urodzenia byli ślepi, a nawet przywrócić do życia zmarłych. Jednak głupcom nie mogłem wyjaśnić prawdy". Allah Najwyższy przez Swoją nieskończoną mądrość i wiedzę wznosi niektórych ludzi do stopnia aniołów. A nawet są oni lepsi od aniołów. Niektórych zniża do stopnia psa, świni. Tutaj kończy się tłumaczenie 18 Listu.

W książce **"Mektubat"**, Hazrat Szerefuddina Ahmeda bin Jahji Munira, znajduje się sto listów. "Mektubat" został napisany w roku Hidżri 741 [1339] i wydany w Indiach w roku Hidżri 1329 [1911]. W Bibliotece Sulejmanijje w Stambule znajduje się jego rękopis. W 72 Liście zostało napisane:

"***Se'adet*** znaczy 'zasłużyć na Raj'. ***Szekawet*** znaczy 'zasłużyć na

Piekło'. *Se'adet* i *Szekawet* są jak dwa skarbce Allaha Najwyższego. Kluczem do pierwszego skarbca jest posłuszeństwo i *ibadet*, a do drugiego nieposłuszeństwo, czyli grzechy. Allah Najwyższy wie przedwiecznie o każdym człowieku, czy będzie on *Said* czy też *Szaki*. Tę wiedzę nazywa się ***Kader***. [Nazywamy to przeznaczeniem, napisem na czole]. Człowiek, który jest nazwany w przedwieczności *Said*, będzie posłuszny Allahowi Najwyższemu, zaś ten, który jest nazwany *Szaki*, będzie ciągle grzeszył. Na świecie można poznać po czynach, kto jest *Said* a kto *Szaki*. Uczony w religii, który myśli o życiu wiecznym, w ten sposób pozna, czy ktoś jest *Said*, czy *Szaki*. Zaś uczony, który jest uzależniony od tego świata, nie będzie wiedział. Każdy zaszczyt i dar jest po to, żeby okazać szczerym sercem posłuszeństwo i uwielbienie Allahowi Najwyższemu. A wszelkie zło i kłopoty powstają z powodu grzeszenia. Do każdego przychodzą trudności i nieszczęścia przez grzechy, a wygoda i pokój poprzez posłuszeństwo. [Taki jest zwyczaj Allaha Najwyższego. Nikt tego nie zmieni. Nie należy myśleć, że to, co jest łatwe i przyjemne dla *Nefs*, jest szczęściem, a to, co trudne, przykre i gorzkie dla niego, jest nieszczęściem, *Szekawet*]. Pewien człowiek, który w Mesdżicie Aksa w Jerozolimie wiele lat swojego życia spędził na wykonywaniu *tesbih* i *ibadet*, ponieważ nie poznał warunków *ibadet* i *ihlas*[67], gdy opuścił jedną *sedżde*, to stracił tak wiele, że to go całkowicie zniszczyło. Zaś pies należący do Eshabu Kehf, ponieważ poszedł kilka kroków za wiernymi, choć był brudny, to awansował tak wysoko, że nigdy go nie zdegradowano. To zdarzenie wprowadza człowieka w zdumienie. Przez wiele wieków uczeni nie rozwiązali tej zagadki. Rozum człowieka nie pojmie tej mądrości. Ademowi (*alejhisselam*) powiedziano, żeby nie jadł pszenicy (zakazanego owocu) i ponieważ wiedziano przedwiecznie, że zje, pozwolono mu zjeść. Szatanowi nakazano, by pokłonił się Ademowi (*alejhisselam*) i nie chciano, by się pokłonił. Allah Najwyższy oznajmił, żeby Go szukano. Jednak nie chce, żeby ci, którzy nie są szczerze wierzący, Go znaleźli. Podróżnicy na boskiej Drodze nie powiedzieli nic więcej poza tymi słowami: "W ogóle nie byliśmy w stanie zrozumieć". A co nam wypada powiedzieć? On nie potrzebuje uwierzenia przez ludzi i wykonywania przez nich *ibadet*. To, że oni są niewierzącymi, popełniają grzechy, w ogóle Mu nie zaszkodzi. W ogóle nie potrzebuje stworzeń. Z wiedzy uczynił powód oczyszczenia niesprawiedliwości, a z ignorancji powód popełniania grzechów. Z wiedzy narodzi się wiara i posłuszeństwo,

67 ***ihlas*** – czystość duchowa. W każdym czynie starać się zyskać aprobatę Allaha Najwyższego.

a z ignorancji powstanie bluźnierstwo i grzech. Nie powinno się pozbawiać posłuszeństwa nawet w najmniejszym stopniu! Do grzechu, nawet jeśli wygląda na bardzo mały, nie powinno się zbliżać! Uczeni islamscy powiadomili, że trzy sprawy są powodem innych trzech: posłuszeństwo jest powodem zyskania aprobaty Allaha Najwyższego, popełnianie grzechów jest powodem Jego gniewu, a uwierzenie jest powodem bycia szlachetnym, wartościowym. Z tego względu powinno się też unikać nawet najmniejszego grzechu. Gniew Allaha Najwyższego może być z powodu tego grzechu. Każdego wierzącego powinno się traktować jak lepszego od siebie. Ten wierzący może być umiłowanym poddanym Allaha Najwyższego. To, co zostało dla każdego przeznaczone w przedwiecznej przeszłości, nigdy nie ulegnie zmianie. Allah Najwyższy jeśli zechce, to wybaczy muzułmaninowi, który tylko grzeszył i nie był posłuszny. W Surze Bakara 30, gdy aniołowie powiedzieli w tym znaczeniu: **"O Panie! Dlaczego stwarzasz ludzi, którzy doprowadzą na ziemi do intryg i przelewu krwi?"**, Allah Najwyższy nie odpowiedział: "Oni nie doprowadzą do intryg", tylko: **"Ja wiem o tym, czego wy nie znacie"**. Oznajmił, że: "Nieodpowiednich uczynię odpowiednimi. Tych, którzy znajdują się daleko, przybliżę. Poniżonych uczynię Błogosławionymi. Wy patrzycie na ich czyny. Ja patrzę na wiarę w ich sercach. Wy patrzycie na to, czy są bezgrzeszni. Oni chronią się w Moim miłosierdziu. Jak wy podobacie Mi się, ponieważ jesteście bezgrzeszni, tak lubię wybaczać grzechy muzułmanom. Wy nie jesteście w stanie wiedzieć tego, co Ja wiem. Posiadający wiarę dostąpią Mojej przedwiecznej łaski, Moją przedwieczną łaską będę ich wszystkich hołubić". Tutaj kończy się tłumaczenie 76 Listu.

Szerefuddin Ahmed bin Jahja Muniri (*rahmetullahi teala alejh*) zmarł w roku Hidżri 782 [1380]. Żył w mieście Bihar, w Indiach. Jego grób też tam się znajduje. Munir jest nazwą jednej z wiosek w pobliżu miasta Bihar. Jego biografia została opisana szczegółowo w książce Szacha Abdulhaka Dehlewiego (*rahmetullahi teala alejh*) pt. **"Ahbâr-ül-ahyâr"**. Książka ta została napisana w j. perskim, w roku Hidżri 1332 [1914] i wydana w mieście Dijobend w Indiach, a później w Lahor, w Pakistanie. Książki "**Irsâdüs-sâlikîn"**, **"Ma'din-ül-me'ânî"** i **"Mektûbât"** są bardzo wartościowe.

[Imam Rabbani (*rahmetullahi alejh*) w różnych listach napisał: "Czyny nakazane przez Alaha Najwyższego nazywa się ***fard***. Zakazy nazywa się ***haram***. A te, które nie są *fard* i *haram*, są dozwolone, nazywa się ***mubah***. Wykonywanie *fard*, unikanie *haram* i robienie *mubah* w intencji zyska-

nia aprobaty Allaha, nazywa się **wykonywaniem *ibadet***. Żeby *ibadet* był prawidłowy, należał do przyjętych i podobał się Allahowi Najwyższemu, powinien być on wykonany z ***ilm***, czyli przez poznanie warunków jego prawidłowego wykonania oraz z ***amel***, czyli przez wykonanie zgodnie z jego warunkami i z ***ihlas***. *Ihlas* oznacza, żeby nie myśleć o korzyściach ziemskich jak: pieniądze, stanowisko, sława, tylko wykonywać go, ponieważ jest to nakaz Allaha, żeby zyskać Jego aprobatę i miłość. *Ilm* zyska się przez czytanie książek *fikh* razem z mistrzem, a *ihlas*, słuchając słów jednego z Weli, widząc jego stan i zachowanie się, a także czytając książki o *tasawwuf*. *Ilm* w islamie składa się z dwóch części: wiedzy religijnej i wiedzy z nauk ścisłych. Do *fard* należy poznać z niej tyle, ile się potrzebuje. (I tak np. obowiązkiem jest poznanie sposobu zażywania lekarstwa i jego dawki, poznanie krótkich informacji o elektryczności przez tych, którzy używają lampy elektrycznej. Jeśli tego nie poznają, to może się to stać powodem ich śmierci).

Muzułmanin, który nie wykonuje *ibadet*, wierzy w *fard* i *haram*, ale nie przestrzega ich z powodu lenistwa lub słuchania się złych kolegów, jeśli umrze bez okazania skruchy, to będzie palił się w Piekle, aż jego grzechy się skończą. Ten, kto nie poznał *fard*, choć wie, że są, nie darzy ich wartością, nie przywiązuje do nich znaczenia, nie martwi się z tego powodu, opuszcza je, nie lękając się Allaha Najwyższego, wystąpi z islamu, stanie się niewierzącym. Będzie wiecznie palony w Piekle. Podobnie jest z popełnianiem *haram*. Ten, kto nie pozna wiedzy dotyczącej *ibadet*, nie zna jego warunków, to nawet jeśli ten *ibadet* wykona z *ihlas*, to nie będzie on właściwy. Jakby w ogóle go nie zrobił, będzie karany w Piekle. Właściwy *ibadet* będzie tego, kto wykonując go, zna jego warunki i ich przestrzega. Ten uratuje się przed Piekłem. Jednak jeśli nie wykona go z *ihlas*, to ten *ibadet* nie zostanie przyjęty i żaden jego dobry uczynek. Nie zyska za nie *sewab*. Allah Najwyższy powiadomił, że nie przyjmie takich *ibadet* i dobrych uczynków. Nie przyniesie żadnej korzyści *ibadet*, który został wykonany bez *ilm* i *ihlas*. Nie uratuje on człowieka przed bluźnierstwem, grzechem i karą. Widziano wielu takich hipokrytów, którzy przez całe swoje życie w ten sposób robili *ibadet* i zmarli jako niewierzący. *Ibadet* wykonany z *ilm* i *ihlas* uratuje człowieka na ziemi przed bluźnierstwem, grzechem i uczyni go Błogosławionym. W życiu po śmierci uratuje przed karą w Piekle. To obiecuje Allah Najwyższy w Surze Maide 9 i w Surze Asr. Allah Najwyższy jest wierny Swoim obietnicom. Na pewno dotrzyma Swojego słowa"].

7. Allah Najwyższy istnieje i jest jeden Poza Nim wszystkie istoty nie istniały i ponownie nie będą istnieć

To, co znajduje się wokół nas rozpoznajemy przez narządy zmysłów. To, co wpływa na nasze narządy czucia, nazywa się **bytami**. Wpływ bytów na nasze pięć zmysłów nazywa się **właściwościami** lub **atrybutami**. Byty dzięki swoim właściwościom ***różnią się od siebie. Światło, głos, powietrze, szkło są*** **bytami**. To, co ma rozmiary, wagę i objętość, czyli zajmuje miejsce w przestrzeni, nazywane jest **substancją** lub **materią**. Substancje różnią się od siebie przez swoje atrybuty, cechy. Powietrze, woda, kamień, szkło są różnymi substancjami. Zaś światło, dźwięk nie są substancjami, ponieważ nie zajmują miejsca i nie posiadają masy. Każdy byt posiada **energię**, czyli **moc**, tzn. może działać. Każda substancja może znajdować się w trzech stanach: stałym, ciekłym i gazowym. Stałe substancje posiadają kształty. Substancje płynne i gazowe nie mają konkretnych kształtów, przyjmują formę opakowania, w którym się znajdują. Substancje, które przyjęły kształt, nazywa się **przedmiotami**, **obiektami**. Substancje znajdujące się zawsze w stanie przedmiotu, np. klucz, igła, stół, łopata, gwóźdź są różnymi przedmiotami, ich kształty są różne. Jednak wszystkie są zrobione z materii żelaza. Przedmioty dzieli się na dwa rodzaje: proste i złożone.

W każdym przedmiocie nieustannie zachodzą zmiany, np. poruszając się, zmienia on swoje miejsce, zmniejsza się i powiększa, zmienia kolor. Jeśli jest żywy, to zachoruje, umrze. Te zmiany nazywa się **wydarzeniami**. Bez wpływu z zewnątrz w substancji nie dojdzie do żadnej zmiany. Wydarzenie, które nie powoduje zmian w budowie substancji i nie zmieni jego rdzenia, nazywa się **procesem fizycznym**. Rozerwanie papieru jest wydarzeniem fizycznym. Żeby w substancji zaszło wydarzenie fizyczne, powinna wpłynąć na tę substancję siła. Wydarzenia wpływające na strukturę substancji, zmieniające jej rdzeń, nazywa się **procesami chemicznymi**. Spalenie się papieru i powstanie z niego popiołu jest procesem chemicznym. Żeby w jakimś przedmiocie zaszedł proces chemiczny, powinna na niego zadziałać inna substancja.

Wzajemny wpływ dwóch lub więcej substancji, zajście w każdym z nich procesu chemicznego nazywa się **reakcją chemiczną**. Reakcje chemiczne, tj. ich wpływ na siebie, zachodzą między najmniejszymi składnikami. Najmniejszy składnik tej materii zwany jest **atomem**. Każdy przed-

miot składa się z wielu atomów. Chociaż struktury atomów są podobne do siebie, to ze względu na rozmiary i masę różnią się między sobą. Dlatego też obecnie znamy sto pięć różnych atomów[68]. Największy atom jest tak mały, że nie można go zobaczyć nawet najsilniejszym mikroskopem. Z połączenia się podobnych do siebie atomów powstaje **element, pierwiastek chemiczny**. Z tego względu, że jest sto pięć różnych atomów, istnieje sto pięć różnych pierwiastków. Żelazo, siarka, rtęć, tlen, dwutlenek węgla są pierwiastkami chemicznymi. Połączenie się co najmniej dwóch różnych atomów nazywa się **związkiem chemicznym**. Istnieje setki tysięcy związków. Woda, denaturat, sól i wapień są związkami. Związki powstają z dwóch lub więcej elementów. Połączenie się elementów zachodzi przez połączenie się ich atomów.

Wszystkie obiekty, np. góry, morza, każdy rodzaj roślin i zwierząt, składają się z tych stu pięciu pierwiastków. Składniki budowy żywych i nieżywych substancji też składają się z tych stu pięciu pierwiastków. Wszystkie przedmioty powstają z tych stu pięciu pierwiastków, z jednego z nich lub przez połączenie się kilku z nich. Powodem powstania powietrza, gleby, wody, ciepła, światła, elektryczności i bakterii jest połączenie się pierwiastków lub rozpad związków. **"Do żadnej zmiany nie dojdzie bez przyczyny"**. W tych zmianach pierwiastki, czyli składniki budowy tych substancji, zamieniają się z jednej substancji w drugą lub, odłączając się od substancji, przechodzą do stanu wolnego. Widzimy, że przedmioty znikają. Według tego, co widzimy, osądzając, mylimy się, ponieważ to, co jest przez nas widziane, że znika lub powstaje, nie jest niczym innym jak przekształcaniem się substancji. Zniknięcie jakiegoś obiektu, np. zniknięcie zwłok w grobie zachodzi przez zamianę ich w nowe substancje, jak w wodę, gazy i ziemię. W przypadku nowych substancji, które powstają w wyniku zmiany, jeśli nie wpłyną one na nasze narządy zmysłów, to nie możemy zrozumieć, że one powstają. Z tego powodu mówimy, że zniknął pierwszy obiekt, który uległ zmianie.

Widzimy też, że kształt każdego ze stu pięciu pierwiastków się zmienił i w każdym z nich zaszedł fizyczny i chemiczny proces. Gdy jeden pierwiastek przyłączy się do budowy w związku chemicznym, to jonizuje się, tzn. jego atomy tracą lub zyskują elektron. W ten sposób w tym pierwiastku zachodzą różne fizyczne i chemiczne zmiany właściwości. Atom każdego

68 Od Tłumacza: Fragment tej książki został napisany, kiedy było znane 105 elementów. Wraz z nowymi odkryciami ta liczba zmienia się.

pierwiastka składa się z jądra i różnej liczby małych cząsteczek zwanych **elektronami**. Jądro jest w centrum atomu. Jądra atomów wszystkich pierwiastków z wyjątkiem wodoru składają się z cząstek zwanych **protonami**, które są naładowane dodatnią energią elektryczną i z **neutronów**, które nie noszą ładunku elektrycznego. Elektrony, które są cząstkami o ujemnym ładunku elektrycznym, krążą wokół jądra. Elektrony, jak krążą w każdej chwili po orbitach, tak też i zmieniają orbity.

To, że w jądrze atomu również zachodzą zmiany, rozpad, wnioskuje się z pierwiastków zwanych **radioaktywnymi**. Ponadto zrozumiano, że rozpad jądra, przekształcenie się jednego pierwiastka w inny, zaprzestanie istnienia niektórych substancji zmienia się w **energię**. Ta zmiana została nawet sformułowana przez **Einsteina**[69]. To znaczy, że jak w związkach chemicznych, tak i w pierwiastkach zachodzą ciągłe zmiany, przechodzenie z jednego stanu w drugi. "Każda żywa i nieżywa materia się zmienia, czyli stare znika, a nowe zaczyna istnieć". Obecnie istniejący każdy żywy byt (każda roślina, każde zwierzę) wcześniej nie istniał. Wcześniej istniały inne byty. A w przyszłości nie pozostanie żaden z obecnie żywych bytów, powstaną inne. Podobnie jest ze wszystkimi bytami nieżywymi. Wszystkie żywe i nieżywe byty, np. element żelaza, związki kamienia i kości, wszystkie cząstki ciągle się zmieniają, tj. stare znikają i powstają inne. Chociaż właściwości istniejącej materii są podobne do właściwości materii, która znikła, to człowiek nie jest w stanie zrozumieć tej zmiany i myśli, że ta materia zawsze istniała. Przykładem tego może być oglądanie filmu, gdzie na ekranie w każdej chwili pokazują się inne obrazy, a widzowie, nie rozumiejąc tego, myślą, że ten obraz sam się porusza. Gdy kawałek papieru się spali i stanie się popiołem, to mówimy, że papier zniknął i powstał popiół, bo zauważyliśmy tę zmianę. Gdy lód się stopi, mówimy, że lód zniknął i powstała woda.

Na początku książki pt. **"Şerh-i akaid"** napisane jest: "Ponieważ wszystkie byty są oznaką istnienia Allaha Najwyższego, wszystkie stworzenia nazywa się ***Alem***. Ponadto każda kategoria (królestwo) bytów tego samego rodzaju nazywa się *Alem*, np. *Alem* ludzi, *Alem* aniołów, *Alem* zwierząt, *Alem* nieżywej materii. Każdy obiekt jest *Alem*".

W książce pt. **"Şerh-i mevakıf"**[70] na 441 stronie napisane jest, że *Alem*,

69 Albert Einstein, fizyk żydowskiego pochodzenia, zmarł w roku Hidżri 1375 [1955].

70 Autorem "Şerh-i mevakıf" jest Sejjid Szerif Dżurdżani, który zmarł w roku

czyli wszystko, jest *haadis*, a więc jest stworzeniem. To znaczy, że gdy tego nie było, to powstało później. [Powyżej wyjaśniliśmy, że stworzenia zawsze powstają od siebie]. Substancje i atrybuty substancji są *haadis*. Z tego wychodzą cztery poglądy:

1- Według muzułmanów, żydów, chrześcijan i czcicieli ognia – zaratustrian, materia substancji, jak i jej atrybuty, są stworzeniem.

2- Według Arystotelesa i filozofów zgadzających się z jego poglądami, materia substancji i jej atrybuty są wieczne, to znaczy, że według nich zawsze istniały. Nowoczesna chemia stanowczo dowodzi, że te słowa są błędne. Ten, kto w ten sposób wierzy i mówi, wystąpi z islamu, stanie się niewierzącym. Ibni Sina (Awicenna)[71] i Farabi[72] powiedzieli, że są wieczne.

3- Według filozofów poprzedzających Arystotelesa materia jest wieczna, a atrybuty są stworzeniem. Obecnie większość naukowców nauk ścisłych jest tego błędnego przekonania.

4- Do tej pory nikt nie powiedział, że materia jest stworzeniem, a atrybuty wieczne. Calinus (Galen) nie potrafił się zdecydować na żaden z tych czterech poglądów".

Muzułmanie na kilka sposobów udowadniają, że materia i jej atrybuty są stworzeniem. Pierwszy sposób opiera się na tym, że materia i wszystkie jej cząsteczki ciągle się zmieniają. To, co się zmienia, nie może być wieczne, powinno być *haadis*, ponieważ każda substancja powstaje z substancji jej poprzedzającej i nie może sięgać tak daleko wstecz. Zmiany te powinny mieć początek, tzn. pierwotna materia powinna powstać z niczego. Jeżeli nie ma pierwotnej materii stworzonej z niczego, to znaczy, że gdyby proces powstania kolejnej substancji z pierwotnej sięgał tak do wiecznej przeszłości, to nie byłoby początku powstania substancji jednej z drugiej i obecnie nie powinna istnieć żadna materia. Istnienie substancji i ich pochodzenie jednej z drugiej wskazuje na to, że pierwotna materia powstała z niczego.

Oprócz tego mówimy, że nie powie się o kamieniu, który spadł z nieba, że przybył z wiecznej przeszłości, ponieważ przedwiecznie wcześnie znaczy, że nie ma początku. Przybyć z wieczności jest przybyciem z niczego. To, co pochodzi z nieskończoności, nie powinno przyjść. Niezgodne z na-

Hidżri 816 [1413] w Sziraz.

71 Ibni Sina Husejn zmarł w roku Hidżri 428 [1037].

72 Muhammed Farabi zmarł w roku Hidżri 339 [950] w Damaszku.

ukami ścisłymi i rozumem jest powiedzenie, że to, co przyszło, pochodzi z nieskończoności. Podobnie, powstawanie ludzi od siebie nie może pochodzić z wieczności. Początek powstawania ludzi powinien rozpocząć się od pierwszego człowieka, który został stworzony z niczego. Jeśli powie się, że nie było pierwszego człowieka stworzonego z niczego i powstawanie ludzi od siebie zaszło przedwiecznie wcześniej, to nie powinien istnieć żaden człowiek. Tak samo jest też z każdym innym bytem. Ignorancją, niezgodnymi z naukami ścisłymi i rozumem są słowa wypowiedziane o powstawaniu z siebie materii: "Tak było i tak będzie. Nie było początkowej materii". Zmiana nie wskazuje na to, że materia jest wieczna, lecz że powstała z niczego, czyli że nie jest ***wadżib-ul-wudżud***, lecz ***mumkin-ul-wudżud***.

Pytanie: Z tego względu, że sam Twórca tych bytów i Jego atrybuty są wieczne, czy nie powinny te byty być wieczne?

Odpowiedź: Zawsze widzimy, że Stwórca, który jest wieczny, z różnych powodów zmienia materię, cząstki, czyli doprowadza do ich nieistnienia i stwarza w ich miejsce inne. Wieczny Stworzyciel stwarza wtedy, kiedy zechce, zawsze stwarza je jedne z drugich. Jak stwarza za przyczyną każdą substancję i cząstkę, tak i może, gdy zechce, bez przyczyny, bez środka z niczego je stworzyć.

Ten, kto wierzy, że byty są *haadis*, czyli stworzone, śmiertelne, wierzy też, że ponownie zostaną one zlikwidowane, przestaną istnieć. Oczywiste jest, że byty, które zostały stworzone z niczego, gdy ich nie było, mogą ponownie zniknąć. Dzisiaj widzimy, że wiele bytów przestało istnieć.

Żeby być muzułmaninem, wymagane jest wierzenie w to, że materia i przedmioty, czyli każdy byt, został stworzony z niczego i ponownie zniknie. Widzimy, że te substancje, których nie było, zostały stworzone później i ponownie znikły, tzn. nie pozostały ich kształty i właściwości. Powyżej powiadomiliśmy o tym, że choć przedmioty znikną, ich materia pozostanie, ale ta materia nie jest wieczna, została znacznie wcześniej stworzona przez Allaha Najwyższego i w Dniu Sądu cała ponownie zniknie. Współczesna wiedza obejmująca nauki ścisłe nie jest przeszkodą, żeby w to wierzyć. Niewierzeniem jest oczernianie nauk ścisłych i bycie wrogiem islamu. Islam nie zaprzecza wiedzy nauk ścisłych. Zaprzecza niepoznaniu wiedzy religijnej i niewykonywaniu obowiązkowych *ibadet*. Nauki ścisłe też nie zaprzeczają religii islam, a nawet potwierdzają i aprobują ją. Ponieważ *Alem* są stworzeniem, musi być twórca, który stworzył je z niczego. Powyżej powiadomiliśmy, że żadne zdarzenie nie zajdzie samo z

siebie. Obecnie produkowane są w fabrykach tysiące lekarstw, sprzętów gospodarstwa domowego, towarów przemysłowych i handlowych, urządzeń elektronicznych i zbrojeniowych. Większość z nich otrzymuje się po zaawansowanych obliczeniach oraz po setkach testów. Czy powiedzą oni, choć o jednym z nich, że powstało samo z siebie? Mówią, że chciano je zrobić, zostały zrobione świadomie i wszystkie one powinny mieć swojego producenta. Jednak o widzianych żywych i nieżywych stworzeniach oraz o dołączających się do nich w każdym wieku nowo odkrytych milionach substancji i zdarzeń, w większości których struktury są dalej nieznane, mówią, że powstały one przypadkowo. Czy nie jest to nic innego jak hipokryzja, silny upór lub oczywista ignorancja? Niezaprzeczalne jest, że istnieje tylko jeden Stworzyciel, który czyni istnienie każdej substancji, każdego ruchu możliwym. Ten Stworzyciel jest ***wadżib-ul-wudżud***, tzn., gdy Go nie było, nie zaczął istnieć potem, zawsze był i do istnienia nic nie potrzebuje. Gdyby nie było potrzebne ciągłe Jego istnienie, to byłby ***mumkin-ul-wudżud***. Byłby *haadis* jak *Alem*, czyli byłby stworzeniem. Stworzenie powstaje z przemiany innego stworzenia lub zostaje stworzone z niczego. A do tego potrzebny jest ten, kto je stworzy. W ten sposób byłaby potrzebna nieskończona liczba twórców. Jeśli pomyśli się o tym, jak powyżej napisaliśmy, że u stworzeń nie mogą zajść nieskończone zmiany, to jest jasne, że nie może być nieskończonej liczby twórców i stworzenie zostało zapoczątkowane przez twórcę, który jest pierwszy i jedyny, ponieważ na początku nie byłoby wtedy żadnego twórcy i gdyby tworzenie ich z siebie nawzajem wróciło z powrotem do wieczności, to wtedy nie powinien istnieć żaden stworzyciel. Wobec tego, pierwszy niestworzony twórca stworzył stworzenia. Nie ma innego twórcy przed nim ani po nim. Twórca nie zostaje stworzony, on jest zawsze. Jeśliby na chwilę zniknął, to wszystko by też zniknęło. *Wadżib-ul-wudżud* nie potrzebuje niczego pod żadnym względem. Ten, kto stworzył ziemię, niebo, atomy, istnienia ludzkie tak regularnie, skrupulatnie, jest wszechmocny, wszechwiedzący, posiada niekończoną siłę, jest w stanie stworzyć od razu wszystko, co zechce, powinien być jedyny, nie powinna zajść w nim jakakolwiek zmiana. Gdyby jego siła nie była wieczna i nie byłby wszechwiedzący, to nie byłby w stanie stworzyć istot w tak regularny, skrupulatny sposób. Gdyby tych twórców było więcej niż jeden i ich życzenia nie byłyby zgodne w stworzeniu czegoś, to ci, których życzenia nie zostałyby spełnione, nie mogliby być stworzycielami i to, co by stworzyli, byłoby pomieszane. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, polecamy przeczytanie komentarzy z

książki w j. arabskim lub j. tureckim pt. **"Emali Kasidesi"** napisanej przez Aliego Usziego[73].

U Stworzyciela nie zajdą żadne zmiany. Jaki jest teraz, taki był przed stworzeniem świata. Jak wszystko stworzył z niczego, tak i zawsze, również teraz, wszystko stwarza, ponieważ zmiana wskazuje na bycie stworzeniem, stworzonym z niczego. Powyżej wyjaśniliśmy, że On zawsze będzie i nie zniknie. Z tego względu nie zajdzie u Niego żadna zmiana. Jak stworzenia potrzebują Jego w ich początkowym stworzeniu, tak też potrzebują Go w każdej chwili. Tylko On wszystko stwarza, dokonuje każdej zmiany. Wszystko stwarza za przyczyną, żeby istniał porządek, a ludzie mogli przetrwać i być ucywilizowani. Jak stwarza On przyczyny, tak i stwarza wpływy na te przyczyny, możliwości dokonywania czynów. Ludzie są środkiem wpływającym na przyczyny substancji.

Gdy są głodni, coś jedzą; gdy są chorzy, używają lekarstwa; zapalają zapałkę, żeby oświetlić świeczką; żeby uzyskać wodór, polewają niektórymi kwasami cynk; żeby wyprodukować cement, mieszają wapno z gliną i tę mieszankę wypalają; żeby zyskać mleko, pasą krowy; żeby otrzymać elektryczność, zakładają elektrownie wodne; budują wszelkiego rodzaju fabryki – to są przykłady używania przyczyn, to jest bycie środkiem w stworzeniu czegoś nowego. Wola i energia człowieka są również środkami stworzonymi przez Allaha Najwyższego. Ludzie też są środkami w stworzeniu przez Allaha Najwyższego. Allah Najwyższy w ten sposób chce stwarzać. Z tego widać, że nieodpowiednie, niezgodne z nauką, rozumem i religią, absurdalne jest mówienie, że człowiek coś stworzył.

Ludzie powinni kochać stworzyciela, których ich stworzył, pozwala im żyć, stwarza i zsyła im to, czego oni potrzebują. Powinni być Jego poddanymi, niewolnikami, a to znaczy, że stworzenia powinny robić dla Niego *ibadet*, czcić Go, być Mu posłuszne i Go szanować. On sam powiadomił o tym, że jest *wadżib-ul-wudżud*, jedynym bogiem i ten bóg nazywa się **Allah**. Jego poddani nie mają prawa do zmiany Jego imienia, o którym On sam powiadomił. Czyn popełniony niesprawiedliwie jest wielkim złem, bardzo brzydkim, odrażającym postępkiem.

Niektórzy chrześcijanie, chrześcijańscy duchowni uważają, że stworzycieli jest trzech. Powyższe informacje udowadniają, że Stworzyciel jest jeden, a słowa kościoła są błędne.

73 Ali Uszi zmarł w roku Hidżri 575 [1180].

KSIĄŻKI WYDANE PRZEZ WYDAWNICTWO HAKIKAT KITABEVI

Wydawnictwo wydało książki w językach: albańskim, angielskim, arabskim, azerskim, bośniackim, chińskim, bułgarskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, perskim, polskim, portugalskim, romańskim, rosyjskim, tureckim, turkmeńskim, urdu, uzbeckim, włoskim. Są one dostępne na stronie: www.hakikatkitabevi.com

Poniżej przedstawiamy niektóre z nich:

W języku polskim:

1- KSIĄŻKA O NAMAZIE

2- WIARA I ISLAM

3- NIE POTRAFIŁ ODPOWIEDZIEĆ

W języku angielskim:

1- Se'âdet-i Ebediyye ENDLESS BLISS (Five Fascicles)

2- ISLAM'S REFORMERS

3- THE SUNNI PATH

4- BELIEF AND ISLAM

5- THE PROOF OF PROPHETHOOD

6- ANSWER TO AN ENEMY OF ISLAM

7- ADVICE FOR THE MUSLIM

8- ISLAM AND CHRISTIANITY

9- COULD NOT ANSWER

10- CONFESSIONS OF A BRITISH SPY

11- DOCUMENTS OF THE RIGHT WORD

12- WHY DID THEY BECOME MUSLIMS?

13- ETHICS OF ISLAM

14- SAHABA 'The Blessed'

W języku niemieckim:

1- ISLAM, DER WEG DER SUNNITEN

2- GLAUBE UND ISLAM

3- ISLAM UND CHRISTENTUM

4- BEWEIS DES PROPHETENTUMS
5- GESTÄNDNISSE VON EINEM BRITISCHEN SPION
6- ISLAMISCHE SITTE
7- SIE WAREN NICHT IMSTANDE ZU BEANTWORTEN

W języku francuskim:

1- L'ISLAM ET LA VOIE DE SUNNA
2- FOI ET ISLAM
3- ISLAM ET CHRISTIANISME
4- L'ÉVIDENCE DE LA PROPHÉTIE
5- AR RADD AL JAMIL
6- AL-MUNQID MIN AD'DALAL